

ප්‍රබාද

1 වන කලාපය

1992 මැයි

මිල රුපියල් දහයයි.

ද්වි මාසික සඟරාව

ජ්නීය රාජ්‍ය සංකල්පය
මිත්‍යාවක්

ආචාර්ය සුනිල් විජේසිරිවර්දන _____ පිටුව 7

විසි එක්වන සියවසට
තව ලෝක රටාවක්

හෙන්ටර් අබේවර්ධන _____ පිටුව 12

වසර 2000 දී
ලංකාවේ ආර්ථිකය

සුමනසිරි ලියනගේ _____ පිටුව 18

ප්‍රශ්න කෙරෙන
සමාජවාදය

මහාචාර්ය රුල් මිලිබැන්ඩි _____ පිටුව 20

■ සුද්ධයට විසඳුමක්
නැද්ද?

_____ පිටුව 3

■ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති
සම්පාදනය විවෘත
විය යුතුයි.

_____ පිටුව 5

■ ද්‍රව්‍ය දේශපාලන පක්ෂ
හා සංවිධාන වලට
ද්‍රව්‍ය බුද්ධිමතුන්ගෙන්
ලිපියක්....

_____ පිටුව 28

■ සුද්ධයේ දයාද

_____ පිටුව 28

■ ධර්මසේකරගේ
දැවෙන ලොව

_____ පිටුව 30

ප්‍රවාද

ද්විමාසික සඟරාව

1 වන වෙළුම 1 වන කලාපය 1992 මැයි මිල රුපියල් 10.00 යි.
වාර්ෂික දායකත්වය රුපියල් 55.00 යි.

සංස්කරණය:
වාල්ස් අබේසේකර
ආචාර්ය සයඤ්ච දයානොඩි
නිර්මාල රංජිත් දේවසිරි

ප්‍රකාශනය:
ප්‍රවාද ප්‍රකාශන
129/6 ඒ, තාපල පාර
කොළඹ 5,
දුරකථනය: 01-501339

සංස්කාරක සටහන

ගතවූ දශකයේ අප සමාජයේ දේශපාලන විවාදයන් ඉතා තියුණු අවධියකට පත්වී තිබේ. ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය, සමාජමය කැරලි, දේශපාලන ප්‍රවණිතවය හා මානව අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය යන මේ සිදුවීම් හා ක්‍රියාදාමයන් එම විවාදයේ පසුබිමෙහි ඇත. ඒ සමගම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ ගැටළුව, ඒ සියලු ක්‍රියාදාමයන් හා එකට වෙලී පවතී.

එසේ වුවද, දේශපාලන විවාදයේ තියුණු ගුණාත්මක පරිහාණියක්ද සිදුවී තිබෙනු අපි දකිමු. චර්තවාදය හා ආගමිවාදය, දේශපාලන අධිකාරවාදය, ප්‍රවණිතවය, යුද්ධය සහ ජාත්‍යන්තරවාදය වෙනුවෙන් කැඟෙන හඬ චරප්‍රසාදලාභී තත්ත්වයකට එළඹ ඇත. සමාජ සහ ජනවාර්ගික සාමය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ සහ ස්ත්‍රී අයිතිවාසිකම් යන මේවා දේශපාලන ත්‍යාය පත්‍රයේ මුල්තැන ගත යුතු නමුදු, අප සමාජයේ බුද්ධි ස්ථරයන් ඒ වෙනුවෙන් කැප කරන බුද්ධිමය මහන්සිය ප්‍රමාණවත් නැත. බුද්ධි ස්ථරයන් තුළ ජාත්‍යන්තරවාදය රජයන පසුබිමක, සමාජයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අනාගතයද සැබැවින්ම අනතුරට පත් වී තිබේ.

සාමය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා මානව අයිතිවාසිකම් කේන්ද්‍රකොටගත් පරිවර්තනයක් අප සමාජයේ අනාගතය වෙනුවෙන් අත්‍යවශ්‍යය. ඒ සඳහා මූලික පියවරක් විය යුත්තේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහ මානවවාදී දේශපාලන හා සමාජ වින්තනයක් අප රටෙහි ගොඩ නැගීමයි.

“ප්‍රවාද” එළිදකින්නේ මේ බැරැරුම් සමාජ අවශ්‍යතාවය ඉදිරියට පැමිණ තිබෙන පසුබිමකය.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහ මානවවාදී වින්තනයක් අරමුණු කොට ගෙන දේශපාලන සහ සමාජයීය විවාදයන්ට මැදිහත්වීම “ප්‍රවාද” යේ අපේක්ෂාවයි.

-සංස්කාරකවරු-

මේ අයුරින් සෑම ජන කොටසක් තුළම යුද්ධයේ කුරිරු බව පිළිබඳ
ගැඹුරු මතකයක් තැන්පත් වී ඇත...

සැබවින්ම 1983 තර්ජුලියක් තැටහත් නිර්මාණය නොවීම
අපේ ජනයාගේ දේශපාලන හැසිරීම සම්බන්ධයෙන්
දක්නට ලැබෙන ඉතාමත්ම ජනතාත්මක ලක්ෂණයකි.

යුද්ධයට විසඳුමක් තැද්ද?

ලංකාවේ දේශපාලන අර්බුදයේ සමහර පැදැහැන්ම ප්‍රශ්නය නැවත වනාවත් අප ඉදිරියේ මතු වී තිබේ. එනම් ජනවාර්ගික අර්බුදයට දේශපාලන විසඳුමක් දිය යුතුද? එසේත් නැතිනම් දේශපාලන විසඳුමක් දිය හැකිද? යන ප්‍රශ්නයයි. අන් කැරුණු කොන්දායකදී මෙහිදීද, නියුණු මත බෙදීමක් දක්නට ලැබේ. නමුදු මෙය නොවන විසඳුමකට විරුද්ධව නව සටන්කාමී සිංහල ජාතිකවාදී ධාරාවක් සිංහල සමාජය තුළින් ඔහුගේ සිටින බවට අප විසින් හඳුනා ගත හැකිය.

ඇත්ත වශයෙන්ම අන්තර්-ජනවාර්ගික සබඳතා හඳුනා ගැනීම සිටින එකිනෙකට එරෙහිව යුද වැදී සිටින සමාජයක එම යුදවැදී ජනවාර්ගික කොටස් අතර සාකච්ඡාමය විසඳුමක සඳහා මානසික තත්වය සහස් කිරීම සහ සුදුසු යෙදුමක් නොවේ. ප්‍රශ්නය යනු වැඩිපුරම කටාකෙරෙන්නන් තුළින් කුමක් කෙරේ. ආගමික නායකයන්ගේ ප්‍රකාශ වල පවා දක්නට ඇත්තේ යුද්ධාභිලාෂයයි. එක්තරා උගත් නායක ගිණුම්වලින් රණකාමී දේශපාලන වූයේ 'යුද්ධය සලකුම් - සාමය දෙවනට' යන්නයි.

එසේ වුවද ජනතාව විසින් පිළිගනු ලබන සාමකාමී දේශපාලන විසඳුමක් පිළිබඳ බලාපොරොත්තුව අපි නැති කර නොගත යුත්තෙකු.

වත්මන් යුද්ධයේ ව්‍යාපාරය දෙස යුද්ධ විකල්පයට බලපත්‍රයක්, සිංහල සමාජයේ වෙනම දේශපාලන සමාජයේද සාමකාමී සාකච්ඡා වාර්ගික විසඳුමකට හඳුනා ගැනීම පිරිසිදු වන්නේ ඉතාම සුදුසු යැයි බලාපොරොත්තුව කරගැනීම

අපහසු නොවේ. මෙම යුද්ධය මුළු මනින්ම නිරතව සිටින කිසිදු යහපතක් උද නොකරන දෙයක් බව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ජනතාවට අවබෝධ වෙමින් ඇත. උතුරු-නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල දෙමළ ජනතාව විනාදි දේශයක් පිළිබඳ සාමාන්‍යව දැන නපුරු සිහිනයක් පමණකි. උදන් තම සතුරුන්ගේ මෙන්ම විනිශ්චයකරණයක් දේද දැක් වලට පසුව පිටා විදීමට සිය ඉරණම විසින්ම නිතර කරගැනීම ප්‍රජාවක් බඳුය. වැඩි වශයෙන් දේශපාලන ජනතාව ප්‍රදේශවල විසඳුමක් මුළුමනින්ම සම්බන්ධයෙන් අන් කල, ඔවුන් මැදිවී සිටින්නේ නමුත් කිසි විටෙකත් අවශ්‍ය නොවූ යුද්ධයකටයි. මෙහිදී මෙම ජීවනාරක්ෂාව පිළිබඳ කිසිදු සහතිකයක් නොමැත. පරම්පරා ගණනක් තිස්සේ සිංහල හා දේශපාලන ජනතාව සමඟ සාමකාමීව සිටිනු ප්‍රදේශවලින් මිදීම තෙරපන ලැබී සිටියි.

මේ අතර සිංහල ජනතාගේ තත්වය කුමක්ද? එක් අතකින් කතාකළේ වැඩි ප්‍රදේශ වල සිංහල ජනතාව බරුකු පිටින් කාතනයට ලක් වේ. එමෙන්මද යුද්ධ භවයෙන් බොහෝ දුරස්තර කොළඹ හෝ වේවා දකුණේ වෙනත් ප්‍රදේශවල හෝ වේවා වාසයකරන සිංහල ජනතාවද ඉතා දුරුණු බොම්බ වල ගොදුරු බවට පත්වෙති. එවායින් දැඩි කම්පාවට පත්වෙති. දැන් ජන ජීවිතයේ සාමාන්‍ය දෙයක් බවට පත්වී ඇති, සිල් කබා ගම්වලට එවන තරුණ සාමුද්‍රවලින් මල පිරුණු විසින් සිංහල බොද්ධ ජනතාවට සිහිගන්වන ලබන්නේ කුමක්ද? එවා මවනට සිහිගන්වන්නේ ජීවිතයේ

අතිශය භාවයම නොව සියලු අනන්‍යතාවයක් පිළිබඳ අදහස් මතු කෙරෙන වාර්ගික ගැටුමක අතිවාර්ය කුරිරු යටාර්ථයයි.

මේ අයුරින් සෑම ජන කොටසක් තුළම යුද්ධයේ කුරිරු බව පිළිබඳ ගැඹුරු මතකයක් තැන්පත් වී ඇත. නොයෙකුත් අන්තවාදී බලවේග මගින් උසිගනවා ඇති කර්මය හැකි වාර්ගික කැරළි හෝලහාල වලින් ඔවුන් ඇත්තර නැතිව මෙම මතකයන් හොඳවම ප්‍රමාණවත්ය. සැබවින්ම 1983 සල ජුලියක් නැවත නිර්මාණය නොවීම අපේ ජනයාගේ දේශපාලන හැසිරීම සම්බන්ධයෙන් දක්නට ලැබෙන ඉතාමත්ම ජනතාත්මක ලක්ෂණයකි.

යුද්ධයේදී මරණයට පත්වන්නන් එල්. ටී. ටී. යටි අයත් වුවද ශ්‍රී ලංකාවේ හමුදාවට අයත් වුවද මවුන් මෙරට දිළිඳු පවුල් වල දරුවන්ය. සිංහලයන්, කොටිත් යනාදී ව්‍යාජ වාර්ගික මතවාදී ලේඛන වලින් මිනීමට ගොස් බැලීමේදී මවුන් වැඩිදෙනා සෙදුරු කුඩුවේ සිට දෙවනදර පවුලක් වා වූ දුම් පවුල්වල රැකියා විවේක කරුණකි. නමුත් මෙම වර්ගය, ජාතිය, රට යනාදී වර්ගවාදී සහ පවු මතවාදයන්ගේ නිර්මාතෘවරුන් වනාහි මෙම යුද්ධයෙන් කිසිදු සුඛ පිටාවක් නොවීද සමාජයේ 'සුඛයේ' වැජඹෙන්නන්ය. මෙම දේශපාලන ප්‍රභූතත්වයට (Political elite) කම් මතවාදයන් පැතිරවීමට අවශ්‍යය. යාපනයේ හොඳින් ආරක්ෂා සහිත බිංකර කුලන්, කොළඹ සහ මහලුර හිඟන ප්‍රාසාදවලින් යොදන වැජඹෙන මොවුන්ට යුද්ධය දේශනා කිරීමට අවශ්‍ය කරමි කාලයද තිබේ. නමුත් සාමාන්‍ය බහුජනතාව එසේ නොවේ. යාපනයේ, අම්පාරේ හෝ වේවා අනුරාධපුර පොළොන්නරු වැනි දිස්ත්‍රික්ක මායිම් වල පිහිටි ගම්මාන වල හෝ වේවා යුද්ධයට හොදුරුවන ප්‍රදේශ වල එවන් වන ජනතාව කම් රිදීන්ද පැවැත්ම සඳහා පවා සාමය අතිවාර්ය අවශ්‍යතාවයක් වී ඇත. රට, ජාතිය, මිනීම, ආගම, ස්වාධීනත්වය, යනාදී මතවාදී මය විසඳන්නන් කුලින් නොව පිටා විදින සාමාන්‍ය ජනතාගේ දැක්මකින් යුක්ත ගැටුම් දෙස නව දැක්මකට පත්වීම බැලීමේ කාලය

දැන් අප ඉදිරියට පැමිණ තිබේ.

අපට අවධාරණය කිරීම අවශ්‍ය කාරණය නම්, දේශපාලන හා සමාජාධිපති ප්‍රභූතත්වය කුස දිනෙන් දින ශක්තිමත් වෙමින් සමෘද්ධි අත්පත් වන ජාතිවාදී (chauvinistic) ප්‍රචණ්ඩත්වයට ප්‍රතිවිරුද්ධව ජනවාර්ගික අර්බුදයට සාමකාමී සාකච්ඡා මාර්ගික දේශපාලන විසඳුමක් සඳහා ඉඩකඩක් දැන් විවර වී ඇති බවයි. නමුත් එම ඉඩ කඩ ප්‍රයෝජනයට ගෙන නැත. අවාසනාවකට මෙන්, ජනතාවගේ දේශපාලන අභිලාෂයන් නියෝජනය කරනවායයි කියන දේශපාලන පක්ෂ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා සාමය පිළිබඳ ජනතාවගේ අභිලාෂයන්ට ආවේණිකය කිරීම කවමක් නොසලකා හැර තිබේ. ජනතාවගේ ඡන්දය නොලැබීම යන බිය නිසාද, බලයට ඇති කැඳර කම නිසාද, සෑම දේශපාලන පක්ෂයක් විසින්ම වත්මන් දේශපාලන සංවාදය මඳ මනිනම අත්හැර දී සිංහල දැක්වීමට හාර දී ඇත.

එසේ වුවද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මාගියෙන් එළඹෙන දේශපාලන විසඳුමක් පිළිබඳ මුලධර්මය මත පදනම් වූ මැදිහත් වීමකට දේශපාලන පක්ෂවලට ඇති ඉඩකඩ කවමක් මුළුමනින්ම ඇතිවී නැත. වාර්ගික අර්බුදය සම්බන්ධව ජනාධිපති ජ්‍යෙෂ්ඨ මහතා විසින් වරින් වර කරන ලැබූ කථා දෙය බැලූ විට පෙනී යන්නේ, ඒවා, දේශපාලන විසඳුමකට ඇති ඉඩකඩ විවෘතව තබා ප්‍රවේශයෙන් සකස් කරන ලද ඒවා බවයි. බහු පාර්ශවීය විසඳුමක් පිළිබඳ ගිණුමේ නවතම ප්‍රයත්න හත කිරීම කුස අධිංශ වන්නේ දේශපාලන පක්ෂයේ ඒකමතිකත්වයක් ඇතිකර ගැනීම උදෙසා කරන ඇඟවීමකි. ශ්‍රී.ල.නි.ප. යේ මන්ත්‍රී කණ්ඩායමක් හෙළ උරුමය නමින් වෙනම සංවිධානයක් පිහිටුවාගෙන ඇත්තේ, අන්ත සිංහල ජාතිවාදීන් යුධවාදී උද්ඝෝෂණයක් සමග අනන්‍ය නොවීමෙන් එම පක්ෂයේ භාග්‍යකතාවය, විසඳුමක් සඳහා යම් සුදුසුකමක් පෙන්වා දෙන. වෙනම සිංහල දේශපාලන බලවේගය ලෙස පෙන්විය හැකි අවස්ථාවක පිහිටුවන ලද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී එක්සත් ජාතික සංරචක ද දේශපාලන විසඳුමක් සෙවීමේ අවශ්‍යතාවය අවධාරණය කර ඇත. දැනට පෙනෙන ඉතාම සුභවාදී දෙය නම් මෙම පක්ෂ නවමන් රාහුල,

ජයසූරිය, අමරසේකර ඉඳුදාස සංඛානගේ යුධවාදී ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ වී නොතිබීමයි. මෙම තත්ත්වය ඉදිරි කාලයේ ලංකා දේශපාලනයේ ඉතාම ගහනත් වර්ධනයක් ලෙස පෙන්වා දීමට පුළුවන.

කෙසේ වුවත් මෙම සර්ව සුභවාදයම සුභවාදී පැනන නම් ලංකාව තදින්ම වාර්ගික දේශපාලනයක් වෙත අවතීර්ණ වී තිබීමයි. මෙම පක්ෂ කෙතරම් දුරට මෙම නව සිංහල අන්ත ජාතිවාදී (chauvinistic) නොහුවීම් වලින් බැහැර වී සිටියදී කිසිවක් කිසිවෙකුටත් නොහැක. ශ්‍රී.ල.නි.ප. ප්‍ර.එ.ජා.පෙ. යන පක්ෂවල මැතිවරණ උවමනාවන් කුස යු. ඇන්. ඩී. විරෝධය ඉතා තදින් තිබෙන්නක් බැවින් එම පක්ෂ අන්ත ජාතිවාදී සෙළ ගැසීම් දෙසට ගමන් කිරීමට ද ඉඩකඩ තිබේ. ඇත්ත

විසින් ඇති කරන නියම ජනතා දක් ගැනවිලි වාර්ගික වෙරය, පවු දේශප්‍රේමය වැනි මාර්ග මිසසේ මද හැරීමටද පසුබිමක් සැපයීමට ඉඩ ඇත. එසමගින් කොට පසුබියද පැවති පාදකාප්‍රාවට එරෙහිව සිංහල වර්ගවාදී උද්ඝෝෂණයක් දියත් කිරීම මගින් ප්‍රේමදාස පාලනයද පෙන්වා ඇත්තේ කම වාසිය සඳහා වර්ගවාදය යොදා ගැනීමට කිසිදු ලැජ්ජාවක් නොදැක්වෙන බවයි.

ඇත්ත වශයෙන්ම අශ්‍රවවාදී වික්‍රමයක් මවා ගැනීමට හැකිවී තිබෙන්නේ වර්තමානයේ සිංහල සමාජයේ දක්නට ලැබෙන දේශපාලන හා මතවාදීත්ව විකෘතිය නිසාය. සුළුතර ජන වර්ගයන්ගේ බිය සමනය කරන්නාවූද, බහුතරයේ සිත් කැපුල යථාවාදී මනනට යොමු කරන්නාවූද, සිංහල ජාතිකවාදී

අන්ත ජාතිවාදී යුධවාදී ප්‍රචණ්ඩත්වයේ අද ඉතිරිව සිටින්නේ එල්. ඩී. ඩී. ඊ. සංවිධානය පමණි. උතුරෙන් ලැබෙන වාර්තාවන්ගෙන් කියැවෙන්නේ එහි සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ප්‍රකාශනයන් ලෙස මතුවන යම් යම් මධ්‍යස්ථවාදී දේශපාලන ව්‍යාපාර දක්නට ලැබෙන බවයි. සිංහල සමාජයේ දක්නට ලැබෙන ප්‍රධාන ගැටළුව වන්නේ ද්‍රවිඩ ජාතිකවාදයේ සිදු වන්නාවූ වෙනස්කම් සැලකිල්ලට ගන්නා වූ මධ්‍යස්ථවාදී දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් නොමැති වීමයි.

වශයෙන්ම පසුගිය කාලයේදී, ආණ්ඩු විරෝධය, සිංහල දේශප්‍රේමී දේශපාලනයේ එක් ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් විය. එය, සිංහල බහුතරයේ අභිලාෂයන් නොසලකා හැරීම පිළිබඳව යු. ඇන්. ඩී. පාලනය තදබල ලෙස දෝෂදර්ශනයට ලක් කිරීම පුරුද්දක් කරගෙන තිබුණි. ජ්‍යෙෂ්ඨ මහතා සුළු ජාතීන්ගේ අභිලාෂයන් කෙරේ සීතලට වඩා උනන්දු වෙනවාය යන තර්කයට වඩා වැඩි දෙයක් වන්නේ දේශපාලන විවාදයේ ගැබ් වී තිබේ. කොණ්ඩමන් යෝජනා වලට විරුද්ධව හෙරුණු විවේචනයන්හි දක්නට ලැබුණු ප්‍රධාන කරුණක් නම්, සිංහල බහුතරයට හානියක් වෙන ප්‍රධාන බලවත් දේශපාලන ආරමුද්ධන් ලෙස මතු වීමට සුළු ජාතික භාග්‍යකරුවන් ඉඩ නොදිය යුතු බවයි. එ අතරම, ජ්‍යෙෂ්ඨ පාලනයේ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ නිසා වර්ධනය වන සමාජ අසහනය,

ආවේගයන් හා අසහනයට යත් ජනතාමතක දිශාවකට යොමු කරන මධ්‍යස්ථ ජාතිකවාදී මතවාදයක් හෝ ව්‍යාපාරයක් අද දක්නට නැත. එවැනිකක් තදරු අනාගතයේ පහල වේදී සිතීමටද ඉඩක් නැත. නමුත් ද්‍රවිඩ ජාතිකවාදී ධාරාව කුස නම් මිට වෙනස් ප්‍රවණතාවයක් හඳුනාගත හැක. මුලින් පැවැති දෘඪතර සටන්කාමී ස්වභාවයෙන් වෙනස් ධාරාවන් ඒ කුස දැකිය හැකි ය. එම අන්ත ජාතිවාදී යුධවාදී ප්‍රචණ්ඩත්වයේ අද ඉතිරිව සිටින්නේ එල්. ඩී. ඩී. ඊ. සංවිධානය පමණි. උතුරෙන් ලැබෙන වාර්තාවන්ගෙන් කියැවෙන්නේ එහි සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ප්‍රකාශනයන් ලෙස මතුවන යම් යම් මධ්‍යස්ථවාදී දේශපාලන ව්‍යාපාර දක්නට ලැබෙන බවයි. සිංහල සමාජයේ දක්නට ලැබෙන ප්‍රධාන ගැටළුව වන්නේ නිවේන

ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති

සම්පාදනය විවෘතව සිදුවිය යුතුයි

මෙරට ජනතාවගේ යහපත සඳහා යැයි කියමින් ආණ්ඩුව ක්‍රියාත්මක කරන ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති කෙරෙහි තීරණය කෙරෙන්නේ දැයි දැනගැනීමට අයිතියක් මෙරට ජනතාවට තැන්දී? ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති සම්බන්ධව විදේශීය රටවල් සහ ජාත්‍යන්තර ආයතන සමග ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුව තීරණගරයෙන් එළඹෙන ශීඝ්‍රමයෙන් මෙරට ජනතාවට දැනුවත් විය යුතු තැන්දී? ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති සැකසිය යුත්තේ රහසිගතවද?

දැන් මෙහි ප්‍රශ්න පිණිසින්, ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති හවුලේ සකස් කරන මෙරට ආණ්ඩුවේ ජාත්‍යන්තර ආයතන සමඟ කිහිපදා ගැනීමේ පදනම සහ මෙරට ආර්ථිකයට එරෙහිව ඇතිවන විපාක සහ අලාභයන් හොඳින් මෙරට ජනතාවගෙන් වහන් කරන නිසායි. අපි සමය-පෙරාතම සහ හදෙකලාවාදී ආර්ථික පිළිවෙතක් යෝජනාකරන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවලින් රට පිටතරාදීන්ට විකුණා දමන්නේ යැයි සලකා පාලන මාර්ගගතවත් නොවනු වුවද, මෙරට සමාජ, ආර්ථික හා දේශපාලන අනාගතයට බරපතල ලෙස බලපාන ආර්ථික පියවර ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ලෝක බැංකුවන්, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලන්, ලංකාවේ ආණ්ඩුවන් දැනට දරනු ලබන සහ රහස්‍යව බව අපි හොඳව සලකා ගත හැකි, වටිනාකම ආර්ථික තීරණයන් සහ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන්නේ මහජනතාව ඒ ගැන කියියේනම් කරුණු පැහැදිලි කිරීමකින් එවා මහජන විවාදයන්ට භාජනය කිරීමකින් තැකිය. ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ හොඳින් වසන් කිරීමෙන් ඇත්තවම සිදුවන්නේ, ඒ පිළිබඳ පිළිගත යුතු මහජන විවාදයකට ඇති ඉඩකඩ අසුරු තැබීමයි.

ආප් ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන නිලධාරීන්ට සහ දේශපාලනඥයන්ට එවා ලෝක බැංකුවන්, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලන් මඟින් අවංක බව පෙනේ, නමුත් ඇත්තේ ලෝක මට්ටමේ වැඩි සමහනක් බව මවුන ප්‍රසිද්ධියේම පිළිගනී. ලෝක

බැංකුවේ ආර්ථික සංවර්ධන වාර්තා දෙස බැලීමෙන් වුවත් වොෂින්ටනයේ සිටින බැංකුකරුවන් සහ මූල්‍ය ආධාර සපයන්නන් සුදුසුමින්ම සම්බන්ධව යන්න ගැන ප්‍රමාණවත් අදහසක් ඇතිකරගත හැකිය. නමුත් පරාර්ථකාරී උනන්දුවක් යැයි කියා නොගන්නා මේ සියලුම ණය දෙන්නන් දියුණුවන රටවලට ආර්ථික ආධාර දෙන්නේ කොන්දේසි මත බව ප්‍රසිද්ධියේම කියන්නේ මහත් ආඩම්බරයෙනි.

“ලෝක බැංකුවන් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලන් දියුණුවන රටවලට ආර්ථික ආධාර දෙන්නේ කොන්දේසි මත බව ප්‍රසිද්ධියේම කියන්නේ මහත් ආඩම්බරයෙනි.”

සංවර්ධනය සඳහා දෙන ආධාර, ඒවා ලබන රටවල ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කොන්දේසියට සෘජුවම සම්බන්ධ විය යුතුය යන්න ආධාර ආයතන වල නිලධාරීන් පාරිච්චි කරන ප්‍රධාන යෙදුමකි. ජයග්‍රාහී ධනවාදී ලෝක භේදය නොලබන සන්දර්භය තුළ පෙර කොට්ඨාස ආර්ථික දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණ දී සිටින කුච්චන ලෝකයේ සහ නැගෙනහිර යුරෝපයේ රටවලට, ආර්ථික ආධාර දීමේ පුරවැසියන්දෙසින් ලෙස ලෝක බැංකුව සහ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල යෝජනා කරන ආර්ථික ස්ථායී කරණය සහ ආර්ථික ව්‍යාපෘති සැකසීමේ වැඩපිළිවෙල වලට එකඟවීම හැර අන් ජනත් නොමැත. නොයෙක් රේඛාසීමා හෙතෙක් නිසා දේශීයව සහ ජාත්‍යන්තර වශයෙන් විවිධාකාර මට්ටමින් “නිදහස්” වෙළඳපල

ධනවාදයෙන් ඉවත්ව සිටි ආර්ථිකයන් දැන් සිසුයෙන් වෙළඳපල කරණය වෙමින් ඇත්තේ මේ පසුබිම තුළය. විර්තමාන ලෝක තත්ත්වය තුළ ඇත්ත වශයෙන්ම ධනවාදයෙන් විකස් හෝ බේරී සිටීමට කිසිදු රටකට ඉඩක් නැත.

ධනවාදී සංවර්ධනය අත්වාර්තයෙන්ම කරන දෙයක් නොවේ. ධනවාදයේ අභ්‍යන්තර ක්‍රියාකාරීත්වය ගැන මෙතෙක් පිළිගත හොඳම සහ වඩාම විශ්ලේෂණාත්මක විග්‍රහයක් කළ මාක්ස් වරුන් නී පරිදි ධනවාදය යන සංවර්ධනයේ යම් අදියරකදී රේඛාසීමා වශයෙන් ප්‍රගතිශීලී බලවේගයක් වන්නේය. ඒ සමගම අප අමතක නොකළ යුතු කරුණක් නම් ප්‍රාග්ධනය හා වෙළඳපල සහ මේවා අනුකම්පා විරහිත බලවේගයන් යන්නයි. ආදි කුච්චන ලෝකයේ සිදුවන්නේ ස්ථායී කරණය සහ ව්‍යාපාරික සැකසීම යන එකමග යනතු දෙක මගින් එම සිතලික නැති බලවේග වඩවීමක් ක්‍රියාත්මක කරවීමයි. එම ක්‍රියාවලියේ අත්වාරය අංශයක් වන්නේ, සංවර්ධනය වන රටවල, දෙවැනි ලෝක යුද්ධයෙන් පසු කාලයේ හොඳ නගන ලද සුභසාධක රාජ්‍යයේ සියලු ජයග්‍රහණයන්ද අකාරිකා දැමීමයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකයද දැනට එවන්දීය ලෙස බිඳුම් වී ඇති, වෙළඳපොල බලවේග ජාත්‍යන්තර කිරීමේ විර්තමාන ලෝකවාර්තයේ එක් ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් වන්නේ රාජ්‍ය ආර්ථික නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රයෙන් ඉවත්වීමත්, පුද්ගලික අංශය ආර්ථික වර්ධන ක්‍රියාවලියේ එන්ජිම බවට පත් කිරීමත්ය. රාජ්‍ය ව්‍යවසායයන් සහමුලින් හෝ කොටස් වශයෙන් පොදුගලික කරණය කරන්නේ මේ නිසාය. මෙසේ පුද්ගලික අංශයට පවරනු ලබන ව්‍යවසායයන් අතර, ප්‍රවාහනය, විදුලිසංදේශ, සෞඛ්‍යය හා අධ්‍යාපනය වැනි සම්ප්‍රදායික මහජන සහ සමාජ සේවාවන් සැපයූ ආයතනයන්ද වේ. ඒ සමග ම රාජ්‍ය අංශයේ රැකියා දරුණු ලෙස කප්පාදු කෙරේ. රජය විසින්

කැරෙන සමාජ සහසාධන වැය දළප්‍රාතික කිහිපාදකයෙන් 3.5% උපරිමයකට සීමාකරන ලැබී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේදී මෙන්ම ලෝකයේ අන් පොදෙස්හිදී ද සහසාධක රාජ්‍යයේ පදනම වූ රාජ්‍ය සේවකීය ධනවාදය අසාර්ථක වී ඇති බව සැබෑය. එහෙත් අද මතුවන මූලික ප්‍රශ්නය නම් මෙම රටවල අනාගත වර්ධනය සහතික කරන එකම විකල්ප ක්‍රමය බාධාරිතව ව්‍යාප්ත කරන තිදහස් වෙළඳපළ පමණක්ද යන්නයි. වෙළඳපළ කරා වේ සිදුවන මාරුවීම් තුළින් බරපතල පරිමාණයෙන් ආර්ථික සමාජීය හා ප්‍රති පත්තිමය අවුල්වීම් ඇති නොවන්නේද? නව ප්‍රතිසංස්කරණයන්හි ප්‍රතිඵලය වශයෙන් ලක්ෂ්‍ය සමාජ දේශපාලන ව්‍යසනයන් ඇති නොවන බවට ඇති සහතිකය කුමක්ද?

නම ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති වැරදුනහොත් තමන් ලග වෙනත් විකල්ප සැලසුම් ඇතැයි ලෝක බැංකුවේ සහ මූල්‍ය අරමුදලේ ප්‍රවේශයින් අපට කියන්නට පුළුවන. මවුත්මෝ වැඩසටහන් මෙරට ක්‍රියාත්මක කරවන්නන්ද අපට කියනු ලැබුවේ සැලසුම් හරිගියත් නැතත්, දේශපාලන හා සමාජ වියවුල් පාලනය කිරීමට කමත් හසකුත් බවයි. එසේ වුවත් රටේ ආර්ථික තත්වය, ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිමය විකල්පයන් සහ යොජිත ප්‍රතිසංස්කරණ ගැන රටේ ජනතාව වහ අපට දැනුම් දිය යුතු නැත්ද? අන්තිමේදී මේ ප්‍රතිසංස්කරණ හරිගිය වීමදී මෙන්ම වැරදුණ වටදී ද ඒවායේ ප්‍රතිඵල භක්ෂිවීදීමට සිදුවන්නේ පහතාවට නිසාය.

රටේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව දැනුවත් ප්‍රසිද්ධ සාකච්ඡාවක් ඇතිවීම ඉතාම අවශ්‍යය. ස්ථායීකරණයේ සහ ව්‍යුහයන් යළි සකස් කිරීමේ වැඩසටහන් ඇතුළත වුව වඩා හොඳින් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි සහ සමාජීය වශයෙන් යථාර්ථවාදී වූ විකල්ප යෝජනා මතුවීමට ඉඩ ඇත්තේ රටගින් පමණි. "නිදහස් වෙළඳ පළ" කරා යොමුවූ ආර්ථික පිළිවෙත් මහජනයාගේ විවේචනාත්මක පරීක්ෂාවට භාජනය වීමට ඉඩ හොඳිමට කිසිම හේතුවක් තිබිය යුතු නැත.

කෙසේ වෙතත් ප්‍රශ්නයේ හරය වන්නේ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳව තොරතුරු මහජනයාට දැනගැනීමට

ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති
නිරන් පිළිබඳව වාර්තා ලබා හොඳින්
තොරතුරු සටහන් කිරීමත්
දැන් සෙල්ලමක් වී තිබේ. ආධාර ලබා
ගැනීමේදී ආණ්ඩුව
එකඟවන කොන්දේසි පිළිබඳව
ලැජ්ජාවට පත්වන්නේ මන්ද? ආණ්ඩුව
ආධාර
කොන්දේසි මහජනයාගෙන් සහවත්තේ
සෙවරියත්වය
සහ
'යටත් විජිතවාදී විරෝධය' වැනි ව්‍යාජ
සටහන්
පාටවලට මුඩාවෙහි.

ඉඩක් හැනවීමයි. ඒවා සිටිනට ලබාගත නොහැක. එසේ ලබාදීමට දැරෙන උත්සාහයකදී නැත, විභව මංශ්‍රීවරයකු මේ සම්බන්ධ යම්කිසි ලියැවිල්ලක් සොයාගෙන එ' සිළිබඳව පාරලිමේන්තුවේදී ප්‍රශ්න කළහොත් ආණ්ඩුවේ ප්‍රකාශකයින් වහාම කරන්නේ තමන් කොන්දේසි වලට එකඟ වී නැතැයි දිවුරා කීමයි. නැතහොත්, මෑතදී සිදුවූ පරිදි ආධාර දීමේ කොන්දේසි එක් පුවත්පතක් විසින් වාර්තා කළ පසු ආණ්ඩුව කළේ හේතුසහිත නිමමනයකට බැස ගැනීමට මහජනයාට ඉඩ ලැබෙන පරිදි අත්‍යාවශ්‍ය තොරතුරු ඉදිරිපත්කිරීම නොව වහාම එම වාර්තා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමය. මේ අතර ආණ්ඩුවේ ආයෝජන වැඩ සටහන් විස්තර කරමින් මුදල් සහ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදක අමාත්‍යාංශය විසින් නිකුත් කොට ඇති රාජ්‍ය ආයෝජන 1991-1993 නම් ලියැවිල්ලක මෙසේ සඳහන් වෙයි. "ලෝක බැංකුව සහ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සමග සාකච්ඡාවට ගැනුණු ප්‍රතිපත්ති රාමුව පිළිබඳ ලේඛනයේ, මෙකී අරමුණු මුදල්පමුණවා ගැනීමට වෙහෙසු ඉඩාග පියවර අඩංගුවෙයි" (පිට 1) මෙරට මූලික ආර්ථික පිළිවෙත්හි පරාසය සලකුණ කරන බවට සලකාගත හැකි මෙම ලියැවිල්ල ශ්‍රී ලංකාවේ මහජනයාට නිදහසේ ලබාගත නොහැකිය.

ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති නිරන් පිළිබඳව

වාර්තා ලබා හොඳින් තොරතුරු යටපත් කිරීමක් දැන් සෙල්ලමක් වී තිබේ. ආධාර ලබා ගැනීමේදී ආණ්ඩුව එකඟවන කොන්දේසි පිළිබඳව ලැජ්ජාවට පත්වන්නේ මන්ද? කළකදී ප්‍රබලව නැති සිටි තෝරියව සංගමය පවා දැන් ස්වර්ධලබාවී බවට සැමිණ ඇති බවහිර ධනවාදයේ බලවත් මූල්‍ය ආයතනවල කොන්දේසි වලට යටත්වීමේ ඉරණමට ලක්වී ඇති බව කාටත් රහසක් නොවේ. ආණ්ඩුව ආධාර කොන්දේසි මහජනයාගෙන් සහවත්තේ 'යෙවරියත්වය' සහ 'යටත් විජිතවාදී විරෝධය' වැනි ව්‍යාජ සටහන් පාටවලට මුඩාවෙහි.

ආධාර කරුවන් දැන් දැන් මනා ආණ්ඩු පාලනය, පරිපාලනයේ විවිදකතාවය සහ ආණ්ඩු මහජනයාට වගකිව යුතු වීම යනාදිය ගැන කතා කළත්, ආධාර ලබන රටවල ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති සාධන ක්‍රියාවලියේ ඇති අභිරහසිගත භාවය පිළිබඳව නිහඬව සිටීම සුදුසුම අරමුණකි. බැංකුව විසින් නිකුත්කරන ලද '1991 ලෝක සංවර්ධන වාර්තාව' නව කැණියෙහි "රාජ්‍යය ගැන යළි සිතා බැලීම" යනුවෙන් පරිච්ඡේදයක් ලෙස එහි සඳහන් දේ අතර එක් කරුණක්වන්නේ ස්ථායීකරණයේ හා ව්‍යුහයන් යළි සැකසීමේ පන්දර්ශය තුළ සංවර්ධනය වන රටවල පුරාතනත්‍රීය ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි අවශ්‍යතාවයයි. ලෝක බැංකුව මෙසේ කියයි. "ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ සාර්ථක වීමට පුරාතනත්‍රීවාදය කිහිප ආකාරයකින් ම හේතු කාරක වෙයි. දේශපාලන ව්‍යසනයන් සංවරණ හා තුල්‍ය ක්‍රමයක් පැවතීම, නිදහස් පුවත්පත්, සහ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිවල පිරිවැය සහ ප්‍රතිලාභ පිළිබඳව කැරෙන මහජන විවාදයන් නිසා ප්‍රතිසංස්කරණයන් ගැන උනන්දුවක් පුළුල් මහජනතාව තුළ ඇති වෙයි. ජනදයෙන් යළි හැරී පත්වීම පිණිස යහපත් ප්‍රතිඵල ලබාදීමේ අවශ්‍යතාවය ආණ්ඩු විසින් පිළිගනු ලැබීම ආර්ථිකයේ වෙනස්කම් ඇතිකිරීමට බාධාවක් නොව සල්ලුවක් බවට පත්වෙයි. එමගින් හොඳින් කටයුතු කිරීමට ආණ්ඩුව වඩා දිරිගැන්වෙන අතර ආණ්ඩුවල හිතුවක්කාර බවද පාලනය වෙයි."

ඒකීය රාජ්‍යය මිත්‍යාව හා යථාර්ථය

■ ඒකීය රාජ්‍යය පිළිබඳ අද ප්‍රචලිත හා ආධිපත්‍යාධික සංකල්පය මිථ්‍යාවක් ලෙසින් දක්වනවාට වඩා ව්‍යාජ විඥාණයක පිළිවිඳුවක් ලෙස දැක්වීම වඩා අර්ථවත් විය හැකිය. මේ ප්‍රකාශයේ සකසායනාතාව සාධාරණව ඇගයීම සඳහා 'ඒකීය රාජ්‍යය' යන්න සංකල්ප ගත කරගැනීමට යොදා ගත හැකි එකිනෙකට පරස්පර වන මූලික එළඹීම් දෙකක් ගැන කෙසේත් නොයා බැලිය යුතු වෙයි. ඒවා නම් වැඩිවියේ යුගවල (පොදුවේ කිවහොත් පූර්ව - ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යුගවල) 'ඒකීය රාජ්‍යය' යන්න සංකල්ප ගත කිරීමට පාදක වූණු පාලක දැණිතෝණය සහ භූතන ආර්ථිකත්‍රවාදී යුගයේ එය සංකල්ප ගත ගැනීමට පාදක කරගත හැකි, සමාජ පරමාධිපත්‍යය දරනවා යන සැලකෙන ප්‍රජා වැසියාගේ දැණිතෝණය සහ එළඹීම් දෙකයි.

ඒකීය රාජ්‍යය යනු ආධිපත්‍යාධික සංකල්පය මිථ්‍යාවක් ලෙසින් දක්වනවාට වඩා ව්‍යාජ විඥාණයක පිළිවිඳුවක් ලෙස දැක්වීම වඩා අර්ථවත් විය හැකිය. මේ ප්‍රකාශයේ සකසායනාතාව සාධාරණව ඇගයීම සඳහා 'ඒකීය රාජ්‍යය' යන්න සංකල්ප ගත කරගැනීමට යොදා ගත හැකි එකිනෙකට පරස්පර වන මූලික එළඹීම් දෙකක් ගැන කෙසේත් නොයා බැලිය යුතු වෙයි. ඒවා නම් වැඩිවියේ යුගවල (පොදුවේ කිවහොත් පූර්ව - ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යුගවල) 'ඒකීය රාජ්‍යය' යන්න සංකල්ප ගත කිරීමට පාදක වූණු පාලක දැණිතෝණය සහ භූතන ආර්ථිකත්‍රවාදී යුගයේ එය සංකල්ප ගත ගැනීමට පාදක කරගත හැකි, සමාජ පරමාධිපත්‍යය දරනවා යන සැලකෙන ප්‍රජා වැසියාගේ දැණිතෝණය සහ එළඹීම් දෙකයි.

ඒකීය රාජ්‍යය යනු ආධිපත්‍යාධික සංකල්පය මිථ්‍යාවක් ලෙසින් දක්වනවාට වඩා ව්‍යාජ විඥාණයක පිළිවිඳුවක් ලෙස දැක්වීම වඩා අර්ථවත් විය හැකිය. මේ ප්‍රකාශයේ සකසායනාතාව සාධාරණව ඇගයීම සඳහා 'ඒකීය රාජ්‍යය' යන්න සංකල්ප ගත කරගැනීමට යොදා ගත හැකි එකිනෙකට පරස්පර වන මූලික එළඹීම් දෙකක් ගැන කෙසේත් නොයා බැලිය යුතු වෙයි. ඒවා නම් වැඩිවියේ යුගවල (පොදුවේ කිවහොත් පූර්ව - ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යුගවල) 'ඒකීය රාජ්‍යය' යන්න සංකල්ප ගත කිරීමට පාදක වූණු පාලක දැණිතෝණය සහ භූතන ආර්ථිකත්‍රවාදී යුගයේ එය සංකල්ප ගත ගැනීමට පාදක කරගත හැකි, සමාජ පරමාධිපත්‍යය දරනවා යන සැලකෙන ප්‍රජා වැසියාගේ දැණිතෝණය සහ එළඹීම් දෙකයි.

ගෝත්‍රිකයා හෝ පාලිත වැසියා මිහි අවට වූ යථා පරිසරය සමඟ සෘජු හා

සරල අනෙකානා පැවැත්මක රැඳී සිටියි. එහෙයින් මිහිගේ විඥාණය ද ප්‍රකාශ කරන්නේ එම සෘජු සහභාගී සම්බන්ධය යි.

සිහි ඉපදුණු, වැඩ කරන, ගැවසෙන මුහුණමිත්තන් පරමිපරාධී ජීවත් වී ගිය ගිය භූමිය තමාගේය, නොහොත් තමා එහි කොටසකි. මහු නො දන්නා කාලපනිකව පවා ග්‍රහණය කර ගැනීමට අසීරු බිම්ක වෙසෙන, අනා පීඩනකර ජීවිතයකගේ බිමක් හා ධනයක් ගැන සිහි කුළු ලොල් සිතක් පහළ වන්නේ නැත.

එහෙත් රජුන්ගේ හා පාලකයන්ගේ මිත්‍ය ලෝකය ග්‍රහණය කරගන්නේ මීට ඉදුරා ම වෙනස් අයුරකිනි. රාජ්‍ය පාලනය පවතින (මූලික වශයෙන් බදු එකතු කිරීමට නිලධාරීන් යැවෙන හා ආරක්ෂා කිරීමට හේවායින් යැවෙන)

තතු එලෙස බැවින් රජු හා දස දහස් ගණන් වූ පාලිතයා අතර සම්බන්ධය රජුගේ පැත්තෙන් අර්ථ ගැන්වෙන්නේ 'නොපත් මගේ, නොපගේ අමු දරුවකුන් මගේ, නොපගේ වස්තුවන් මගේ, නොප කසුරන බිමන් මගේ' යනාදි වශයෙනි. එසමණක් නොවේ, නමා පලනය කරන භූමියෙන් පැමිණෙන වටිනාකම් ලැබීමක්ගේ කොටසකින් තාවන්තු වන කමා ගේ හමුදාවට අනවරත ව යටත් කරගත හැකි - කමාට පිසී ගේ අනපය දිග හැර ගන්නට ඉඩ ලබා ගත හැකි හැම බිමක් ම, ඒ මත ජීවත් වන ජන ප්‍රජාවන් සමඟ, පාලකයාගේ ය, ඒ ඔහුගේ රාජ්‍යයයි. එහි පටිපාටි ස්ථානිකය මිහි යි. කෙමික වශයෙන් අවණ්ඩිය. එය ඒකීය යි. ඒ ඒකීයතාවය දිනා ගන්නේ එක්සේසත් කිරීම මගිනි. එක්සේසත් කිරීම ලෙසි පාසු කාරියක් නොවේ. එය රජ වැඩකි. යුද්ධය මේ රජ වැඩයි අතිවාරයකම සාධකයි. එක්සේසත් කිරීමේ යුද්ධ ක්‍රියාවලිය පරමිපරා ගණනක් හිස්සේ සමහර විට ඇදී ගියේ ය. (යුද්ධයට අමතර ම ඒකීයා භාවිතා

තතු එලෙස බැවින් රජු හා දස දහස් ගණන් වූ පාලිතයා අතර සම්බන්ධය රජුගේ පැත්තෙන් අර්ථ ගැන්වෙන්නේ 'නොපත් මගේ, නොපගේ අමු දරුවකුන් මගේ, නොපගේ වස්තුවන් මගේ, නොප කසුරන බිමන් මගේ' යනාදි වශයෙනි.

ආචාර්ය සුනිල් විජේසිරිවර්ධන විසිනි.

භූමි වසසරිය මත තමා හෞතික ව නො සැරිසැරුවත් කාලපනික ව ඒවා හඹුගේ වසනයට තසු වේ. එහෙත් එය හුදු කාලපනික සම්බන්ධයක් ම නො වන්නේ මේ භූමිය මිනිස් සුරා ගැනෙන (බදු වශයෙන් එකතු වන පැකහොත් කප්පම් වශයෙන් ප්‍රකාශන සුළු රාජ්‍ය පාලකයින් ජවන) අතිරික්ත වටිනාකම් ද්‍රව්‍යමය වශයෙන්ම, ගැබ්බින්නම මිහුගේ ගාණ්ඩාගාරයට ගලා එන බැවිනි. එම ධන සම්භාරය හිසද වන්නේ පාලිතයෝ ය. (සිවිඟු විනාහි තුනකගේ පිළි ගැනෙන 'මූලික මිනිස් අයිතීන්', 'ප්‍රජා අයිතීන්', 'සිවිල් අයිතීන්' යනාදිය සිහිපෙන්වන්නේ නොහැකි ජනකාය කි.)

සළ වෙනත් අවම, දුෂ්ට, උභය හා උපක්‍රම ගැන මතරම් විරණනාවක් කොටිලාගේ 'අවි නාස්ත්‍රයේ' දැන ගත හැක)

කෙටියෙන් දක්වන්නේ නම් එදා වංශ කතා කුලයේ, අද දේශපාලන සංවාදය කුලයේ උපාවරුවට විරණනා කෙරෙන යටි කි එක්සේසත් කිරීම හා ඒකීය රාජ්‍යය වැනි සංකල්ප සියල්ලේ මානසික මූලය පාලකයා විසින් රාජ්‍යත්වය කෙරේ දැන් වූ දැඩි ලලාසාවයි, බල කණ්ඩාවයි, භූමි කණ්ඩාවයි, වස්තු කණ්ඩාවයි. (මේවා ගැන උපාරු විරණනා ගැන කියන විට මිනක් වන්නේ එක්තරා අප්‍රියානු කියමනකි. දඩයක්කාර පිංතයා විසින්

ඉතිහාසය ලියනු ලබන තැන් දඩයම් ඉහළම වර්ණනාවට පාත්‍ර වන ඇත.) මෙවැනි මනෝභාව, හැගීම් හා ආධ්‍යාත්මයන් මිනීමෙකු තුළ උත්සාහ කරන්නා වූ සෙවනික නතු සවිභින්නේ අර සමාජ පිරමීඩය මුදුනෙහි ය. ඒවා කොතරම් ප්‍රබල වී ද විනාශකාරී වීද යත් සහෝදරයන් - සහෝදරයන්, මාමාවරුන්, බෑණාවරුන්, පියවරුන්, පුතුන් රාජ්‍ය ලෝභය කරණ කොට කෙළවරක් නොමැතිව ඉතිහාසය පුරා උතුන් මරා ගත්හ. දේශපාලන සාකච්ඡා මිනිස් ඉතිහාසයට මූලිකම එක් වූණේ මෙලෙස යි. මිනිස් සාකච්ඡා කලාවක් ලෙස ප්‍රභූණ කෙරුණේ මේ නැතැයි. මනාසා ඉතිහාසයේ එන මිලේචිකම හෝ සුක්ෂම ආකෘත දැක බලා හැකිමට අවශ්‍ය නම් ඔබ රාජ්‍ය ලෝභය නිසා සමාජ පිරමීඩය මුදුනේ සිදු කෙරුණු සාකච්ඡා පරම්පරාව දෙස බැලිය යුතු ය. නකුලා කියන්නේ නම් "එක්සේසත් කිරීම හා ඒකීය රාජ්‍යය" වැනි සංකල්ප මූලික ම පහළ වන්නේ පාලන ආධ්‍යාත්මයන් කරණ කොට, මවුන්ගේ දෘෂ්ටිකෝණයෙනි.

අනුග්‍රහය දැක්වීම මගින් සමාජ පිරමීඩයේ ඉහළ ස්ථර තුළ තමාට ශිෂ්‍යෙහි බල පදනමක් සකස් කර ගනු ලැබේ. එහෙත් "පහළට ගිංසනය", "උඩට අනුග්‍රහය" යන මාර්ග වලින් පමණක් රාජ්‍යයන් දිගට පැවතීමට හෝ ව්‍යාප්තවීමට හැකියාවක් පෙන්වා නැත. ඉදින් රාජ්‍ය නායකත්වයන්ගේ වර්ධනයක් සමග පාලිතයා හිලා කර ගැනීම අරඹයා වූ කවත් මූලික උපාය මාර්ගයක් විස්තරණව හා යුගමට වර්ධනය විය. එහි අරමුණ නම් පාලිතයාගේ ආකෘතව දිනාගැනීම මගින් සිය බලය සුජාත කර ගැනීම යි. එය මානසික ආශ්‍රම මගින් කෙරෙන්නෙයි. මහවැදි රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණ" නමින් ප්‍රකාශයේ හැඳින්වෙන්නේ පොදුවේ මේ ක්‍රියා පටිපාටිය යි.

ආකීයත් පිළිබඳ පොදු සාමූහික විඥාණයක් නැති කොට ප්‍රාදේශීය ව විනාශය වූ විවිධ ගෝත්‍ර, වර්ග හා භාෂා කණ්ඩායම් වලින් සමන්විත බහු විධ ජනකායක් පාලකයා ගේ ඒකීය රාජ්‍යය වෙනුවෙන් පෙළඹවිය වන්නට හා කලුරන්තට මෙහෙයවා ගැනීම

අවශ්‍යතාවයෙන් පෙරළු බැවිනි. (ලංකාවේ බුද්ධාගම සිය සමීච්චයෙන් ම රාජ්‍යය හා ගැට ගැසුණි) රාජ්‍යයේ අවශ්‍යතා සඳහා පාලිතයා යොදා ගනු ලැබුවේ මෙලෙස පුළුඹ කොටම "ආගමික ප්‍රමිත" තුරු ගැනවීමෙනි. ආගම, දේශය සමග සංකල්පිකව බදවා තීරණ තුළින් "දේශප්‍රේමයේ" උපත මතය තුළ සිදු විය. "ආගමික ප්‍රමිතයට" හා "දේශප්‍රේමයට" රාජ්‍ය මතවාදී යන්ත්‍රණය තුළ සම්ප්‍රදායිකව ගිම් සමාජය අතරට "ජාති ආලය" පැමිණියේ ඇත්තෙන්ම මෑත ඉතිහාසයේදීය. යට කී පසුබිමේ අනායාසයෙන් මතු වන සරල ප්‍රභවය මෙයයි. පාලිතයාගේ දහඩිය, ලෙස, කඳුල පුරා පාලිතයා මත ම ඉඳි කෙරුණු "ඒකීය රාජ්‍යය" වෙනුවෙන් දිවි පුදන්නට පවා මතු සමහර විටෙක පෙළඹවුණා නම් ඒ ව්‍යාජ විඥාණයකින් මෙහෙයවනු ලැබ මිසක හත් කවරක් නිසාද? උතුරු ඉන්දියාවේ ගෝත්‍රික ජනපද සහ සංඝයන් පුළුණට ලෙස බිඳීමත් රාජ්‍යයන් ගොඩනැගී සංක්‍රාන්තික අවධියේ විසු බුදුන් වහා සැබෑවිනම් කළේ සමාජයේ විකෘති වෙමින් පැවතුණ බල පිරමීඩයේ ආර්ථිකය අනන්‍ය ආණයෙන් හා විදාර බුද්ධියෙන් හඳුනා වීට විකල්පයක් වූ බල තණ්හාව, ධන තණ්හාව, හම් තණ්හාව, වස්තු තණ්හාව ආදී විනාශකාරී ලාලාසාවන් සඳහා පිටු දැකීමට අනුබල දෙන අධ්‍යාත්මික මාර්ගයක් ද ඒ මත ප්‍රායෝගික ව පදනම් කරන ලද නිර්-බලවාදී ස්වරාජ්‍යයක් රහිත, ජාති, කුලගෝත්‍ර වෙනස්කම් හෝ පිළිගන්නා හා පොදුගලිත දේශ ලක්ෂණ පිළිකඩ කළ "සංඝයන්" ද නිර්මාණය කිරීම යි. උන් වහන්සේ "බෙදෙන්නට ඉඩක් නැත. රාකීන්තට රටක් ඇත. / කඳුරට හෙලයි නිකායන හිසු බල මණ්ඩලය" ආදී වගකෙන් කියවෙන සෝඛට්ඨ රට පුරා අලවිමින් අද බල දේශපාලනයේ සංදේශ සමහර ප්‍රභූ හිසුන් මෙන් සමාජ බල පිරමීඩය මුදුනට නැග පාලකයින් හා බලය බෙදා හැරීමත් ක්‍රමයෙන් ස්ථාවරව ඉදුරා පවතුනි "ඒකීය රාජ්‍යය" වැනි පිරිසවක් සඳහා වැසියා මැරවීමට කිසියෙන් අනුබල හෝ දුන් යෙක. ඒ නාට්‍යයට ම මතින වැඩවසම් කුල සංවිධානයට අනුරූප වූ නිකායයන්ගෙන් සමන්විත පූරාවලිගත සංඝ සමාජයක්

සහෝදරයන් - සහෝදරයන්, මාමාවරුන්, බෑණාවරුන්, පියවරුන්, පුතුන් රාජ්‍ය ලෝභය කරණ කොට කෙළවරක් නොමැතිව ඉතිහාසය පුරා උතුන් මරා ගත්හ. දේශපාලන සාකච්ඡා මිනිස් ඉතිහාසයට මූලිකම එක් වූණේ මෙලෙස යි. මිනිස් සාකච්ඡා කලාවක් ලෙස ප්‍රභූණ කෙරුණේ මේ තැනයි

මෙලෙස ගොඩනැගෙන රාජ්‍යය පවත්වා ගැනීමේ හා ව්‍යාප්ත කිරීමේ ලා පාලකයා විසින් පාලිතයා ව නමාව රිසි පරිදි සම්බන්ධ කර ගැනීමට උපාය මාර්ග දෙකක් ගාවිතා කරනු ලබයි. ඉන් පළමුවැන්න සාමාන්‍යයෙන් භෞතික ක්‍රියා මාර්ගයක් ලෙස නම් කළ හැකිය. මූලික වශයෙන්ම මේ වනාහි ගිංසනය යි. දණ්ඩ නීති හා වධකාගාර මේ සඳහාය. එහි සරල අරමුණ "රාජ්‍යය" පාලිතයා තුළ ඇති කර එමගින් මතු නමාව රිසි පරිදි මෙහෙයවීම යි. මීට අමතරව කෝරා ගත් පිරිස් වලට

සඳහා යොදා ගත හැකි වෙනත් පොදු සාමූහික විඥාණයක් කිසිය හැකිද? ලංකාවේ වැඩවසම් යුගවල ඒවැන්නක් වර්ධනය කරගැනීම සඳහා පාලකයා සහ පාලනය බෙදා ගත් ආගමික බල ආයතනය විශේෂ උත්සාහයක් දැරීය. ඒ රාජ්‍ය අනුග්‍රහය මගින් ආධිපත්‍යාධාරී බුද්ධාගම හෝදින් හෝ නරකීන් කුල ගෝත්‍ර, වර්ග හා භාෂා කණ්ඩායම් තරහා ව්‍යාප්ත කිරීම මගිනි.

අගෝක යුගයේ සිට රජවරුන් රාජ්‍යය සමග ආගම ගැට ගැසුවේ යට කී මතවාදී රාජ්‍ය යන්ත්‍රණයක

හෝ තුනක වර්ගයේ හිඳු බල මණ්ඩල හෝ තැනීමට අනුබල නො දුන් යෙක.

වැඩවසම් යුගයේ දී බල දේශපාලනයට ඇතුළුවීමේ පාපයෙන් සංස සමාජය තුළ ඇති වූ හයානක විකෘතීන් පරාජය කර නිරෝගිමත්වීම සඳහා ගන්නා අභ්‍යන්තර වැයමත් කණ්ඩායම්වලට මෙන් අපට කඩමත් පෙනෙන්නේ නැත. ඒ අතරේ ලාංකීය සමාජය විනාශයේ ආගාධය කරා නො කඩවා ඇදේ. බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් ලාංකාවේ පරිපාලනමය වශයෙන් ඉදි කරනු ලැබූ 'ජනිය රාජ්‍යය' නිදහසින් පසුව සිංහල බෞද්ධ කෙතෙකුණකරණයට භාජනය වීමෙන් අනතුරුව රාජ්‍යය හා සංවිධිත, පාසනනගත ආගමික අරමුණු ඇරඹූ විසකුරු බල ගණුදෙනුව නව ජීවයකින් යුතුව යලිත් ඇරඹිණ. ජාතිවාදය මගින් අද එය විධාන මිලේචිත ස්වභාවයකට පත් කර ඇත. ඉතින් කමත් උසන් බිමේ ආවේණිකත් බත් කර ගන්නට ඉඩවේ. ආදායම් තැනි වූහත්, ජනිතව ආදායම් නිවහනක් තැනි වූහත් දිවිදු ආදායම් හරුණයේ උතුරේ බිම අපේ යක ව්‍යාජ තැනීමෙන් ආවේණි වූදියට මේ වගන් අතිසක ජනතායක් විනාශ වන්නේ අතරේ කමත් ද නසීනි. බෞද්ධය උත්ප්‍රායය නම් කාලාන්තරයකට පසු ඉංග්‍රීසින් විසින් යලිත් ඇට වූණු 'ජනිය රාජ්‍යය' මේ වනවිට පරිපාලනමය හා කානකර්මක වශයෙන්ද මිථ්‍යාවක් වී ඉතිහාසයේ කසල ගොඩට එකතු වී තිබීම යි.

ජනිය රාජ්‍යය පිළිබඳ අද ප්‍රචලිත සංකල්පය වැඩවසම් යුගවල රාජ්‍යයේ තැනීමත් සමග ජනිත වූ ව්‍යාජ පාලිත විභාජනයක පිළිබිඹුවක් නමුත් එය අදට ගැලපෙන පරිදි එනම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා ශිෂ්ට සන්දර්භයකට ගැලපෙන පරිදි යලි සකසා ගත නොහැකිද? එවැනි අරමුණක් සහිත ව කාර්යයට බසිත කෙරෙත් නූතන සමාජ කොන්දෙසි ගණනක් මූලික ව නඳුනා පිළිගත යුතු වේ.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යුගයට අවනිර්ණවීම අනවන ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් නම් පාලක/පාලිත යන විභේදනය දුරු වී ඒ වෙනුවට සමාජයේ දේශපාලන පරමාර්ථතාවය දරණ ප්‍රජා වැසියා මිශ්‍රයේ නියෝජිතයන් සමග කරලිය ව අවර්තීරණ ව සිටීම යි. පුජා වැසියා

මිශ්‍රයායෙන් ලෙසට ද, සාමාජිකයන් ලෙසට ද, ග්‍රමිකයන් ලෙසට ද සිය අයිතිවාසිකම් හඳුනා ගනිමින් ජීවා ධක ගැනීම හා දියුණු කර ගැනීම සඳහා සංවිධානය වූ අයෙකි. වාර්ගික හා ආගමික හේද නොකනා පුජා වැසියා හේ මෙම කොළු ලක්ෂණ බහුවිධ සමාජයක් හරහා පැතිරෙනු ඇද අපට දක්නට හැකිය. නමුත් ලංකාව වැනි රටවල් බහුවිධ සමාජ සැකැස්මක් සහිත විවිධ වාර්ගික - ආගමික කණ්ඩායම් විලින් සමන්විත සමාජයන් ය. යට සී කතු යටතේ වෙවැනි රටක ජනිය රාජ්‍යයක් යටා වශයෙන් පවති යැයි කිව්වහොත් ඉන් ගමා වන්නේ සමාජයේ සියළු කණ්ඩායම්වල අයිතීන් හා අවශ්‍යතා නියෝජනය කරන එක් මොහොත සමාජ සංවිධාන ව්‍යුහයක් පවතිය යන අදහස යි. (එවැනි බහුවිධ සමාජ සැකැස්මක් ඇති රටවල් ජනිය රාජ්‍ය සංකල්පය ප්‍රායෝගික නොවන බව පසක් කොට ගෙන විවිධ පෙදිරල රාජ්‍ය ක්‍රම හෝ රටක් වඩා ගැඹුරට බලය විමධානක කෙරුණු ස්වස්ථරලකයේ කැන්ටන් ක්‍රමය වැනි ක්‍රම දක්වා යයි. මේවා ජනිය රාජ්‍යයක් නොව එක්සත් රාජ්‍ය සංවිධානයන් ය.) එහෙත් කිසියම් බහුවිධ සමාජයක වෙන් වෙන් සමාජ කණ්ඩායම්වල අයිතීන් හා අවශ්‍යතාවයන් පවත්නා රජය විසින් දිගින් දිගටම පිළිබිඹු නො කරන විට එම මූලික සමාජ කණ්ඩායම්වල අසහනය, අයිතිවාසිකම් ඉල්ලා උද්ඝෝෂණ ව්‍යාපාර, කැරලි කෝලාහල හා අවසානයේ යුද්ධ නවගනී. එහෙත් වැඩවසම් යුගයේ මෙන් අද බලහත්කාරී යුද්ධයක් මාර්ගයෙන් රට 'එක්සේසත් කිරීම' කල නොහැකිය. මහද යත් යුද්ගලයන් වශයෙන් හෝ ජාතින් වශයෙන්, ජනතාවන් අද නවදුරටත් පාලිත මානසිකත්වය තුළ රඳවා තබාගත නොහැකි බැවිණි. මේ හෙයින් අද දියත් කල හැක්කේ ප්‍රජාවැසි කණ්ඩායම් එක්සත් කිරීමේ සබුද්ධික දේශපාලන ක්‍රියාමාර්ගයන් මග පාලිත කණ්ඩායම් එක්සේසත් කිරීමේ යුද්ධයක් නොවේ. මේවැනි ක්‍රියාමාර්ගයක් සඳහා සඳහාම සැකසීමට දරණ ප්‍රයත්නයන් තුළ ලංකාවේ නූතන රාජ්‍යයේ අගතිගාමී ස්වභාවයන් යලි යලිත් පුත්ත කිරීමට ලක් වීම අත්වාරය වනු ඇත.

උන් වහන්සේ 'බෙදෙන්නට ඉඩක් තැන - රකින්නට රටක් ඇත. / කඳුරට හෙණයි නිකායන හිඳු බල මණ්ඩලය' හැදි වශයෙන් කියවෙන පෝස්ටර් රට පුජා අලටමින් අද බල දේශපාලනයේ යෙදෙන සමහර ප්‍රගු හිඳුකුන් මෙන් සමාජ බල පිරමිවිය මුදුනට තැන පාලකයින් හා බලය බෙදා ගනිමින් නූතන යථාර්ථයට ඉඳුරා පටහැනි 'ජනිය රාජ්‍යය' වැනි මිරිගුවක් සඳහා වැසියා මැරවීමට කිසියෙක් අනුබල නො දුන් යෙක. _____

මේ රජය බෞද්ධ රාජ්‍යයක් ලෙස බෞද්ධ නොවන්නා වූ අවශේෂ සමාජ කණ්ඩායම්වලට පෙනෙන්නේ හා දැනෙන්නේ මන්ද? නිසැකින්ම, රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින්ද, ආයතනික හා ව්‍යුහාත්මක වශයෙන් ද තාවකාලයෙන් හා එයින් නැගෙන ප්‍රතිඵල වශයෙන් ද සංවිධිත බුද්ධාගම කෙරේ සන්මුග්‍හි පිළිවෙතක් එය ප්‍රදර්ශනය කරන බැවිණි. (සංවිධිත බුද්ධාගමට පක්ෂප්‍රාති පිළිවෙතක් ලෙස මා එය වෙයෙස් කොට දක්වන්නේ රාජ්‍යයට බෞද්ධානුකූල විය හැකියි කියා හෝ, බෞද්ධානුකූල ජීවන පිළිවෙතකට වට පක්ෂප්‍රාති විය හැකියි කියා හෝ කිසියෙක්ම මම විශ්වාස නො කරන බැවිණි.) රජය නමා බෞද්ධ යැයි අභිභූර පැමිණි ලංකාවේ ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් නහවුරු කරනු ලබන්නේ එය අනෙක් ආගම්වල හුදෙක් 'අයිතිවාසිකම් රකින අතරේ' බුද්ධාගමට පමණක් 'ප්‍රමුඛස්ථානය පිරිනමමින් එය සුරකමිත කොට' ඉන් නො හැවිනි එය 'පොෂනය කරන්නට ද' සපය කිරීම තුළිනි. ශිෂ්ට හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක, ආගමි සම්බන්ධයෙන් රජයේ එකම මෙහෙය විය යුත්තේ නමා කැමිනි

ධීර්ඛ ආගම වූ කලී ස්වභාවයෙන්ම පෞද්ගලික දෙයකි බුද්ධාගම නම් ආරම්භයේ දී පැවතියේ විදග්ධ හා සාර දර්ශණයක් මත පදනම් වූ විකල්ප ජීවන පිලිවෙතක් වශයෙනි. එය වෙන් වෙන්ව ගත් පුද්ගලයාගේ ස්වයං අධ්‍යාත්මික පෝෂණය මත පදනම් කෙරුණි.

ආගමක් ඇදහීමේ (හෝ ආගමක් හෝ ඇදහීමේ) අයිතිය සියළුම පුරවැසියන්ට සුරක්ෂිත කර දීමේදී, ආගම හා දර්ශන සම්බන්ධයෙන් බුදුන් අනුදන් පැවැ බෞද්ධානුකූල ප්‍රතිපත්තිය ද මට සිතෙන්නක් මෙයම කියායි.

මේ ආගමකට හෝ මේ දර්ශණයකට යමාජයක් පෝෂණය කරන්නට විභවයක් තිබිය හැක. එහෙත් රජයකට ආගමක් පෝෂණය කළ හැකි යැයි කීම (හෝ සුරක්ෂිත කළ හැකි යයි කීම) රාජ්‍ය මතය ද, ආගමික මතය ද යන්න මට නම් විශාල ගැටළුවකි. ආගම යනු ආර්ථික බලයක් නම් එවිට, එවැන්නක් පම්බන්නට රජයට යම් වාසිදායක ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළ හැක. ආගම දේශපාලන බලයක් නම් නම් එහිදීත්, රජයට එම බලය නියෝජනය කිරීම තුළින් එය ආරක්ෂා කළ හැක. එහෙත් ආගම පුරවැසියන්ට අධ්‍යාත්මික වටිනාකම් ප්‍රදානයක් ලෙස ගනිමින් නම් රජයට එය පෝෂණය කරන්නට අවමන් වේ. ආගමක් හෝ දායක විය හැකි ද? ඇත්තෙන්ම සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රශ්න නොකෙරෙන 'රජය විසින් ආගම පෝෂණය කළ යුතුයි' යන මතය පතුලේ ඇති සත්‍යය නම් සංවිධිත බුද්ධාගම නව දුරටත් අධ්‍යාත්මික හර ප්‍රදානයක් හා විකල්ප ජීවන පිලිවෙතක් නොව සුවිශේෂ අයුරින් ආයතන ගත වූ එකතරා ආර්ථික හා දේශපාලන

බලයක් වීමයි. එම බල සංවිධානය සිදු විය යුතු අයුරින්ම මුල් බුද්ධාගමේ අධ්‍යාත්මික ආරම්භණයන්ට ඉදිරි පවතැනි ස්වාධීන ගති යන්ද ආරම්භණයන් ද අන්පත් කොට ගෙන පිබිබයි. එන්ද යත් මිනුම් දුරාවලිගත බල සංවිධානයක ගතිකත්වයන් විශාල වශයෙන්, නිර්ණය වන්නේ එහි මුදුනේ විරස්ථිතිය හා පැවැත්ම පිළිබඳ බෙහෙවින්ම දෛශික වූ ප්‍රශ්න ආශ්‍රිතව බැවින් ය. නූතන ව්‍යවස්ථාව අනුව රාජ්‍ය බලය කුටුපාත්ත වන්නේ රාජ්‍ය නායකයා වන සභාධිපති තුළයි. සාමාන්‍ය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සාරධර්ම විසින් ඉල්ලා සිටින්නේ මෙම සුවිශේෂ තැනැත්තා රටේ සියළු වැසියන් හේ හා එකෙයින් සියළු සමාජ කණ්ඩායම්වල අපක්ෂපාති එනම් සමාජාත්මනවාදී නියෝජිතයා විය යුතු බවයි. එහෙත් අද මිශ්‍ර රටේ සියළු බෞද්ධ සංවිද්‍යුතු පිළිබඳ වග කියන බෞද්ධ ශාසන ජමාන්තාංශයක භාරකරුවා ව සිටී. (මුළුලිම් කටයුතු හෝ හින්දු කටයුතු මේ රාජ්‍ය නායකයාට භාර නැත) එසමාජයක් නොව එම බුද්ධ ශාසන අමාත්‍යාංශය මුදුනේ හිට වූ උසකර ගිහි පැවිදි අනුගාමක සභාවක් පැවතී රජදරුවන් දැවසූ මෙන් රටේ රාජ්‍ය නායකයාට රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික කටයුතු වලදී ද උපදෙස් දීමට එකඟ කරගනු පේ අයුළුවේ. දුටුවේද, මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ රජය රටේ සියලු පුරවැසියන්ට හා ආගමික කණ්ඩායම්වලට අපක්ෂපාතිව එනම් බෞද්ධානුකූලව සලකන බවද ?

මට කී පසුවීම මස්සේ රාජ්‍ය බල සංවිධානය ආගමික බල සංවිධානය පමණ ආයතනිකව හා ව්‍යුහාත්මකව එකිනෙකා මත යැපෙන බව පෙන්වන සාධක හා ඉන් උදහස වන කපුරු පාදිතව පරමිපරාධක් පිළිබඳ කරුණු ඇතුළත් ලැයිස්තුවක්, පිටු ගණනාවක් පුරා ලිවිය හැක. එවැනි ලැයිස්තුවක අවසාන හරියේ උතුරේ යුද්ධයට යන සොල්දාදුවන්ට රජය මගින් ම බොටි පුපා පැවැත්වීම, පිරිත් කීම, ඇල්ලේ ගුණවංශ හිමියන් විසින් රචිත 'බල සෙතනටි සමර ගී' (නිවන ගැන අළුතම වර්ගයේ 'බෞද්ධ' සංකල්ප බිහි කරමින් බෞද්ධකම හා යුද්ධය යම්බන්ධ කිරීමට වෙර දරන) කැසට් පටය රජය මගින්ම නිෂ්පාදන කොට බෙදා හැරීම පාදි

වශයෙන් වූ 'බෞද්ධයන් විසින් අබෞද්ධයන්ට විරුද්ධව කරන යුද්ධයක් ලෙස උතුරේ යුද්ධය රජය මගින් ම අර්ථකථනය කර සිටීම දැක්විය හැකි වෙයි.

ලංකාවට සංගමිකතා තෙරණිය පැමිණියා යැයි සැලකෙන දිනය 'ජාතික කාන්තා දිනය' ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කිරීම වැනි සුළුම සම්මාණයේ උද්ඝරණයෙන් ගෙන බලවූ. මෙවැනි 'ජාතික' කාන්තා දිනයක් සමග බෞද්ධ නොවන ලාංකික සමුහයට අනන්‍ය විය නො හැකි බැව් පියවි සිහිය ඇති කෙනෙකුට වහා පැහැදිලි විය යුතුයි. ඉතින්, එම 'අන්‍යාගමික සමුහයේ' දැනට කෙරෙන්නේ මෙය පෙනෙන්නට ඇත්තේ කෙලෙසකද? ඔවුන් 'ජාතික' වූ ද 'කාන්තා' වූ ද දිනයක් බැහැර කෙරී ඇත. ඉන් අදහස් වන්නේ එක්කෝ රජය සුළු 'ජාතික' යන ප්‍රභේදය තුළට වැද්ද නොගන්නා බවයි. නැතහොත් ඔවුන් 'කාන්තාවන්' ලෙස රජය විසින් නොපිලිගන්නා බවයි. කොයික වූනත් එය පිටම කිරීම ගර්භා කිරීමකි. කාරණය නම් මෙවැනි පිටම කිරීමේ උදාහරණ දිනපතා සමාජයට එකතුවීමක් ඒවා සාධාරණව සිතන්නට සුදුසුම මිනිසුන්ගේ සංවේදනයට හා අවලෝකනයට අර පාඨපනයක දැනට කෙරෙන්නේ නොවෙත් පාත්‍ර නොවීමත්ය.

මේ සියල්ලට ප්‍රතිචාර වශයෙන් ඉදිරිපත් කෙරෙන පවස ඇත. වෙනත් ආගම් පෝෂණය කිරීමට රාජ්‍ය ආයතන නැද්ද? රූපවාහිනියෙන් කැමරාවට දැක බලා ගත හැකි පරිදි, ජනාධිපති කුමා බෞද්ධ නොවන ආගමික ස්ථාන වන දේවාල, පල්ලි, කොවිල් වන්දනාමාන නොකරයි ද? වෙනත් රාජ්‍ය ආයතන හා පාසැල් ද සිය උත්සවයන්හිදී සියලු ආගම්වලට අයත් සුදු පුපා ආදිය පවත්වන්නේ නැද්ද? එහෙත් ඒවාට එන්නට පෙරාතුව ම පාඨකයින්ගේ අවධානය යොමු කරන්නට බලා පොරොත්තු වන්නේ 'මුලයන්ගේ මුලය' පදිසි වූ සංකල්පිත ගැටළුවකට ය.

එය නම් රාජ්‍යය ආගමික ස්වභාවයක් ගැනීමේ නොහොඟ 'ආගමික රාජ්‍යයක් අපට තිබීමේ හා සංකල්පිකව පිළිගැනීමේ පොදු ගැටළුවයි. (රජය බෞද්ධ පක්ෂය බව පැවස කියමි. ඒ බව සියන්තේ මා

නොව රජයයි.) මෙහි ඇති දෝෂය කුමක්ද? රජයක් ආගමික වීම ලෝකයේ දුලබම ගණයේ පුණ්‍යවන්ත තත්ත්වයක් නොවේද? ප්‍රබල ආගමික සමාජයක් සහිත ඉන්දියාවේ වැනි පුණ්‍යවන්ත තත්ත්වයක් නැත. ඉන්දියානු රජයක් වාචස්ථාවේතම ලෝකායන ස්වභාවයක් ගනී. මෙවැනි ප්‍රශ්න කෙතරම් භාවිතීයය වුවත් මේ තත්ත්වය කෙතරම් නම් පුණ්‍යවන්ත දයන්න ලාංකික සමාජයට හා බුද්ධාගමට විත කැටුණ අසුරු දෙසම බලා සිහි බුද්ධිය ඇති කෙනෙකුට නම් පිරිසිදු දැක හැක.

සැබෑ ආගම වූ කලී ස්වභාවයෙන්ම පොදුගලික දෙයකි. බුද්ධාගම නම් ආරම්භයේ දී පැවතියේ විදග්ධ හා සාර දර්ශණයක් මත පදනම් වූ විකල්ප ජීවිත පිලිබදකත් වශයෙනි. එය වෙන් වෙන්ව ගත් පුද්ගලයාගේ ස්වයං අධ්‍යාපනික පෝෂණය මත පදනම් යෙදුණි. මිනුම් ආගමක් මේ අතින් පොදුගලික වශයෙන් අධ්‍යාපනික හා සාක්ෂිය පිලිබද ක්ෂේත්‍රයක කාර්යය වේ. මේ නිසා පන්සල යැයි, පන් පිදීම, සිල් ගැනීම වැනි ආගමික වත් පිලිවෙත් නියත ලෙසම පොදුගලික ස්ථානවන් වේ. මෙය මෙසේ වුවත් රජය මානවත්වම සමග හේතු එල සම්බන්ධතාව මස්සේ මිනුම් ආදිකව ගැන යොයා බලමු. රාජ්‍ය නායකයා පත්සල් යැම, සිල් ගැනීම මිනවය හද පොදුගලික ක්‍රියාවන් නොවේ. ඔහු වෙලිවිභත් කැමරාව ඉදිවියේ පන්සල් යනවිට, බුදුන් පුදකවිට, සිල් ගත්තා විට, ඒවායේ ආගමික අර්ථය ගිලිහී ඒවා දේශපාලන ක්‍රියාවන් බවට පත් වෙයි. රාජ්‍ය ආගම දේශපාලනිකරණය කරයි. ඒ සන්දර්භය තුළ දේශපාලනඥයාට ආගම, භූමිතට බලය දිනා ගැනීමට, තහවුරු කර ගැනීමට හෝ පවත්වා ගැනීමට ආධාර කොට ගත හැකි තවත් සමාජ වෙලලමක් පමණි. සැබෑවින්ම මේ ආගමික යේ පෙනෙන ක්‍රියාව කුළ ඇත්තේ 'ආගමිකගන්තිකයන් හා පුරකයන් වන තුඩලාට නායකයා හා ආරක්ෂකයා විය හැකි බලවන්තයා මම ම හැර වෙන කවුරුන්ද? එකීසා මා සරණ යව් යනුවෙන් කියැවෙන දේශපාලන පණිවුඩයයි. ඒ පණිවුඩය තහවුරු කිරීම සඳහා ආගමික යේ පෙනෙන තව බොහෝ ක්‍රියාවන්ද කෙරේ.

ලංකාවේ රාජ්‍ය නායකයා පුද්ගලයෙක් වශයෙන් බෞද්ධයෙක් ද සර්ව - ලාගමිකයෙක් ද (එවැනිතන් සිටිනවා නම්) යන්න මම නොදනිමි. සියැවෙන කැටියට මහ රටේ පළමු බෞද්ධයාය. එසේ නම් මහු පන්සල්, පල්ලි, කෝවිල් යන්නේ ආගමික බැහිමකෙන් ලෙස යොව, විභවයය තත්ත්වය නිසා නොව, නිවේන දේශපාලන අරමුණු නිසාය. නමුත් අපත්සොතිව බලනවිට මෙය එක් පුද්ගලයකු හේ පමණක් දෝෂයක් නිසා උද්ගතවූ තත්ත්වයක් ලෙස සිතීම වැරදිය. මේ තත්ත්වයේ ජාතික හේතුව වනුයේ රාජ්‍යය හා ආගම ව්‍යාපාරිකව, ආයතනික වශයෙන් වැඩසටහන අවරණය ද යටතේ අනොපා වශයෙන් බැඳී සිටීමයි. මෙවැනි තත්ත්වයකින් රටේ ආගමික ජීවිතයට පමණක් නොව දේශපාලන සඳාචාරයට ද සිදුවන විනාශිත

නායකයන් මේ ප්‍රශ්නයේ දී ක්‍රියාකල ආකාරය ආශ්‍රයෙන්වත් උදහරණ හා ආශ්වාදය ලබාගෙන මවුත්ට ද මේ සද් කර්මව්‍යයට තමන්ගේ පැත්තෙන් දායක විය හැකිය.

ආගම රාජ්‍යයෙන් මුදා ගැනීමේ ප්‍රයත්නයක යෙදෙනතට සුදනම් වන හික්ෂුත් වකත්ගේලාට එය සමග සමිපව බද්ධ වී ඇති තවත් බරපතල අභියෝගයක් මුණ ගැසෙනු ඇත.

වැඩවසම් යුගය සමග මතු වී තහවුරු වූ එවකට සමාජයේ පැවති ශ්‍රම විභජන වෙවිම් සමග සමිපාත වූ කුල ක්‍රමය ඒ සමගම සමාජ දේශපාලන බල සුරාවලියක් ඇති කොට සමාජ අධ්‍යාපනය හා අධ්‍යාපනභාවය ද සායනන ගත කළේය.

මෙවැනි ඓතිහාසික තත්ත්වයක් පිලිබිති කරන් පැරණි කල විවිතාකම් හා අහැසිම් පද්ධතිය ගිණි,

ලංකාවේ සමාජයේ අධ්‍යාපනික නිරෝගිතාව ගැන හැබෑ උනන්දුවක් ඇති බෞද්ධ හික්ෂුත් විසින් පලමුවෙන්ම කළ යුතු කාර්ය වන්නේ ආගම රජයෙන් ගලවා ගෙන එය යලිත් සමාජය අතට පත් කරන්නට පෙරමුණ ගැනීමයි

අනුමතක් සේ විඳ දී බොහෝ කල ගත වී ඇත.

දේශපාලන සඳාචාරය කෙලෙසන වෙබද යන්ත්‍රණයක් සාදා ගැනීම ගැන ප්‍රථම කොට වගකිව යුත්තේ රටේ හික්ෂු සංස්ථාව මිස වෙනත් බාහිර බලවේගයක් නම් නොවේ. ඉදිත්, ලංකාවේ සමාජයේ අධ්‍යාපනික නිරෝගිතාව ගැන හැබෑ උනන්දුවක් ඇති බෞද්ධ හික්ෂුත් විසින් පලමුවෙන්ම කළ යුතු කාර්ය වන්නේ ආගම රජයෙන් ගලවා ගෙන එය යලිත් සමාජය අතට පත් කරන්නට පෙරමුණ ගැනීමයි. (යලිත් සමාජය අතට පත්කර ගැනීමක් ගැන මා සියන්තේ, ඉතිහාසයේ කාලයක සමාජය සතුට, නිදැල්ලේ පැවති ආගම, පසට රාජ්‍යය විසින් ධූතා ගැනීම නිසායි) එය කළ හැක්කේ ද ප්‍රඥාවන්ත හික්ෂුත්ටම පමණි. අවංක දේශපාලනඥයන් ද රටේ තවමත් සිටි නම් ඉන්දියාවේ තෝරු වැනි බද්ධිමත්

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අහැසිම් පිලිගත්, ක්‍රමන සමාජය විසින් ජනශ්‍යාපනක, යල් පැනනිය, දෙසක් ලෙස සලකා පිලිබලිත් බැහැර කරයි. කොට්ඨම රටේ වත්මන් සමාජ-දේශපාලන ආයතන කුළ ක්‍රමය මත පදනම් වන්නේ නැත. එවැනි බලසැමක් හික්ෂුත්, ලජ්ජාව නිසා එවැනි කරුණු අප්‍රසිද්ධ තත්ත්වයේ තබා ගන්නට වෙර දරනු ලැබේ. එහෙත් ප්‍රසිද්ධියේ මි කුල ක්‍රමය මත පදනම් වන එක් ආයතනයක් අප රටේ ඇත. ඒ හික්ෂු සංස්ථාවයි. පැරණි වැඩවසම් බල සුරාවලිය මත පදනම් වූ අවධාන වැඩවසම් ආයතනය හික්ෂු සංස්ථාවයි. එහි අභ්‍යන්තර ව්‍යුහයන් ද බල සුරාවලියක් අනුව, ප්‍රජාතන්ත්‍ර නිරෝධී ලෙස, බල පිරිමිඩියක් වශයෙන් සැකසී සිටී. රාජ්‍යයේ ආගමක් අතර අප ඉහත සාකච්ඡා කල කරුණ සම්බන්ධයෙන් මුලිකම හරය වූ කලී හික්ෂු සංස්ථාවේ මෙම බල පිරිමිඩියේ

21 වන සියවසේ නව ලෝක රටාවක්

- හෙක්ටර් අබේවර්ධන

පෙරවදන

වත්මන් ලෝක ප්‍රමුඛ සිදුවෙමින් පවතින්නේ ඉතාමත්ම බැරෑරුම් විපර්යාසයකි. වසර 40 කට වැඩි කාලයක් තිස්සේ ලෝක දේශපාලනයේ ප්‍රධානම අංශය වූ සිංහල යුද්ධය අවසන් වීමත්, එසේම සෝවියට් දේශයේ බිඳවැටීමත් නිසා පැවැති ලෝක ප්‍රමුඛ මුළු මතින්ම වෙනස් වූවායයි කිව හැක. නමුත් අනාගත ලෝකය කුමන ආකාර වේදැයි අනාවැකි කීමට තවම ඉක්මන් වැඩිය. නමුත් ඒ පිළිබඳව කෙරෙන තර්ක බහු බොහෝමයක් පුළුන්ය. නමුත් සිංහල පාඨකයන් අතරට මේ දෙදෙනාගේ මධ්‍යමයකින් තොරව තර්ක බහු ගලා එන්නේ ඉතාම අඩුවෙනි. මෙම අඩුව පිරවීමට අනු ලැබූ වැයවීමේ මේ සම්මුඛ සාකච්ඡාව.

හෙක්ටර් අබේවර්ධන මහතා අංශා සම සමාජ පදනමේ දේශපාලන මණ්ඩල සහිතයෙකි. සෝවියට් දේශයේ බිඳ වැටීම වැනි ප්‍රවණතා සමඟ දැක්වීමේ පදනමකට තර අති අභියෝගය ඉතාම බැරෑරුම් ලෙස ගාර ගනිමින් කමන්ද අයත් වූ ව්‍යාපාරය පවුල අතීතයේ පිළිගත් අදහස් පිළිබඳව දැඩි විවේචනාත්මකව නැවත සලකා බැලීමට උත්සාහයක් දක්වන ඒ මහතාගේ අදහස් පාඨකයින් තුළ නොමඳ උත්සාහයක් ඇති කරයි යි අපගේ විශ්වාසයයි.

සංස්කාරකවරු

ප්‍රශ්නය : වත්මන් ලෝක තත්වය විමසීමේදී මූලික දක්වන ලැබුණු කැපී පෙනෙන වර්ධනයක් දෙකක් නම් කිරීමට යුද්ධයේ අවසානයත් සෝවියට් දේශය කඩාවැටීමත් කියන පිළිවිම් දෙක. මේ පිළිවිම් මඟ විස්තර කරන්නේ කොහොමද?

පිළිතුර : සිංහල යුද්ධය ඇත්ත වශයෙන්ම මූලිකවම පවතින්නේ දෙයක් නොවෙයි. 1917 බොල්ෂෙවික් පක්ෂය විසින් සාර්වත්‍රමය නැතිකරලා කම්කරු පානි අභ්‍යාදායකත්වයක් ඇතිකිරීමට පටන් ගැනීමෙන් ලෙහිත් කඩදාස් අදහස් කෙරේ නැහැ සෝවියට් රුසියාවේ පමණක් සමාජවාදී ක්‍රමයක් බිහිකරන්නා පැවරුවේ වෙයි කියලා. ලෙහිත්ගේ අදහස වුනේ යම් යම් ජනතාවයා කම්කරු විප්ලවය රුසියාව තුළ තනි උනයි කියලයි. විශේෂයෙන් මහ කියා සිටියේ යුද්ධයට පිරිදැඩිව ගෙන යා යුතු වූ කම්කරු සමාජ සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂ

මගින් 1914 දී කඩාකප්පල්කර දැමුවා කියලයි. එයා කවදත් බලාපොරොත්තු වුනේ සමාජවාදී සමාජ ගෙනයන්නා යුරෝපයේ අනෙක් සමාජවාදී පක්ෂ සමඟ අනවුල් බැඳුණු යුතුයි කියලයි. ඒ අතර 19 වන ශතවර්ෂයේ අන්තිම භවියෙන් 20 වන ශතවර්ෂයේ ආරම්භයත් ලෙහිත්ගේ ඉතාම සිවිල් මිත්‍රත්වයක් කිරීමට යුරෝපයේ විශේෂයෙන්ම මධ්‍යම යුරෝපයේ සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂ සමඟ. මාටොස් කොටස්කි, වැනි අය ලෙහිත් ඇත්ත වශයෙන්ම අගය කලා. ඒ අය සමඟ මතභේද කිබුනා, යම් යම් වාද විවාද කලා. බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ කිබු සිටින නිසා ඒ ඉතාම තදබල ලෙස ගෙනගියා. නමුත් ලෙහිත් කඩදාස් නිකුටේ නැහැ මේ සමාජප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂ වලින් බොල්ෂෙවික් පක්ෂය ඇත්ත වශයෙන්ම තනිවෙයි කියලා. 1914 දී මේ පිද්ධිය ඇතිවුවායින් පසුව ලෙහිත් ඇත්ත වශයෙන් කල්පනා කලේ සමාජ

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ගෙන් ඒ අයට එතරම් සහයෝගයක් නොලැබෙනුයිද හා තනියම ඉදිරියට ගමන් කිරීම අවශ්‍යයිද යනුවෙන් දැන් එයා කල්පනා කලේ රුසියානු කම්කරුවන්ට සාර්වත්‍ර විප්ලවයක් කල හැකි වූවත් ඒ විප්ලවයෙන් ඇතිවන ප්‍රතිඵල ඉතාම කාලිකාලික වෙයි කියලා. යුරෝපයේ අනෙක් රටවල, විශේෂයෙන් ජර්මනියේ කම්කරු විප්ලවය ඇතිවෙන තෙක් රුසියානු කම්කරුවන්ට තනියම ඉදිරියට ගමන් කිරීමට පිදුවෙනුයි කල්පනා කලා. නමුත් ඔහු කල්පනා කලා වැඩිකල් නොගිහිත් ජර්මන් විප්ලවය ඇති වෙනුයි කියා.

රතුතමුදව

නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම මේ අදහස සාර්වත්‍ර රටක් වුනේ නැහැ. ඒ වෙනුවට විප්ලවයෙන් පසුව රුසියාවේ ඇති වුනේ ඉතාම කල්බලකාරී තත්වයක් එන පැත්තකින් සිවිල් යුද්ධය පවත් ගත්ත. ඒ සමඟම අධිරාජ්‍යවාදී රටවල් තුළ පැත්තකින්ම වගේ සෝවියට් රුසියාව විප්ලවයට පටන් ගත්ත. එවැනි තත්වයක් සිතිය ද සමාජවාදී වැඩ පිළිවලක් ඉදිරියට ගෙන යා යුතු කිසියෙක්ම බිහිකර තත්වයක් වුනේ නැහැ. ඒ වෙනුවට බොල්ෂෙවික් ආණ්ඩුවට මිනූ වුනේ යම් මිලිටරි ශක්තියක් ගොඩනගාගෙන සිවිල් යුද්ධයටත් විදේශීය ආක්‍රමණ වලටත් මුහුණ දීමටයි. එමනිසා රතු භවුද්ධත් සැදීම ආරම්භ කල එක බාර වුනේ ප්‍රොට්ස්කිට, නමුත් ප්‍රොට්ස්කි විශ්වාස කලේ රුසියන් කම්කරුවන්ගේ නමුදුවත් නැවෙයි එක සාර්වත්‍ර කිරීමට නැති වෙනුයි කියා. එක ඇත්ත වශයෙන්ම නමුදුවත් සැදීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් ඒ සඳහා නමුදු කටයුතු පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් දැනුමක් ඇති අය අවශ්‍යයි. එම නිසා සාර්වත්‍ර භවුද්ධ සිටින ඉහළ සෙලේ නිලධාරීන් දිනාගැනීමට විශේෂ වැඩ පිළිවලක් ලෙහිත් හා ප්‍රොට්ස්කි ආරම්භ කලා ඒ අය මගින් තමයි ඇත්ත වශයෙන්ම ශක්තිමත්, ඕනෑ පුහුණුවක් ඇති යුධ නමුදුවත් ඇති කිරීමට නැති වුනේ.

දැන් මෙතෙක් සෙනඟවා යුද්ධ කටයුතු නිසා කම්කරු රජයට තම කටයුතු වලින් ඇත් වීමට පිදුම් වූ බව. එම නිසා මෙතෙක් අපට සඳහන් කල

හැකි සෑයවියට ආණ්ඩුවේ ඉදිරි ගමන මිලට ගමන් මගකට අවතීර්ණ වූ බව. Militarization එකක් ඇති වුණා. දැන් එතැන් සිට රියේ පෙරේද වෙන තෙක් සෑයවියට ආණ්ඩුවට සිද්ධ වුණේ මේ යුද්ධ ගමනට කිතරම් සුදනම් වීමටයි.

මෙහිදී අපට කියන්නට පුළුවන් මුලින්ම බොල්ෂෙවික් ආණ්ඩුවට සිද්ධ වුණා ලිහාහායක් සමග මිලට ගිනිකරන සේ ආරම්භ කරන්න. 1920 ගණන් වලදී එකල බ්‍රිතාන්‍ය මිලට ගිනිකරන විශාල වශයෙන් තර්ජනයක් වූයේ සෑයවියට රුසියාවට.

1930 ගණන් වලදී ගිවිලප් බලයට පැමිණියායින් පසුව මේ හරහය ගිවිලප් සමග එනම් ජර්මනියන් සමග කරගසක් බවට පත් වුණා. 2 වන ලෝක යුද්ධයෙන් පසු මේ හරහය ඇමරිකාවට එරෙහි මිලට ගිනිකරන සේ බවට පත් වුණා.

සමාජවාදය පස්සට

දැන් මෙහෙය කියනව සිතල යුද්ධ මගින් බ්‍රිතාන්‍යයන් එකක, පසුව මිනියන් එකක, ඉන්පසුව ඇමරිකාවක් එකක. දැන් එක විශාල යුද්ධ වුණා සෑයවියට දෙනෙ රජයට.

මිලට ගිනිකරන වලට මුල්කැන ඇමික්, සමාජවාදී පව් සමාජයක් හොඳින් වැඩ කරනවාද කම වැඩ පිළිවෙල පස්සට දැමීමට සෑයවියට ආණ්ඩුවට සිද්ධ වුණා. මේක බොල්ෂෙවික් ආණ්ඩුවට මොන ආකාරයට බලපෑවාදැයි කියල අපට හේරුම් යන්න පහසුයි.

පළමුව, යම් විදිහකින් ප්‍රාග්ධන එක් 1.5 කිරීමක් සිද්ධ වුණානම් එයින් වැඩි පරිමාවක් යොදන්න සිද්ධ වූයේ යුද්ධ කටයුතු වලට, විප්ලවය ඇතිවූයේ ඉතාම දුප්පත් රටක. එම නිසා එයින් මිදීමට වැඩ පිළිවෙලක් හැකි ඉක්මනින් ඉදිරියට ගෙන යනවා වෙනවට දැන් යද්ධ කටයුතු වලට හමන්ගේ සම්පත් යොදන්න සිද්ධ වුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි යුද්ධ පර්ජනයකට මුහුණ දීමට සිදුවීම ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ආණ්ඩුක්‍රමයක් යටතේ ධාර්මික කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. විනේශයෙන් දුප්පත් රටක, එම නිසා ජනතාව අතර කිටු ප්‍රශ්න විසඳීම වෙනුවට ඇත්ත වශයෙන්ම බලවත් රාජ්‍යයක් අතිහරල බලගතු මධ්‍යස්ථානයක් මගින් රජයේ කටයුතු

මෙහෙයවීමට, විශේෂයෙන් සර් ජාතින්ගේ අයිතිවාසිකම් රේඛනය නිර්මිත වැඩ පිළිවෙලක් අවශ්‍ය වුණා. එම නිසා අපට කියන්න පුළුවන් ලෙහින් ඇත්ත වශයෙන්ම හිතුවේ නැහැ සෑයවියට රුසියාවේ ඇතිවන විප්ලවයකින් සමාජවාදයක් ඇතිකරන්න පුළුවන් කියල. ඒත් එයා බලාපොරොත්තු වුණා ධනපති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විප්ලවයේ කර්තව්‍යයක් කම්කරු-ජාතිය මගින් ඉෂ්ඨ කරන්න පුළුවන් වෙයි කියල. විශේෂයෙන් රට රජයට සිටින බවයි. සඳු ජාතින්ගේ අයිතිවාසිකම් ප්‍රදානය කිරීම, ජාතින් අතර සමානත්වය ඇති කිරීම යනාදී දේවල් ඇතිකිරීමට පුළුවන් වෙයි කියල.

නමුත් මම හිතන්නෙ මේ එක කර්තව්‍යයක් නිරිතැටි ඉෂ්ඨ කරගන්න බැරි වුණා කියල. ස්ටැලින් වාදීන් තම නිසා සිවිය ලෝකයේම සෑයවියට දෙනය පමණයි ජනාවාහික ගැටලුව සම්පූර්ණයෙන්ම විසඳුමක් ඇතිකරල තියෙන්නෙ කියල. මේක කොරුවක් බව දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම ඔප්පු වෙලා ඉවරයි. ඒ ප්‍රශ්නය විසඳන්න අවස්ථාවක් ලැබුනෙ නැහැ. ඒ ස්වභාවට ඇතිවූයේ රුසියන් මහජාතියේ ආධිපත්‍යයක්.

මිලිනිත් ඇත්ත වශයෙන්ම හිතුවේ නැහැ සෑයවියට රුසියාවේ ඇතිවන විප්ලවයකින් සමාජවාදයක් ඇතිකරන්න පුළුවන් කියල. ඒත් එයා බලාපොරොත්තු වුණා ධනපති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විප්ලවයේ කර්තව්‍යයක් කම්කරු-ජාතිය මගින් ඉෂ්ඨ කරන්න පුළුවන් වෙයි කියල.

ලෙහින් තම අවසාන කාලයේ ලියූ සටහන් වශයක් නිවේනවා එකෙ එයා කියනවා සම්පූර්ණ වශයෙන්ම අපේ බොල්ෂෙවික් ආණ්ඩුව වැඩ කරන්නෙ ධාර් ආණ්ඩුව වැඩ කල ආකාරයටයි. ඒකට හේතුවක් තියනව බොල්ෂෙවික් පක්ෂය බලයට එනකොට සුළු පක්ෂයක්, දහස්ගනත් සිවියෙ නැහැ. ඒ නිසා කමන්ගෙ පාලනය ගෙනියන්නන් සිද්ධ වූයේ ධාර් ආණ්ඩුවේ ජේටිය කරපු අගගෙන් නිසු දෙයකක් කමන්ගෙ ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ කරගෙනයි.

ඒ විතරක් නොවෙයි ලෙහින් කිව්ව ඉතිහාසය දිනා බලනකොට ගිණිවාචාරයක් ඇති ජාතින් කිහි විටකම

යටපත් වෙලා නිවේනවා එවැනි ගිණිවාචාරයක් නැති ජාතින් වලට, ඒ ගොල්ලො ආක්‍රමණය කරන්නෙ යුද්ධ ගණනිය නිසා, ආක්‍රමණය කරල මේ

අළුත් බෝගලේට පරත වසිත

ප්‍රදේශ පාලනය කරන්න පටන් ගත්තනම් ඒ ගොල්ලන්ට ගිණිවාචාරමය වශයෙන් ආවු නිසා සිද්ධ වෙනව අර කමින් යටත් කරපු ගිණිවාචාරයට යටත් වෙන්න. දැන් ලෙහින් කිව්ව අපේ ආණ්ඩුවටත් මින වෙලා තියනව අපේ මිනියන්ට ධාර් රජයේ ගිණිවාචාරයට වඩා ඉහල ගිණිවාචාරයක් තිබුනේ නැහැ. ඒ නිසා අපේ මිනියන් යටත් වෙලා තියනව අර ධාර් ගිණිවාචාරයට. ලෙහින් සඳහන් කලා අපි බලය ලබාගන්නට බලය පාවිච්චි කරන්නෙ කුමක් සඳහාද කියල අළු මිනියන්ගේ අමාරුවේ කියල.

මින මහන කියාගෙන අපි පසුගිය අවුරුදු 70 දිනා බලන කොට අපිට පුදුමයක් නොවෙයි මය සිද්ධ වුණ විනාශය.

ප්‍රශ්නය + දැන් මබ විස්තර කලා ඇත්තටම සෑයවියට දෙනෙ බිදවැටීම පසුපස කිහි එකකරා දහනෝකෝටිකයක්. මි ලගට මබව සඳහන් කරන්න පුළුවන්ද සිතල යුද්ධය අවසන් වීමත් සෑයවියට දෙනෙ බිද වැටීමත් හේතුවෙන් ලෝක පර්ජාය තුල ඇතිවිය හැකි වෙනස්කම් මොනවාද කියල.

ආන්මණය පසුගාමිය

පිළිතුර: සිතල යුද්ධය අවසන් වීමට එක හේතුවක් ගැන යමක් කිවොත් හොඳයි. දෙවන මහ යුද්ධයෙන් පසුව සිතල යුද්ධය ගෙනිවීමට අවුරුදු 48 ක්

විතර. අවුරුදු 45 ක් කියන්නෙ පුළු කාලයක් තෙවෙයි. සෝවියට් දේශය සිතල යුද්ධය ගෙනිව්නව මුළුමනක් ධනපති ක්‍රමයට විරුද්ධව දැන් මෙතන එක ප්‍රශ්නයක් මතුපෙනව සෝවියට් රුසියාවට ආර්ථික ගුණිතයක් තිබුණාද කියල එවැනි මත යුද්ධ වැයමක් ගෙනියන්න. කියල. අපට කියන්න

ගැට ගැහිල තිබුණු නිසා. සෝවියට් දේශයේ එවැනි දෙයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා තමන්ගේ යුද්ධ භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය සාමාන්‍ය ආර්ථික ක්‍රමයෙන් වෙන් කරල ඒ නිෂ්පාදනයට විශේෂ උත්සාහයක් යොදන්න සිදුවුණා. සෝවියට් රුසියාවේ තිබුණ වෙනමම යුද්ධායුධ නිෂ්පාදනය කරන නගර.

සත්වෙලා තිබෙනවා. එතකොට කොකාකෝලා වගේ බිම් වර්ග. සම්හර ශුචිත් විදුලි යන්ත්‍ර, සම්හර කාර් වර්ග වගේ එතකොට මෙය සජේරෝ කියන රට වර්ගය. ඒවා ධනපති ක්‍රමය තුළ නිෂ්පාදනය කරන, ඒත් නැමි තැනමි තරහයක් නැතිව විකිනිය හැකි දේවල්. දැන් සෝවියට් රුසියාවේ ආර්ථික ක්‍රමයෙන් මේ වගේ එක ගාණකටත් වඩා වැඩි දත්ත විදිහට පිටවෙලා නැහැ. ඒ කියන්නේ එතොල්ලන්ගේ ආර්ථික ක්‍රමය ඉතාම අකාර්යක්ෂම තත්වයක ගමයි තිබෙනවා.

සෝවියට් රුසියාවේ තිබුණ වෙනමම යුද්ධායුධ නිෂ්පාදනය කරන නගර මට මහත හැටියට මිලිටරි නගර 20 හෝ 30 ක් පිහිටුවල තිබුණ. එක නගරයක සාමාන්‍යයෙන් කම්කරුවෝ 40000 ක් පමණ හිටිය. ඒ නගර වලට ඉතා දැඩි ආරක්ෂා විධි විධාන යොදලා රහස්‍ය නිෂ්පාදන කටයුතු ගෙනියා.

පුළුන් වෙනත් කාලවලට වෙනස්ව පසුගිය වසර වල යුද්ධ තාක්ෂණය ඉතාම දියුණු වුණා. යුද්ධ තාක්ෂණයක් දියුණුවන්නෙ ආර්ථික ක්‍රමයේ පොදු තාක්ෂණික දියුණුවක් සමගයි. ඒ ආර්ථික ක්‍රමයේ පොදු දියුණුව ධනපති රටවල තිබුණ. එම නිසා යුද්ධ තාක්ෂණය විශේෂයෙන් දියුණු කිරීම ඒ තරම් බරපතල කටයුත්තක් වුණේ නැහැ. නමුත් සෝවියට් රුසියාවේ සාමාන්‍ය තාක්ෂණ දියුණුවක් තිබුණේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන් සෝවියට් රුසියාවේ යුද්ධායුධ නිෂ්පාදනය වැඩි වශයෙන් සාරුතේ මිනිස් ශ්‍රමයෙන්. මවුන්තේ ආර්ථික ක්‍රමය සඳහා ව්‍යාප්ත වූයේ, එක් වර්ගයක කර්මාන්ත ශාලාවක නිෂ්පාදනය සැලකෙන්නේ නැහැයි කියල තල්පතා කල විට නිරන්තරයෙන් ඒ වැනිම කර්මාන්ත ශාලාවක් එතැනම තැන්පත් වෙනත් තැනක ඇතිකිරීමටයි. එතන තාක්ෂණ දියුණුවක් ඇතිවෙන්නෙ නැහැ. නිෂ්පාදන හැකියාව ව්‍යාප්ත කිරීමක් පමණයි සිද්ධ වුණේ තවත් කැනෙන එවැනිම කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීමෙන්. ආර්ථික ක්‍රමය දියුණු වුණේ මේ ආකාරයට.

මට මතක හැටියට මිලිටරි නගර 20 හෝ 30 ක් පිහිටුවල තිබුණ. එක නගරයක සාමාන්‍යයෙන් කම්කරුවෝ 40000 ක් පමණ හිටිය. ඒ නගර වලට ඉතා දැඩි ආරක්ෂා විධි විධාන යොදලා රහස්‍ය නිෂ්පාදන කටයුතු ගෙනියා. සාමාන්‍ය ආර්ථික ක්‍රමයෙන් ප්‍රාග්ධනය උපුටාගෙන මේ තැන්වල යොදවන ලැබුවා. ඒ විදියට යුද්ධ කටයුතු වලට තාක්ෂණ දියුණුව ගෙනයන්න කටයුතු කලා. යුද්ධමය නිෂ්පාදන කටයුතු හා සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන ක්‍රමය අතර සම්බන්ධතාවය ඉතාම අඩු වශයෙන් තමයි තිබුණේ. එනිසා පසුගිය කාලයේදී සෝවියට් රුසියාවේ රාජ්‍යයට හැකි වුණා. සෝවියට් නවවුක් මහින් සෝවියට් රුසියාවට ප්‍රධි බලවතුන්ගේ තත්වයට නගා හිටුවන්න. නමුත් එම ප්‍රධි තත්වය ආර්ථික ක්‍රමය තුළ කිසිදෙයක්ම දැක්වෙම තිබුණේ නැහැ.

ඉතින් මෙතෙක් සන්නද්ධ මිලිටරි ප්‍රධි බලවතුන් (Military Super Power) තත්වය ගෙනියන්න පුළුවන් තත්වයක් තිබුණෙ නැතිව. එක කවද හට ආර්ථික ක්‍රමයේ දුර්වලතා නිසා කඩා වැටීමට ගියමිනව තිබුණා.

ප්‍රශ්නය: මහ සදහන් කරපු තත්වයකුත් කවත් හෙතෙකුත් නිසා සාමාන්‍යයෙන් සමාජවාදී යැයි සදහන් කළ ක්‍රම මුළුමනින්ම පාහේ බිඳ වැටිල තිබෙන එපමණක් නොවෙයි මේ ප්‍රදේශ අළු ධනපති ප්‍රාග්ධනයට විවෘතවෙමි පවතින බවක්ද පෙනව මේ තත්වය පිලිබඳ මමගේ අදහස් ...

මිලිටරි නගර

දැන් මෙය තාක්ෂණ ක්‍රමය ඉතාම යුද්ධ තාක්ෂණය දියුණු කිරීම මාරු වැඩක්. දියුණු ධනපති රටවලට විශේෂයෙන් දෙවෙනි ලෝක යුද්ධයෙන් පසු පරපාකු බෝම්බ යැදීමට පටන් ගන්නායින් පසු වඩාත් දියුණු යුද්ධ ක්‍රම දියුණු කරන්න පුළුවන් වුණේ ඒවා තමන්ගේ සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන ක්‍රමයට

ජනප්‍රිය භාණ්ඩ

දැන් මේක බොහොම පැහැදිලි ලෙස සන්නද්ධ ධනපති වෙළඳපොළත්, සෝවියට් වෙළඳ පොළත් දෙස බලන කොට අපි දන්නවා ධනපති පොළේ සම්හර භාණ්ඩ නියතවා ධනපති වෙළඳ පොළ වල පමණක් නොවෙයි සමාජවාදී කියන වෙළඳ පොළවල සඳහා ප්‍රධාන දිනාගන්නා ජීවත් කලීසම් ලැවිල්ල ධනපති වෙළඳ පොළේ භාණ්ඩයක් ඒකෙ තරුණ අයට ආකර්ෂන ශීලි වශෙන් ගනිගුණ තිබෙනවා. එමගින් එක සෑම තැනකම විකුනන්න පුළුවන් භාණ්ඩයක් බවට

හුදකලා ගමනක්

පිලිතුරු. මේක ඉතාම වැදගත් ප්‍රශ්නයක් මොකද මෙතන වැරදි මත තහවුරු වෙලා තිබෙනවා සමාජවාදී ව්‍යාපාරය තුළ දැන් බලන්න මොකද සෝවියට් රුසියාවේ විස්ලවයෙන් තක්සා ආර්ථික ක්‍රමයක් හැටියට දියුණු කරන්න උත්සාහ කලේ. පළමුව ධනපති ලෝක වෙළඳ පොළෙන් ඉවත් වෙලා සෝවියට් දේශයේ සීමා වඩේ වැට බැඳල. මිනිස්සුන්ට යන්න එන්නත් බැහැ. භාණ්ඩ භාවිතාරම්බ කරන්න බැහැ. සාමාන්‍ය ගණදෙනවත් කරන්නත් බැහැ. ඒ විතරක් නොවෙයි. මෙය ජාත්‍යන්තර ශ්‍රම විභජනයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත්වෙලා අපත් ආර්ථික ක්‍රමයක් ඇතිකරන්න තමයි උත්සාහ කලේ. දැන් ජාත්‍යන්තර ශ්‍රම විභජනය ඇතිකරල තියෙන්නෙ ධනපති සමාජය යටතේ. නමුත් එම ජාත්‍යන්තර ශ්‍රම විභජනය විශාල රුකුලක් ගෙනත් දන්න ආර්ථික ක්‍රමයේ දියුණු වීමට මොකද එක රටක යම් භාණ්ඩයක් විලදවීමට වගේම හැකියාවක් තිබුණෙත් එම නිෂ්පාදනයේ

සෙදීමෙන් අතින් රටවලට විඩා ලාභයට
 ගාණි. හදන්න පුළුවන් කමක් තිබුන.
 ඒ ජාත්‍යන්තර ශ්‍රම විකල්පය ධනපති
 ලෝක ආර්ථික ක්‍රමය යටතේ තිබෙනවාට
 ඒක ඉතාම වැදගත් ප්‍රතිපත්තියක්.
 මොනම ආර්ථික ක්‍රමයක් සඳහා වුනත්
 ඒකෙන් ලැබිය යුතු වාසි තමන්ගේ
 දියුණු ව සඳහා ලබාගැනීම
 අත්‍යවශ්‍යයි. දැන් සෝවියට් රුසියාවට
 ලාභාභය උනේ ඊතෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම
 වෙන් වෙනවා. රුසියාවේ ඒ ගොල්ලන්ට
 සිදුවු විනා සෑම භාණ්ඩයකම තමන්ගේ
 රටේ නිෂ්පාදනය කරන්න. ඇත්ත
 වශයෙන්ම හැමදෙයක්ම නිපදවීමට
 පුළුවන් උනේ නැහැ. නමුත් පුළුවන්
 තරම් නිෂ්පාදනය කිරීමට උත්සාහ
 කලා. ආර්ථික දේවල් සමහරක් නිවැරදිවලින්
 ආනයනය කලා. අවමාරුවක් ඇතිවුනේ
 ඉතාම සුළු වශයෙන්.

වෙලඳපොළ එකයි

දැන් මම අහන්නේ ඒ වැඩ පිලිවල
 දුන් ඇණ වශයෙන්ම සෝවියට්
 රුසියාවට හැකියාවක් තිබුණද සිසු
 ආර්ථික දියුණුවක් ලබා ගැනීමට,
 ඇත්ත වශයෙන්ම සිසුනේ නැහැ. ධනපති
 ක්‍රමයේ කියල ආර්ථික ක්‍රමය වෙනත්
 ලෝකයක ආර්ථික ක්‍රමයක් හැටියට
 සලකන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ආර්ථික
 ක්‍රමය එකයි. විශේෂයෙන් දෙවන ලෝක
 යුද්ධයට පසුව ධනපති වෙලඳ පොළ
 මිරි ලෝකයට බලපාන වෙලඳපොළක්.
 මමත් සා එම වෙලඳපොළට
 සම්බන්ධවීමෙන් මිසත් අපට බැහැ ඒ
 වෙලඳපොළ යටතේ ගමන් කරන
 නිෂ්පාදන ක්‍රම සමහ සෑහෙන තරමක්
 ගෙනයන්න.

අද විනයයත්, රුසියාවෙන්,
 නැගෙනහිර යුරෝපයෙන් කියුබාවෙන්
 උදාහරණ වලින් මේක මිනිසු කරන්න
 පුළුවන් වෙලා කිව්වෙහ්වා. ජාත්‍යන්තර
 ශ්‍රම විකල්පය අපි අගය කල යුතු
 ප්‍රතිපත්තියක්. ඒ මගින් මිසත් අපට
 බැහැ ප්‍රාග්ධනය එක්රැස් කරගැනීමට.

දැන් සෝවියට් දේශයේ අය කල්පනා
 කලා හැම නිෂ්පාදන ආයතනයක්ම
 ජනසතු කිරීමෙන් රටේ අනෙක් ප්‍රාග්ධනය
 එක්රැස් කිරීමට පුළුවන් වෙයි කියල.
 මේ නිසා එම රැස්වෙන ප්‍රාග්ධනය
 ආයෝජනය කරල ආර්ථිකය දියුණු
 කරන්න පුළුවන් වෙනැයි ඒ අය කල්පනා
 කලා.

සියල්ල රජය අතට

නමුත් ඇත්ත වශයෙන්, ධනපති
 නිෂ්පාදන ක්‍රමය ජනසතු කිරීමෙන් ඒක
 නියම රුකුලක් ඇතිකරන්නේ නැහැ.
 ආර්ථික ක්‍රමය දියුණුවීමට. මොකද,
 ධනපති ආර්ථික ක්‍රමය කියන්නේ
 පුද්ගලික ලාභය වැඩි කිරීම සඳහා
 පුළුවන් තරම් ප්‍රාග්ධනය රැස්කිරීමේ
 ක්‍රමයක්. දැන් රජයක් කිව්වහම මේ
 රැස්කිරීම කරන්න පුළුවන් වෙනස්න
 සැලැස්වක් පවුලයි. ඒ සැලැස්ව හදන්නේ
 යම් යම් කරුණු ගැන සලකලා. ඒවා
 එකතු කරලා. ඒකේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස
 මෙන්න මේ දෙයින් ප්‍රාග්ධනය
 රැස්කිරීමක් කල හැකියි කියා සිතාගෙන.
 නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම නිෂ්පාදන
 අතරෙන්ගේ ඒ නිෂ්පාදන ක්‍රමයේ
 වැඩකරන කම්කරුවන්ගේ ජලදව
 නිතරම වැඩිකිරීමට පුළුවන් උනොත්
 පමණයි. සෝවියට් රුසියාවේ නැම
 කර්මාන්තයකම වාගේ ජනසතු කලා.
 නමුත් ඒ කම්කරුවන්ට සෑහෙන වැටුපක්
 ගෙවීමට හැකිවුනේ නැහැ. මොකද
 ශ්‍රමයේ ජලදව අඩු නිසා. දැන් මෙතනදී
 කම්කරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම් අතරෙන්
 පාලනය කරන කලමනාකරුවන්
 අතරෙන් ගැටුමක් ඇතිවෙනවා. ඒ වගේ
 ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයේ පුළුවන් වෙනස්න
 මරධනකාරී වැඩපිලිවෙලක් මගින්. මම
 කිව්ව වෙනත් කරුණ නිසා මරධනකාරී
 වැඩ පිලිවෙලක් අවශ්‍ය වුනා කියලා.
 ඒක වැඩිවෙන්න මේ කරුණක් හේතු
 වුණා. අසුඛ ඒක ඉතාම හානිකර
 දෙයක් වුනා.

ක්‍රමයට. මොකද මම හිතනවා මේ
 ජනසතු රාජ්‍යයත්, ඇත්ත වශයෙන්ම
 එකත් ධනපති ජනසතු කරණයත්.
 රාජ්‍ය ධනවාදී ක්‍රමයක් ලෙස සලකන්න
 පුළුවන්. මය ජනසතුව ප්‍රයෝජනයක්
 වුනා ධනපති ක්‍රමයේ ආරක්‍ෂාවට.
 මොකද මෙතන ඇතිවන ආර්ථික
 දියුණුව ඉතාම සුළුයි. ධනපති රටවල්
 වල ඇතිවන දියුණුවට සසඳන්න
 කොහොට්ටත් බැහැ. ඒ නිසා ධනපති
 රටවල් වල කම්කරුවෝ සැලකුවේ මය
 සමාජවාදය කියන්නේ දියුණුවක් නැති
 ක්‍රමයක් කියලා ඒ විතරක් නෙවෙයි ඒ
 රටවල තිදහසක් නැහැ මිනිසුන්ට. මේ
 ස්වාලිනවාදී ක්‍රමය ඒම කියමු ජනසතු
 ක්‍රමයක් කියලා. ඒක වාසියක් වුනා
 ධනපති ක්‍රමයට. ඒකොල්ලන්ගේ කම්කරු
 පංතිය අතර විශාල විරුද්ධත්වයක්
 ඇතිවුනා. සාමාන්‍ය සමාජවාදී දෙහස්
 වලට. ඒ විතරක් නෙවෙයි මෙතන
 ඇත්ත වශයෙන්ම මිලිටරි බලයක්
 ඇතිවනවා. ඒ මිලිටරි බලයට හමයි
 ධනපති රටවල ආණ්ඩු විකක් හය
 වුණේ. මොකද විශේෂ පුළුබ් බලයක්
 තිබුණු නිසා. නමුත් මම මිලිටරි බලය
 යම් විදියකින් ලිහිල් කරන්න පුළුවන්
 වුනොත් ඒකොල්ලන්ට ප්‍රාග්ධනයක් තිබුණේ
 නැහැ මේ ජනසතු කරුණ රටවල්වලින්.
 දැන් අද ඒ ජනසතු ක්‍රමය
 සම්පූර්ණයෙන්ම කඩා වැටිලා. මොකද
 ඒ ක්‍රමය ගෙනවිටේ නොමිසුනියට පස
 මගින්. කොමියුනිස්ට් පක්‍ෂයේ
 යාප්පුණය හමයි හැම දෙයක්ම පාලනය
 කලේ. දැන් ඒ පාලනය ගෙනවිටේ

ඒ නිසා ධනපති රටවල් වල කම්කරුවෝ සැලකුවේ
 මය සමාජවාදය කියන්නේ දියුණුවක් නැති ක්‍රමයක්
 කියලා ඒ විතරක් නෙවෙයි ඒ රටවල තිදහසක් නැහැ
 මිනිසුන්ට. මේ ස්වාලිනවාදී ක්‍රමය ඒම කියමු ජනසතු
 ක්‍රමයක් කියලා. ඒක වාසියක් වුනා ධනපති ක්‍රමයට

ප්‍රාග්ධන: ජාත්‍යන්තර ධනපති ක්‍රමයට
 එමෙන්ම විශාල ගම් ප්‍රදේශයක් තිබේ වීම
 එහි පරිවර්තනය අවදියකට මග පාදයිද?

පිලිතුර: ඒකෙන් ලොකු ප්‍රයෝජනයක්
 තියෙනවා ධනපති ක්‍රමයට මේ නැගෙයි
 කියන්නේ නැහැ. මම කියන්නේ ඒක
 එතරම් දෙයක් නෙවෙයි කියලා ධනපති

කොමියුනිස්ට් පක්‍ෂයේ ඉහල මට්ටමේ
 කොටස් වල බලය හා භරප්පාද
 කහුරු වන අන්දමකටයි. එම නිසා
 කොමියුනිස්ට් පක්‍ෂයක් සාමාන්‍ය
 ජනතාවක් අතර විශාල පවිදිවක් ඇති
 වුනා. මේ විරුද්ධත්වය සමනය කලේ
 මරධනකාරී වැඩ පිලිවෙලක් මගින්.

මහ ජාතිය කාලනය කරන ප්‍රදේශයක් ඇතිවේදි කොතොම් උක්ත නැ. යුරෝපයේ තිබුණු රටවල් බිම් හිතනවා යුරෝපා නිවහනට සම්බන්ධ වේදි නියල. එතෙතාට එක විශාල රටක් වේදි.

ප්‍රශ්නය: එකට බාධාකාරී වන බලවේග එතෙම දකින්නට පුරවන්නද?

පිළිතුර:

දැන් ප්‍රිතානා එතෙම තවම එකට කැපිති නැහැ. මොකද ඒ අයට ඇමරිකාවත් එක්ත නියත ලක සම්බන්ධතා නියා. තවත් ඉතින් යම් යම් අය විරුද්ධ වෙන්න පුළුවන්.

ප්‍රශ්නය: මේ කතාවය ඇමරිකාවට ප්‍රතිචාරය කුමක් වේද?

පිළිතුර:

ඇමරිකාව උත්සාහ කරයි ඇමරිකානු නිවහනය (American home) ඇතිකරන්න. උතුරු ඇමරිකාවේ හා දකුණු ඇමරිකාවේ

ප්‍රශ්නය:

එයට පුරවන් වේදිද ඇමරිකාව වන්නේ කිරිඳිය සම්බන්ධයෙන් යන්න.

පිළිතුර:

නැ. එක එකරම් බලවත් වෙත එකක් නැ. තවත් ඔවුන්ට වෙත විකල්පයක් නැහැ. දැනටම ඒ ගොල්ලො වෙසෙන්නෝ දියුණු කරන්න වැඩ පිළිවලක් යොදගෙන තිබුණු ප්‍රතිලය ආර්ථිකවිතාට වගේ රටවල් සම්බන්ධ කරගන්න ඉඩ තිබෙනවා.

යුද්දෙට බැරි කඩු

ප්‍රශ්නය:

මේ විදිකට සිදුවන නව බල කදවුරු බේරීමේ ක්‍රියාවලිය ගැනුම් කාරි හන්වයන් දක්වා විර්ධනය වීමට ඉඩක් නැද්ද?

පිළිතුර:

ඇත්ත වශයෙන්ම මම හිතන්නෙ යුද්ධ ගන්තිය දියුණුවේලා කියනව එය පාලිවිටි කිරීමට බැරි හරිම දුරට. මොකද තොගතයේ ලෝක යුද්ධයකින් ලෝකයෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් විනාශ වෙන්න පුරවන් එරිනියා දෙ මහ යුද්ධයක් ගෙනියන්න මම හිතන්නෙ නැහැ. ඉඩකඩ තිබෙනවා කියල. එතෙ මෙතෙ යුරු යුද්ධ තැනිවේ. ලිසියාවට විරුද්ධව යම් වැඩිවිළිවෙලක් ඇතිවීමට ඉඩ කඩ තිබෙනව. ඒ වගේ දෙවල්. නමුත් මහ යුද්ධයක් ඇතිවෙන්න මම හිතන්නෙ නැ. ඉඩකඩ තිබෙනවා කියල.

ප්‍රශ්නය: මම කියන්නෙ ලෝක යුද්ධයක් සිදු නොවීමට හේතුව යුද්ධය විසිනම ඇතිකල හැකි විනාශය පිළිබඳ හිතියමද?

පිළිතුර:

ඇත්ත වශයෙන්ම නැහැ. දැන් යුද්ධයක් ඇතිකරන්නෙ මොනවටද? යුද්ධයක් ඇතිකරන්නෙ ලෝකයේ තමන්ගෙ බලය නැති ප්‍රදේශ වල තම බලය ව්‍යාප්ත කර වීම සඳහා. මීට හෙර අධිරාජ්‍යවාදය නිවැර එක ජාතියකට සීමා වෙවිටි රාජ්‍යයක් විසින් එම ජාතික ධනපති පංතියේ බලය වෙනත් රටවල් වලටත් ගෙනයාමට දැරූ

කර්මාන්තයක්. මීට හලිතම මේ වගේ ප්‍රශ්න විසදා ගන්නෙ යුද්ධ මගින්. දැන් එක කරන්න බැහැ.

ජාතියේ ජනාගතය ?

ප්‍රශ්නය:

මේ හා බැඳුණ නවත් ප්‍රශ්නයක් හේද ජාතික රාජ්‍ය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය. දැන් ජාතික රාජ්‍ය කියන්නෙ යම්කිසි ජෙනිතාධික උභිතාවක් මහ ඇතිවු ප්‍රපංචයක් නම්

ඥානවම ජාතිය කියන එක අද ආගම වගේ තමයි. මොකද අද ජාතිකභාවය කියන්නෙ මානසික සැනසිල්ලක් පමණයි.

වැයමයි. එක් එක් අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය ඇතිවෙලා හිසිලල. අද කියන අධිරාජ්‍ය ක්‍රමය ලෝක මහා අධිරාජ්‍ය ක්‍රමයක් මුර ලෝකයේ එකට එක් වෙලා. අද එක රටකට සීමා වෙවිටි ධනපති පංතියක් නැහැ. ධනපති පංතිය කියන්නෙ නැම රටේම වගේ ප්‍රාග්ධනය යොදන පංතියක්. වෙළඳ පොලටත් එකයි නිසඳන භූමියක් එකයි ප්‍රාග්ධනයක් එකයි.

ප්‍රාග්ධනය ජාතනෝකර්මණය වීමේ ක්‍රියාවලිය විසින් තව දුරටත් බලපෑ සිටින ව්‍යාපයක් නෙවෙයි හේද ජාතික රාජ්‍යය කියන්නෙ.

පිළිතුර:

එක ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෙ මේ ආකාරයට තවමත් ලෝකයේ රටවල් බහුතරයක ජාතික රාජ්‍යයන් සම්පූර්ණ වෙලා නැහැ. දැන් අපේ රට වුකත් එතෙමනේ ඉතාදියාව තවත් අප්‍රිකානු රටවල් ආදියේ තියෙන්නෙ මේ තත්වය. එම රටවල් වලට ජාතික රාජ්‍යය නැතිව තමන්ගේ ආර්ථික ක්‍රමය දියුණු කරන්න බැහැ. නමුත් එම ජාතික රාජ්‍යය ඇතිකලත් කිසිම කන්තියක් නැහැ. ධනපති වෙළඳපොලේ හති වශයෙන් ක්‍රියාකරන්න.

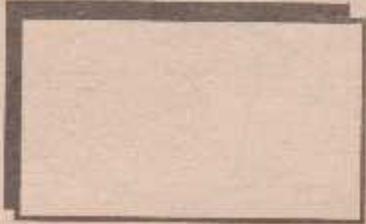
ඇමරිකාවට ජපන් ආක්‍රමණයක්

මම කියන්නෙ නැහැ එයින්ගෙ ධනපති පංතියේ හෙර වෙනස් කම්කැනෙයි කියල. බහුජාතික සමාගම් දිහා බැලුවිටි ඒවායේ ජාතික ස්වභාවය සම්පූර්ණයෙන්ම නැතිවෙලා නැහැ. තවත් එක ක්‍රමයෙන් පසුපසට යනව. මේක හේතව ජපන් කොමියුනි වලින්. අපි මොර් කර්මාන්තය ගනිමි. අද ජපන් මොර් කර්මාන්තය ගෙනත් රටවල මොර් කර්මාන්ත වලට වඩා බොහෝ දියුණුයි. එම නිසා ජපන් මොර් කර්මාන්තයට ජගෝලීයත්ගේ වෙළඳපොල නැවියට ලෝක වෙළඳපොලේ ගොටයක් හෝ කොටස් කීපයක් සලකන්න බැහැ. මිර ලොවම තම වෙළඳ ධෝල ලෙස සලකන්නවා. දැන් ඇමරිකාව වගේ දියුණු මොර් කර්මාන්තයක් තියන රටක් තම වෙළඳ පොල කුඩම දැද ගන්නෙ කොහොමද කියන ප්‍රශ්නෙ ජපානය ඉදිරියේ මතු වෙනව. එක කරන්නෙ මෙතෙමයි. ඇමරිකානු මොර් කර්මාන්ත සමාගම් සමග එකතුවීම් වීමෙන්. එම නිසා එම කර්මාන්ත වල කොටස් ගන්නව නැත්නම් ඒවාත් සමග ගිවිසම් ඇතිකර ගන්නවා. තොගයක් විදිනේ සම්බන්ධතම් ඇතිකර ගන්නවා. වෙනත දැන් ඇතිවෙන්නෙ ජාතනෝකර

ප්‍රශ්නය: මම කියන්නෙ අපේ රටවල් වල තවදුරටත් ජාතික රාජ්‍ය ක්‍රමය ස්වභාවික වෙලා නැහැ. ඒ වගත් ජාතනෝකර්මණය යථාර්ථය කුඩ එක අවලංගු වෙලා තියෙනව කියල. එතෙතාට ජාතික රාජ්‍ය කියන්නෙ තව දුරටත් වෙසෙසික යථාර්ථය විසින් ඉල්ලා නොසිතන අදෙත් මතවාදී ප්‍රකාශනයක් පමණක් කියලද මම කියන්නෙ.

පිළිතුර:

ඇත්තම එක අද ආගම වගේ තමයි. මොකද අද ජාතිකභාවය කියන්නෙ මානසික හැනසිල්ලක් පමණයි.

දේශපාලන උවමනාවන්ට අනුව පිහින ලද දත්ත හා සංඛ්‍යා පළ කිරීම ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල නිරන්තරව සිදු වන්නකි.

වසර 2000 දී

ලංකාව නව කාර්මික රටක් බවට පත්වේද?

සුමනසිරි ලියනගේ

වසර කිහිපයක ආර්ථික පසුබෑම අවධියකින් පසු 1990 දී ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකයේ වැදගි වේගය 6.3% ක අතල වටපිටකට හැසිරි. 1987 - 1989 අතර කාලයේදී ආර්ථික සාමාන්‍ය වැදගි වේගය 2% පමණ වූ නෙයින් මෙය ඉන්දියාවට අනුපාතයක් හැටියට 1987 දී සියයට 20 කට වැඩි වටපිටකට 1990 දී සියයට 16 දක්වා පහත වැටින. පෞද්ගලික විකාල සමානවලට පාහේ අනුපාතය, මධ්‍යම යෙදු ප්‍රාග්ධනයට ප්‍රතිශතයක් ලෙස 1990 දී 30% පමණ විය. මෙය 40% - 50% අතර හැසිරවී. පෞද්ගලික ලංගයේ ආයෝජන, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස 15%ක් විය. මෙම ආර්ථික පැහැදිලිව සිතියන්නා සරය. කිසියම් පරිමාට නිවැරදි 21.5% කටු උද්ධමන වේගය ය. 1991 වර්ෂයේදී ආර්ථික වැදගිවීම 5% වැ, කොමිෂනි ලාභ දායකත්වය 20% ක පමණ පහත වැටුණ ද, ආර්ථික ආර්ථික අප්‍රයත්න රහත් නොවේ. මෙම සංඛ්‍යා සහ දත්ත වල විවේචනයක් බව ගැන මතයන්ද ඇත. එය

බෙහෙවින් සාධාරණ ය. සංඛ්‍යා සහ දත්ත අප කලපනා කරන ආකාරයට වටිනාකම් විනිශ්චයන්නෙන් (VALUE JUDGEMENT) මූර්ත වූයේ නොවේ. දේශපාලන වුවමනාවන්ට අනුව 'පිහින ලද' දත්ත හා සංඛ්‍යා පලකිරීම ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල නිරන්තරව සිදුවන්නක් ය. මා ආරම්භයේදී දැක්වූ සිත් ගන්නා කර ආර්ථික ආර්ථික, 1977 - 1980 කාලයේදී මෙන් ආර්ථික සර්ව සමභාදිතයේ අනාවැකි වලට පදනම වී ඇත්තේය. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන්ගේ ඉලක්කය සහ බලාපොරොත්තුව, 2000 දී ශ්‍රී ලංකාව නිර්මිත නව කාර්මික රටවල ගනයට වැඩෙන ඇති බවය. මෙම ලිපිය අරමුණ කර ගන්නේ, මෙම අරමුණ සාක්ෂාත් කරගැනීමට ශ්‍රී ලංකාවට ඇති ඉඩකඩ සාකච්ඡා කිරීමටය. පෙරවදනක් හැටියට නව කාර්මික රටවල් යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ ජොනවාද්‍රයි බලශ්‍රී. නව කාර්මික රටවල් (NEWLY INDUSTRIALIZED COUNTRIES - NICS) - යන්නට වැඩෙනේ දකුණු කොරියාව, තායිවානය, හොංකොං,

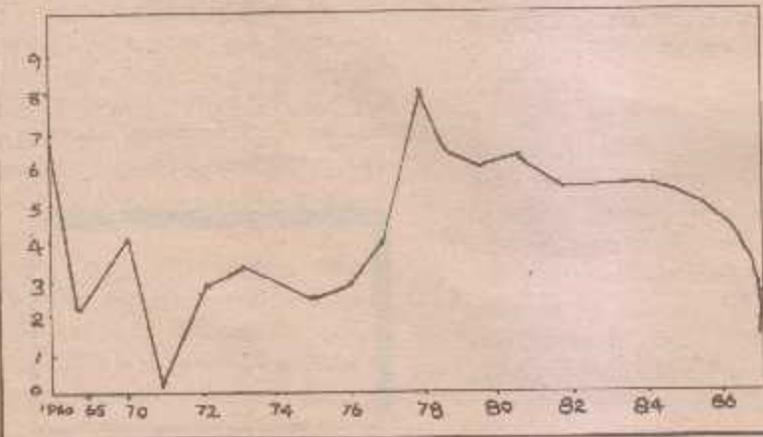
සිංගප්පූරුව වැනි රටවල් ය. මේ වන විට මා සිතන ආකාරයට, මැලේසියාව හා කායිලන්තය ද මෙම කලපයට ඇතුළත් කරගත හැකිය. නව කාර්මික රටක් දේශපාලනික නිරවචනය කළ හැක. පවු නිරවචනයට අනුව මෙම රටවල්වල වර්ත ලක්ෂණ වන්නේ, (I) වේගවත් ආර්ථික වැදගි (II) ජාතික නිෂ්පාදනය, කාර්මික ආණ්ඩු නිෂ්පාදනයන්ගේ අතල ප්‍රතිශතය (III) පමණ නිර්මාණ විවිධාකාරයන්,

සුමනසිරි ලියනගේ මතයට පෙරාදෙණිය වත්ව වීද්‍යාලයේ ආර්ථික විද්‍යාව පිළිබඳ කථිකාචාර්ය වරයෙකි. ලංකා සමයමාර පඤ්ඤා සාමාජිකයෙක් වන ඒ මහතා කාලීන ආර්ථික හා දේශපාලන ප්‍රවණතා පිළිබඳව මතයන්ද අනුව දෙන මත පලකරන ප්‍රධාන ලේඛකයෙකි.

ආර්ථික ආණ්ඩු නිර්මාණ විද්‍යාලයේ ප්‍රතිභාව සහ (IV) ආර්ථික ප්‍රවණ වශයෙන් බාහිරවලට සහය ව තිබීම ය. නතරවැනි අංශ ලක්ෂණය නව කාර්මික රටක් ක් වීම සඳහා අවශ්‍ය වූ ආර්ථික මූලෝපායක් හැටියට ද අවධාරණය කර ඇත්තේය.

නව කාර්මික රටක් පිළිබඳ පලල් නිරවචනය, මෙම පටි නිරවචනයට අනුව එම රටවල අන්තර්ගත වර්ත ලක්ෂණ ප්‍රතිසන්ධ නොකරයි. එහෙත් එම නිරවචනයට අනුව මෙම වෙනස්කම් ඇතිවී ඇත්තේ මෙම රටවල් ධනෝත්පාද සංවර්ධනයක් ඇතිකර ගැනීම නිසා ය. මෙම නිරවචනය ආවේය කරනනැවුන් - මෙම ලිපියේ රචකයා ද ඒ ගනයට වැඩේ. පරායත්ත වාදි නිකායේ ප්‍රධාන අදහස්ක් වන වර්තමාන අර්ධ-සංවර්ධිත රටවලට, සවස්තා ලෝක ප්‍රමිත ඇතුළත ධනෝත්පාද වර්ධනයක් ඇතිකර ගත නොහැකි ය යන්න ප්‍රතිසන්ධ කරයි. පරායත්ත නිකායට අනුව මෙකී රටවල ඇතිව ඇත්තේ ආර්ථික වැදගිකත් පමණි. සංවර්ධනයක් නොවේ. නැතහම් පරායත්ත වර්ධනයකි. උභය රටවල ධනෝත්පාද වර්ධනය සමග 19 වෙනි සියවසේ අවසාන කාර්තුයෙන් පසු ප්‍රථම වතාවට ලෝක ධනෝත්පාද සන්ද්‍රය පලල් වීන.

සටහන 1
මූර්ත දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ වැදගි වේගය

සෛනික අතට රටුනි වර්ධනයක් උචිතාධික වශයෙන් දැරීමෙන් වැළකීම. ධනෝධර ක්‍රමය ස්වභාවයෙන්ම අරමුද සහිත, විවිධ ප්‍රතිවිරෝධීතාවයන් සිටි, ජනතා අභිලාෂයන් ගැන සෘජු උනන්දුවක් නැති ක්‍රමයක් වුවද නිෂ්පාදන බලවේග, ආවර්ත කළමනාකරුම් වලින් බිඳ පෙරට ගෙනයාමට සමත් නිෂ්පාදන ක්‍රමයකි.

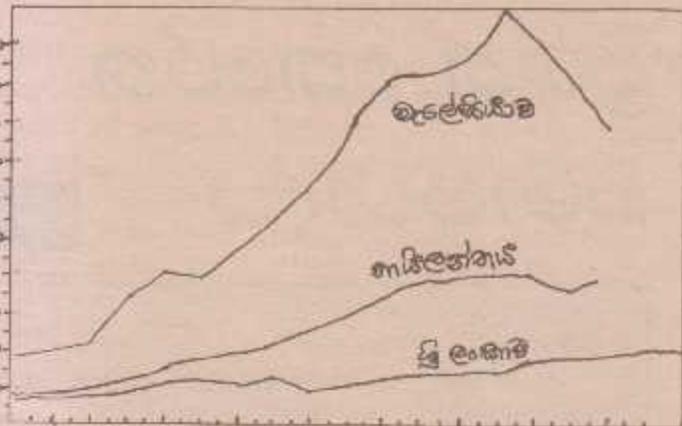
ඒ පුලුල් කේෂාවෙන් ගත් විට ශ්‍රී ලංකාව වසර 2000 දී තව කාර්මික රටක් නොවීමට සහතිකයක් නම් ඒ ගැන සලකා බැලීමට වත් කණගොටුවීමට වත් අවශ්‍ය වන්නේ නැත. එය මතුකරන්නේ මානව වර්ධනය හමු වේ නම් අභියෝගයන්ය.

වසර 2000 දී තව කාර්මික රාජ්‍යයක් බවට පත්වීමට ඇති ශක්තිය, ගැන සාකච්ඡා කිරීමට පෙර, පසුගිය දශකයක, දහය 1 1/2 ක ආර්ථික ප්‍රවණතා ගැන සොයා බලමු.

ආර්ථික වෘද්ධිය:

1960 - 4 කාලයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික නිෂ්පාදනය 4% ක සාමාන්‍ය වාර්ෂික වේගයකින් වර්ධනය විය. 1965 - 9 කාලයේදී සාමාන්‍ය වාර්ෂික වෘද්ධිවේගය

සාමාන්‍ය වාර්ෂික වෘද්ධි වේගය 2.9% සටහන් විය. 1978-82 කාලයේදී වෘද්ධිවේගය සිත්ගන්නා සුදු 5.0% පමණ දක්වා නැගුණ අතර 1983-1989 කාලයේදී එය නැවත ව්‍යාධිමත් පහත වැටුණි. 1987 - 89 වසරවල සාමාන්‍ය වාර්ෂික වේගය 2.0 ක් පමණ විය. (1 සටහන වැන්න) ඒක ජනක නිෂ්පාදනයේ මට්ටම පිළිබඳ සංඛ්‍යාලේඛන මගින් පෙනුම් කරන විභ්‍රය ගැනත් මිලිතට බලමු. (2 සටහන වැන්න) මෙම සටහන සෙසුවන්නේ ඒක ජනක නිවැරදි

බලපෑම් අවන්කලනෙන් 1970 - 1988 අතර එකජාතික නිෂ්පාදනයේ මට්ටම සටහනෙන් දැක්වෙන චාට් වලට අඩුය. ආර්ථික වෘද්ධිය පිළිබඳ දත්තයන් සෙසුවන එක් කරුණක් වන්නේ වරින් වර ශ්‍රී ලංකාවට සිහු ආර්ථික වෘද්ධිවේගයක් ඇතිකර ගන්නට හැකිවුවත්, එය තවත්තු කර ගැනීමට, සල් සවිභිත වෘද්ධියක් බවට පත්කර ගැනීමට හෝ හැකිවීමට, ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇතිකරගෙන හැක්කේ එක්වර ගන්නා රුකුලකින් තොරව අඩුන්ධව, නොනවත්වා කෙරෙන පරිශ්‍රමයක් මගින් ය. එසේ වන්නේ වැටුණු ස්වභාවය තුළ කල්පවත්නා වෘද්ධි ගතිකයන් (SUSTAINABLE GROWTH DYNAMISM) ඇත්නම් පමණය.

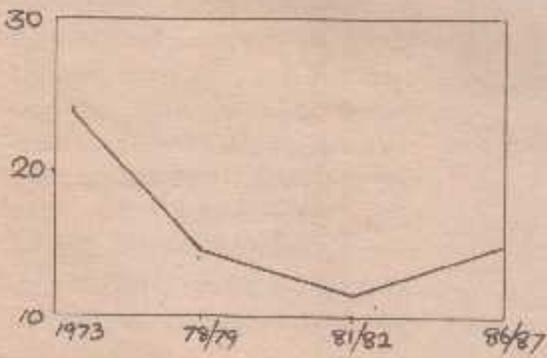
සේවා නියුක්තිය / විදුහත්තිය.

මෙම තත්වය තවදුරටත් කැපී පෙනෙන්නේ සේවා නියුක්තිය පිළිබඳ තොරතුරු පිරිස්සීමෙනය. 1970 ගණන්වල මුද්‍ර භාගය වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රම හදිසුවක් 25% කට රැකියාවක් සොයා ගත නොහැකි විය. එනම් වැඩකල හැකි වැඩකිරීමට කැමති හැම 4 දෙනෙකුගේම 1 කෙනෙකුට රැකියාවක් නොතිබින. 1978 - 1982 අතර කාලයේදී මෙම සේවා විදුහති ගැටලුවෙහි යම් යහසත් අතකට හැරීමක් පෙන්වයි. 1981-2 වන විට සේවා විදුහති ප්‍රතිශතය 12% පමණ දක්වා පහත වැටුණි. එනෙක් එකුත් සිටි නැවත ව්‍යාධිමත් සේවා විදුහති ප්‍රවණතාව ප්‍රමාණය දියුණු ශ්‍රම හදිසුවේ ප්‍රතිශතයක් හැටියට ඉහල නැගිණ. 1988 වන විට, ඉහල මට්ටමේ නිලධාරීන්ගේ වාර්ෂාවට අනුව 20 % ඉක්මවා ගියේය. මෙම තොරතුරු නැවත සෙසුවන්නේ ආර්ථික වෘද්ධි ක්‍රියාකාරීත්වය අවිච්ඡින්න කල්පවිභිත ක්‍රියාදාමයක් හැටියට පවත්වා ගැනීමට ඇති අසමත් බවය. (සටහන 3)

ආර්ථික වෘද්ධිය පිළිබඳ දත්තයන් පෙන්වන එක් කරුණක් වන්නේ වරින් වර ශ්‍රී ලංකාවට සිහු ආර්ථික වෘද්ධිවේගයක් ඇතිකර ගන්නට හැකිවුවත්, එය තවත්තු කර ගැනීමට, සල් සවිභිත වෘද්ධියක් බවට පත්කර ගැනීමට හෝ හැකිවීමට, ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇතිකරගෙන හැක්කේ එක්වර ගන්නා රුකුලකින් තොරව අඩුන්ධව, නොනවත්වා කෙරෙන පරිශ්‍රමයක් මගින් ය

5.75 පමණ විය. 1970-77 අතර කාලයේදී ආර්ථිකයේ වෘද්ධිවේගය සිහුයක් පහත වැටීමක් වාර්තා කෙරින. 1970 - 77 කාලයේදී

මට්ටම වෙනදාපාල මිල ගණන් අනුවය. 1970- 1988 අතර කාලයේදී වෙනද පොල මිල සිහුයක් වර්ධනය විය. මෙම උද්ධමන

සටහන 3
සේවා විදුහත්තිය (මිලය ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව)

(මිල ග කලාපය හා සම්බන්ධයි)

මගින් ලබාදෙන ප්‍රතිලාභ හමන්දි තිබේ. සමාජවාදයේ දෙවැනිය නිත වීමට තුඩුදී තිබෙන හවත් කේතුවක් නම්, ධනවාදී ක්‍රමය පැළඳුණු දමමින් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ ක්‍රියාවලියක හොඳම කළමනාකරුවන් ලෙස ඉදිරිපත් වීමටත්, කළමනාකරුවන්ගේ ක්‍රියා කිරීමටත්, විරුද්ධ පක්ෂයේ මෙන් ම අනෙකුත් ධර්මයන්, සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂ දක්වන කඩදාටත් එකා වැඩි අභිලාෂයයි.

සමාජවාදී වාමාංශයේ අද පත්ව තිබෙන තත්ත්වයට හේතු වශයෙන් ඉදිරිපත් වී ඇති සියලු හේතුසාධක අතරින්, සමාජවාදය වඩාත්ම අඛණ්ඩ කිරීමට තුඩුදී ඇති හේතුව නම්, කොමියුනිස්ට් සහ කොමියුනිස්ට් වශයෙන් පැවැති නිලධාරීන් දේශපාලන ක්‍රම වල අත්දැකීමයි.

එම අත්දැකීම් සියලුම නිවැරදිව සිදු වූවා වී ඇතැයි මම සිතන්නේ නොවේ. අන්තර්ගත කොමියුනිස්ට් පාලන ක්‍රමයන් ආරච්ඡා සහ සමාජවාදී ක්‍රමයන් ලබා ඇති සෑම පියවරයක්ම සමාජවාදී පක්ෂයේ දෙසකි.

එම රටවල් උතුරු මහාද්වීපයේ පසුගාමීත්වය, ක්‍රමයක්, යුද්ධය, සිවිල් යුද්ධය, රාජ්‍යවාදී මැදිහත්වීම්, බොහෝ රටවල්වල බොහෝ විට පිටතින් ආරෝපණය කරන ලද්ද වූ මධ්‍යගත හා අධිකාරවාදී පාලනයන් සහිත සමීපදායක බොහෝ කාලයන් තිස්සේ පැවැත්ම, සභාදී කොන්දේසිත් යැලකිල්ලට ගත් කළ කොමියුනිස්ට් පාලන තන්ත්‍රයන්, ඒවායේ මුල් වසරවලදී ඉටු කළ දේ නොහොඳ හැරීම නොමනා ක්‍රියාවකි.

නමුත් මේ සියලුම දේ කියනු ලැබුවත් සොවියට් දේශයේ, හැගෙනහිර යුරෝපයේත්, චීනයේත් පසුගිය අවුරුදු කිහිප තුළ ප්‍රදර්ශනය කෙරුණු සිදුවීම් දමයන්ගෙන් මතුකර පෙන්වා ඇති අසාර්ථකත්වය ඉතිරි වී තිබේ. සෑම පැවැත්මක්ම අපිට දක්වමින් ලැබෙන්නේ, 1917 න් ආරම්භ වූ ටේනිසායිස අත්දැකීම්, ලෝක ධනවාදී ක්‍රමය, වෙළඳපොළ ආරච්ඡා, පුද්ගලිකරණය හැරීම තුළට ඉතාම සිසුයෙන් ඇතුළු වීමෙන්, අවසන් වන බවයි.

ඇත්ත වශයෙන්ම බොහෝ කලක පටන් වාමාංශයේ බොහෝ අය, කොමියුනිස්ට් පාලන තන්ත්‍රයන්

නිර්මාණය කළේ සමාජවාදයේ විකෘති හා දුෂිත ආකෘතින් බව, එසේත් නැත්නම් ඒවා සමාජවාදී නොවන බව කියමින් සිටියහ. එසේත් එම තන්ත්‍රයන් වෙනුවට නියම සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රයන් ඇතිවනු ඇතැයි ඔවුහු බලාපොරොත්තු වූහ. නමුත් දැන් පෙනෙන්නේ එය නිෂ්චල බොලෙ බලාපොරොත්තුවක් වූ සේයකි. මේ හැනම ව්‍යාකූල භාවයට වැදගත් හේතුවක් ද වී තිබේ. සමාජවාදීන්ට, නැතිවී ගිය පීඩක තන්ත්‍රයන් ගැන දැක්වීමට හැකියාවක් නොමැත. එහෙත් එම නැතිවීමෙන් පසු ව සිදු වී ඇති දේ පිළිබඳව දුර්වල වී සිටිය නොහැක. ප්‍රත්නය නම් කොමියුනිස්ට් අත්දැකීම් වලින් අපට ඉගෙන ගැනීමට ඇති පාඩම් නොහවාද යන්නයි. පළමුව මේ කොමියුනිස්ට් තන්ත්‍රයන්හි පැවැති විවිධ වෙනස්කම් මධ්‍යයේ වචන ඒවායේ පැවැති මූලික පොදු ලක්ෂණ කිහිපයක් දැක්වීමට මට අවශ්‍යය.

3. බොහෝ ආරච්ඡා කටයුතු වල සවිස්තරාත්මක සැලසුම් සහිත ආඥාදායී ආරච්ඡා ක්‍රම ඒවායේ පැවැත්ම. ඊට අමතරව මාක්ස් ලෙනින්වාදය ලෙස ඔවුන් හැඳින්වූ නිල ධර්මයන්ට ඔවුන්ගේ විධිමත් බැඳීමක්ද තිබිණි. ඔවුන් බොහෝමයක් විශ්වාසය කෙරෙනවා යන කරුමේ උච්ච (හෝ නීට් යයි කිය හැකි) පුද්ගලාධිවාදනයන් ක්‍රියාවට දැමූ අතර සංකේතාත්මක හෝ වර්ෂ පුරුණ උත්සව සඳහා ජනතා උද්ඝෝෂණ ලබා ගැනීමෙහි ද දක්ෂ විය.

1920 ගණන් වල යෝවියට් දේශයේ නිර්මාණය කරන ලද ස්ටාලින් විසින් පුරුණත්වයට පත් පාලන ආකෘතිය මේ බොහෝ රටවල් අනුගමනය කළහ.

එය නිසැකවම විශාල හා ශික්ෂිත පොහොසත් ප්‍රජාවලට ඉහුණ දී සිටි දිගින් රටවල බලය දැරුවන්ට බෙහෙවින් ආකර්ෂණය වූ පාදකයක් විය. හැගෙනහිර යුරෝපයේදී නම් එය

එම රටවල් උරුමකරගත් පසුගාමීත්වය තුගන්තම. යුද්ධය, සිවිල් යුද්ධ, අධිරාජ්‍යවාදී මැදිහත්වීම්, බොහෝ රටවල්වල බොහෝ විට පිටතින් ආරෝපණය කරන ලද්ද වූ මධ්‍යගත හා අධිකාරවාදී පාලනයන් සහිත සමීපදායක බොහෝ කාලයක් තිස්සේ පැවැත්ම. සභාදී කොන්දේසිත් සැලකිල්ලට ගත් කළ කොමියුනිස්ට් පාලන තන්ත්‍රයන්, ඒවායේ මුල් වසරවලදී ඉටු කළ දේ නොහොඳ හැරීම නොමනා ක්‍රියාවකි.

1. ඒවා, ඒවා පාකෘතික තන්ත්‍ර විය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මධ්‍යගත භාවය නම්වූ ධර්මයට යටත්, බලය ඉතාම තද බල ලෙස සංකේතාදී කරගෙන තිබූ කොමියුනිස්ට් පක්ෂ (කුමන නම්වලින් හැඳින්වූවද) සමස්ත සමාජයම මුළුමනින්ම පාලනය කළේය.

2. මේ තන්ත්‍රයට සම්බන්ධ ව, ඒවා ඉතාම ආතතික ලෙස ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් කොටස්වලට අතර, ඒවාට ඉතාම නිරෝධය ලෙස දැඩුවම කළේය.

බැහැරින් ආරෝපණය කරන ලැබුවත් වූවත් යුගෝස්ලාවියාව, චීනය, කියුබාව, උතුරු කොරියාව හා සමහර අප්‍රිකානු රටවල මේ ක්‍රමය නිදහස්ව ඇතිකරනු ලැබීය.

දැන් ඒවා පිළිබඳව අන් කිසි දෙයක් කිවත් ඒ මොඩර්න සමාජවාදය සමඟ කිසියම් හෝ පැතිමක් ඇතැයි නම් කිට නොහැක. එය සමාජවාදී ව්‍යාපෘතියේ ඉතාම මූලික අංග ලක්ෂණ උල්ලංඝනය කරයි. එය මුළුමනින් ම ප්‍රජාතන්ත්‍රීය නොවන ආකාරයේ පාලනයකි. එය

සාපේක්ෂ වශයෙන් පුද්ගලයන් කීප දෙනෙක් අත බලය සංකේතයක් කරගෙන සිටියි. එය නිලධර තනතුරු ගැනීමත් කරන අතර එයට විශාල වරප්‍රසාද ප්‍රදානය කරයි. එය, සමාජ අවශ්‍යතාවය යන නාමයෙන් විසින් බොහෝ විට හිඟවත්කාර අයුරින් ප්‍රකාශ කරන දේ උදෙසා පුද්ගල නිදහස කැප කරයි. එය එකඟ නොවන්නන්ට ඉඩ නොදෙන නියම ආකාරයේ පිතෘමුලික පාලනයකි. සමාජවාදය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අන්‍යෝන්‍යවත් සම්පූර්ණ කර ලීම් සඳහා ඉදිරිපත් වන්නන් ලෙස ඔහු සලකන්නේ නම්, එය සමාජවාදී ආදර්ශනයක් නොවේ. එම කොමියුනිස්ට් තනතුරුන් දේශියව හටගත් හෝ පිටතින් ආරෝපනය කරන ලද විප්ලවයන් මත බලයට පත් වූ ඒවාය. එහෙත් එම විප්ලවයන් නිර්මාණය කළ දේශීය නියම අර්ථයෙන් සමාජවාදය යනුවෙන් කොහොත්ම හඳුන්වා දිය නොහැකි බල පද්ධතියකි. ඒවායින් ඉහත ගැනීමට ඇති ප්‍රාධානිය මොනවාද?

පවතින්නාවූද පෙරදිගත් අතර වෙනස ඉතා දැඩි බව පවසා සිටී. එහෙත් කිසිදු සමාජයක් ඒ පාකාරයෙන් බැඳී පවතින්නක් නොවේ. සියලුම සමාජයන් හේතු හිඟතා කරන අනුප්‍රවේශීන් සැඳී ඇත. මෙය දියුණු වේත් ම හෝ දියුණු රටවලට හෝ ලක්ෂණයකි. මේ නිසාවය සමාජය වෙනස්වීම පමණක් කරන බව සැලකිය යුතුයි. වෙනත් විවිධවලින් සියලුන් ධාවනකාරී හා මන්දගාමී ක්‍රියාමාර්ගයන් අතර, සැලැස්මේදී මෙන් ම භාවිතයේදී ද, ගත යුතු වශ නොරා ගැනීම උත්තර කාර්යයකි. ධාවනකාරී මගක් නොරා ගෙන පුරුද්ද, සම්ප්‍රදාය, ඉතිහාසය, සිත් සහත් කළ ඇති නිකිත් පෙරලා දමා ගෙන යන්නේ නම් එවිට ධනාත්ම සිංහන පදනම ඉතා පවු විය හැක. අනිත් අතර මන්දගාමී මගක් ගත හොත් ගමන් වේගය අත් හිටිය හැක. ක්‍රියාකාරීත් උරුම විය හැක. යතුරන්ට ඉඩ කඩ සැලසේ. මේ ගැන නිර්ණය කළ හැක්කේ භාවිතය යුලින් පැහැදිලි. එහෙත් ජෛවනි අර්බුදයක්

වෙති පවතිනා හයාතක බව නම් එය කලබල සහිත සහ අභ්‍යන්තර ආකාරයේ 'ස්වේච්ඡාවාදයන්ට' යෙදවිය දීමට. සෑම දෙයක්ම ඉතා කැණිතව කිරීමට හැකිය යන වින්වාසයක් ඇතිකරගැනීමට දක්වන හැකියාවයි. නමුත් අපි උගෙන ඇත්තේ සමාජවාදය දිග්ගැසුණු මන්දගාමී, අසිරි, වේදනා සහගත පරම්පරා ගණනක් සිත්සේ ඇදී යාහැකි ප්‍රවාහයක් බවයි. ඉතාම දුරස්තරව දක්නට ලැබෙන දෙයක් වූ කොමියුනිස්ට්වාදය නම් වූ සැබෑ නිදහසේ දේශය හා එයට පුරවැසියන් එක සමාජවාදය අතර ඉතා කියුණු වෙනසක් ඇතැයි මාත්ස් පෙන්වාදී ඇති බව මිහිට මහතා ඇත. ඒ පැහැදිලි කළ යුත්තේ සමාජවාදයයි. අනාගත පරපුරට නිදහසේ සැබෑ දේශය හොඳින්ම ම ඉඩ තබමු. කොමියුනිස්ට් අන්දැනීමේ වලින් ගත හැකි ඉතාම නිසැක පාඩම් වලින් එකක් නම් බලය, විශේෂයෙන්ම බාධා විරහිත බලය, දුෂණයට පත්වන ආකාරයයි. පරිනමාන කාලයට කිසියෙක්ම නොගැලපෙන නමුත් දී නැගෙනහිර යුරෝපයේ බලය බොහෝ දෙනා ප්‍රතිපත්ති විරහිත බලපොලිස් කොටු බව ප්‍රකාශ අවුම වයි. ඔවුන් බොහෝ දෙනා නිකිලි රටවල අධිකාරවාදී පාලන කන්ත්‍රයකට එරෙහිව සටන් කර ගිනිති. බොහෝ කල් අත් අඩංගුවේ හා රැළුම් කැපුණු වල, ගත කර ගිනිති, දෙවන ලෝක යුද්ධයේදී ඇතිවූවාදැයි එරෙහිව සටන් කර ගිනිති. තමන් සමාජවාදය ලෙස සලකා දෙය ගොඩනැගීමට වූ අවිච්චාසයද සමඟ බලය ලබාගෙන ගිනිති. ඔවුන් අපාර්ටක විමට සාධක අතර නිසැකවම ඉතා වැදගත් එකක් වන්නේ අහඹු කැනවිලිත් බලපාන්නාමි මුරම් ගැනීමත් සංවරණයන් අඩංගු නොවනා වූද, වගකීමෙන් හා විවාරගිලිවාද විවාදවලින් තොරවූද දේශපාලන පද්ධතියක් පවත්වාගෙන යාමයි. මෙය පුද්ගල දුෂණයට ඉඩ දුන්නා පමණක් නොව, වගකීම් සහිත ආණ්ඩු සිටි කිසිවෙක් හෝ විරුද්ධ නොවූ, අතිවිශාල ප්‍රතිපත්තිමය වැරදි, හිත මුද්දින සහායකත්වයන්, නිෂ්පාදනවාදී අභ්‍යන්තරවාදයක් පරිසර විනාශයන්, පහකිරීම් (purges) හා මර්දනය ද ඒවා කළ වර්ධනයන් විමද අවකාශ සැලසිය.

කොමියුනිස්ට් අන්දැනීම් වලින් ගත හැකි ඉතාම නිසැක පාඩම් වලින් එකක් නම් බලය, විශේෂයෙන්ම බාධා විරහිත බලය, දුෂණයට පත්වන ආකාරයයි.

ප්‍රථම, හා සමහරවිට වඩාත් වැදගත්ම දෙය අප පිළිගන්නට සතුටු දෙයක් නොවිය හැක. එනම් පුරුද්ද, සම්ප්‍රදාය, සහිතව වින්වාසයන් නවීකරණයට හා ප්‍රතිසංස්කරණවලට එරෙහිව හයාතක ලෙස බලපෑමක් කරන බවයි. යම්කිසි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අර්ථ ගතවියකින් පටන් ගැනීමක් කිසිදු කැනන දක්නට නැත. විප්ලවීය නක්වියකදී පවා එසේ නොවේ. අන්තෝනියෝ ග්‍රාමිස්ට් වරක් විසරුණු කුඩා බලවතුන්ගෙන් බලය හා බේදි හිය පිටිලි සමාජයකින් යුක්ත බවකින්, රාජ්‍ය විසින් සමස්තයම ගවරණය කරන ලබන්නාවූද, සමාජය නොයෙක් නොයෙක් ආකාරයෙන් එකට බැඳී

කියෙන බව, එය වාත්සවික කැපවියන්ගෙන් උද්ගත වන දැන ගැනීම වැදගත් වන්නේය. මිහිට ගමනකටවන සහ එලෙසම ප්‍රසන්න විය හැකි දෙයක් නම් සමාජවාදීන් කැපවී සිටින ව්‍යාපෘතිය පිළිබඳව ඔවුන් කුළ නිබන්ද දැක්මයි. බොහෝ දෙනා මෝකසය, ගැලවීම, නව ලොවක් සැදීම නව මිනිසෙක් හෝ ගැහැණියක් නිර්මාණය කිරීම ආදී කර්මක ආගමික වූ වාග්මාලාවක් කුලින් සමාජවාදය අවබෝධ කර ගනිති. මෙය විරෝධ කැපවීම් සහ අරගල වල නියැලීමට සමාජවාදීන්ට පරම්පරාවෙන් උරුම වූ අතිවිශාල ලෙස නොතැබී පවතිනා දැක්මකි. කෙසේ වෙතත්

වඩාත් නිසැක ලෙසම එමගින් අර්ථ දැක්වූ ණ දෙය නම් සමාජවාදී සමාජයක් ගොඩනැංවීමේ ක්‍රියාවලිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සන්දර්භයක් තුළ හෝ කෙරෙන්නේ නම්, දූෂණ වූ විකෘති වූ දෙයක් විය හැකි බවයි.

මාක්ස්ගේ (The Civil war in France) ප්‍රංශයේ සිවිල් යුද්ධය, ලෙනින්ගේ (The State & Revolution) රාජ්‍යය හා විප්ලවය වැනි ලියවිලි වල අන්තර්ගත වී තිබූ සම්භාව්‍ය මාක්ස්වාදී අදහස වූයේ සමාජවාදය ගොඩ නැංවීමට තිබෙන්නේ තියෝජනය ඉතාම අවම මට්ටමක තබන, තියෝජනත්වය ඉතා තදබල ලෙස මුදුන් පත්කරන කොටස් වල ආඥාවන්ට යටත්වන නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත වන සහ ජනතා බලයට යම් බාධකයක් ඇත්නම් එය ඉතා අවම මට්ටමකින් යුක්ත වූ යෑම් මට්ටමකම ජනතා පාලනයකින් යුක්තවූ අර්ධ යුද්ධ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පද්ධතියක් සහිත මහත් යුද්ධ බවයි.

මෙය සමාජවාදී රජයක පාලනය වන දැනට භාවිතා කළ හැකි විවිධෝපද්ධතියක් යයි මම විශ්වාස නොකරමි. ජීවිතය පිළිබඳ දිශාපාලිත ප්‍රතිපත්ති අත්දැකීම් මගින් නව මිනිස් ප්‍රජාවක් උත්පාදනය කරනු ලැබූ නව දිගු කාලයකට පසු පවත්නේ, එය භාවිතයට ගත හැකි වේයයි අනුමාන කළ හැක.

නුදුරු අනාගතයේදී සමාජවාදීන්ට පළමු ක්‍රමයක්, මගේ හැඟීමේ හැඩයට ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන මත අනුගමනය කරමින් එය වඩාත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මාචන් මධ්‍යේ දුර ගෙනයාමයි. රාජ්‍යයේ බලතල බෙදා හැරීමේ කිසිමක්, තියෝජන සභාවන්, වගකීම් සහිත විධායකයන්, බලය විමධ්‍යගත කරණය හා ශක්තිමත් පලාත් පාලන හා ප්‍රාදේශීය ආණ්ඩු, ව්‍යවස්ථානුකූලව තනවුරු කරනු ලැබූ සිවිල් හා දේශපාලන අයිතීන්, මත පදනම් ක්‍රමයක්, නිරන්තර මැතිවරණ පාදිය සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රයක් සඳහා අවශ්‍යය. එය වැඩ පොලේ හා අන් යෑම් තැනකමක්, කෙටිමක් හා පැතිරුණු පහළ මට්ටමේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් සහිත, යෑම් කලයකදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජීවිතයක් ද අපේක්ෂා කරයි. නමුත් පහළමට්ටමේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රාජ්‍ය බලයේ අනන්තර

සංවිධානය තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යාන්ත්‍රණයකට ආදේශකයක් නොවේ.

මෙයේ කියමනම මම තවත් දෙයක් එකතු කිරීමට කැමැත්තෙමි. සමාජවාදී ක්‍රියාවලිය ඉදිරියට ගෙන යාමට කැප වී සිටින සමාජවාදී ආණ්ඩුවකට අඩු වැඩි වශයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයක් විසින් සහතික කෙරෙන යම් අයිතීන් අන්තර් දැමීමට සිදු විය හැක. උදාහරණයක් ලෙස දක්ෂණාංශයෙන් සහායිත විරෝධයකට මුහුණ පා සිටින අවස්ථාවක් දැක්විය හැක. ධනාත්‍ය ආණ්ඩු දේශපාලන හා සිවිල් අයිතීන් අඩු කිරීමට හෝ අහෝසි කිරීමට ඉතා කැමැත්තෙන්ම හදිසි අවස්ථාවල පිහිට පතයි. සමාජවාදී පාණ්ඩුවක් තමන්ම ආරක්ෂාවීමේ මාධ්‍යයක් ලෙස ඒවා ප්‍රතිරෝධීතා කළ යුත්තේ ඇයි? කෙසේ

බලය සමාජවාදී ලෙස භාවිතය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට මෙය පරාමාදර්ශී විසඳුමක් නොවේ. නමුත් නුදුරු අනාගතය සම්බන්ධයෙන් එය යම් බලාපොරොත්තු තබාගත හැකි පිළිවෙතක් විය හැක.

ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රය එහි ධනවාදී සන්දර්භය මගින් විකෘත කරනු ලබයි. එහි ප්‍රධාන ඵලලය වන්නේ සුරාකෑම හා පංති ආධිපත්‍යය මත පදනම්වූ බැඳුණු ලෙස අසාධාරණ සමාජ පර්යායක් ආරක්ෂා කිරීම හා පවත්වාගෙන යාමයි. මෙම ඉලක්කය සම්පූර්ණ කර ගැනීම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආකෘතීන් සීමා කළයුතු වීම, මෙහෙයවිය යුතු වීම, දුර්වල කළයුතු වීම හා දූෂණය කළයුතු වීම අවශ්‍ය වේ. මේවාහි ප්‍රජාතන්ත්‍රයකදී අධිපති පංතියගේ හා සුදුන්ගේ

ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රය එහි ධනවාදී සන්දර්භය මගින් විකෘත කරනු ලබයි. එහි ප්‍රධාන ඵලලය වන්නේ සුරාකෑම හා පංති ආධිපත්‍යය මත පදනම්වූ බැඳුණු ලෙස අසාධාරණ සමාජ පර්යායක් ආරක්ෂා කිරීම හා පවත්වාගෙන යාමයි.

වෙනත් මෙහිදී වැදගත් කරණය නම් අයිතිවාසිකම්වල රටවැනි කිසියම් හෝ පරිහානියක් ඉතා බරපතල අයිතිවීමක් සුවිදා දක්වන බවක් සමාජවාදී මුලධර්ම වලින් ඉවත් වී යාමක් ලෙස සැලකිය හැකි එවැනි දේ හැකි ඉක්මනින් අවසන් කර දැමීමට පැහැදිලිවම ක්‍රියාකළ යුතු බවත්ය.

හොඳින් අවබෝධ කරගත යුක්තක් නම්, සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රයක පැවැත්මට එක් අත්තින් ශක්තිමත් රාජ්‍යයක අවශ්‍යතාවයක් (රටවැනි අවශ්‍යතාවයක් දිගුකලක් පැවැතිය හැකියැයි මම විශ්වාස කරමි.) අනෙක් අතින් පාලනයට යටත්වූ සීමිත, වගකීම් සහිත රාජ්‍යයක අවශ්‍යතාවයක් අතර සැමදා බලතලනයක් අවශ්‍ය බවයි. තියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රයක් හැකි යෑම් තැනකම හැකිතාක් විමධ්‍යගත කල විවිධ යුද්ධ ස්වරූප පාලනයක් මගින් මේ ප්‍රශ්නය මුද්මනිතව විසඳිය නොහැකි දුර්වත් අවිනිශ්චිත භාවය අඩු කල හැක.

සහයින්ගේ දේශපාලනය යනු පහළින් එන සිවිතය සීමා කිරීම හා පරාජය කිරීම වේ. ඉහළින් එන මේ ආකාරයේ පංති අරගලය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදම්ය දූෂණය - කිරීම අවශ්‍යයෙන්ම හා හොඳින්ම පවතින ඉල්ලා සිටී.

මෙයින් කියැවෙන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, කිසියම් නියමාකාර අර්ථාන්විත අදහසකින්, මුර්මනිතම ජයග්‍රහණ තැන්පාම් ප්‍රමාණවත් ආකාරයකින් ස්ථායීතා ආර්ථික හා දේශපාලන ව්‍යුහයන්ගේ විසුරුවා හැරීමක් ඉල්ලා සිටින බවයි.

මෙම ව්‍යුහයන්ගේ කේන්ද්‍රයෙහි ඇත්තේ ප්‍රධාන කර්මාන්තමය, මූල්‍ය, වාණිජ්‍ය හා සන්නිවේදන සම්පත් වල ධුලල අයිතිය හා පාලනයයි. පුර පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාවක අත අති විශාල බලයක්, ආධිපත්‍යයක් කේන්ද්‍රගත වීම මෙහි ප්‍රතිඵලයයි. බටහිර ධනවාදී රටවල දක්නට ඇති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය මහත් වංචාවන් වන්නට හේතුව

අනෙකුත් දේවල්ද අතර, සමාජවාදය යන්නෙන් අදහස් වන්නේ, ශිෂ්ට ජීවිතයකට අවශ්‍ය පදනම වන්නාවූ සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය, සහ අන් බොහෝ දේ ලබා ගැනීමේ එකම මාර්ගය මුදල් ගෙවීමට ඇති හැකියාව නොවන බවයි.

මේ සුළු සංඛ්‍යාව ප්‍රජාතන්ත්‍රීය පාලනයකින් යුතා නොවීමයි. ධනවාදයේ ප්‍රතිසංස්කරණයන් ගැන කෙතරම් කථා කළත් මෙය එහි මූලික තාය ලෙස ම වටහා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සාක්ෂාත් කිරීම පදනා පුරවැසියන් අතර දළ වශයෙන් වුවත් සමානතාවයන් අවශ්‍ය නිසා බලය කේන්ද්‍රගත වීම දියවියාම අනිවාර්යයෙන් සිදුවිය යුක්තයි. ආර්ථික ක්‍රියාවලියේ ප්‍රධාන මාධ්‍යයන් කවර ආකාරයෙන් හෝ පොදුජන අයිතියකට අවනත කිරීම වැදගත් සමාජවාදී ඉලක්කයන්ට පවතින්නේ මේ නිසාය. අවශ්‍ය වන්නේ සෑම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක්ම අවම වශයෙන් මේ ඉලක්කය ඉටු කර ගත යුතුය. මෙය පමණක්ම එවැනි සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමට ප්‍රමාණවත් නොවන බවත් සමාජවාදය හෝ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යන්නෙහිම නොමැතිව ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ සියළුම මාධ්‍යයන් පොදුජන අයිතිය යටතේ සිටිය හැකි බවත් කොමියුනිස්ට් අන්දමේ අපට ඉතා පැහැදිලි ව තොටා දෙයි. එහෙත් කොමියුනිස්ට් තන්ත්‍රයන්හි පැතිරී තිබූ ක්‍රමයෙන් බොහෝ වෙනස් කොන්දේසි යටතේ පොදු අයිතිය විශාල ලෙස පුරුල් කිරීමක් සමාජවාදී අරමුණු සඳහා අක්ෂා වශය වේ.

එවැනි අවධාරණයක් මගින්, පුද්ගල අයිතිය සහ පාලනය මුළුමනින්ම අහෝසි වන බවත් අර්ථ ගැන්වෙන්නේ නැත. ප්‍රධාන කාරණය වන්නේ, විකාර සහගත වූ විකාශනාරීවූ අදහස් වන දෘෂාමාන සෑමකක්ම ජනපත කිරීම නොව පොදුජන අංශය (Public Sector) ප්‍රධාන වන්නාවූ මිත්‍ර ආර්ථිකයක් නිර්මාණය කිරීමයි. වෙනත් වචන වලින් කිවහොත් පුද්ගලික අංශය

සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රධාන වන්නාවූ පවත්නා ක්‍රියාවලිය ආපස්සට හැරවීමයි. මෙය මහජනප්‍රාභ්‍ය කරගැනීම සඳහා සහ එහි සාර්ථකත්වය සහතික කර ගැනීම සඳහා, වටිම විසඳ ගත යුතු ප්‍රශ්න බොහොමයක් ඉතිරි වී තිබේ. නමුත් අවම වශයෙන් මේ ප්‍රශ්නයට අවධානය යොමු නොකරන්නේ නම් සමාජවාදයෙන් රැකිලි ලෙස වෙනස් වන්නාවූ නව සමාජ පර්යායක් පිළිබඳ කථා කථාවට පමණක් ම සීමා වේයි.

වෙදද පොළ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නය වන්නේ එය පැවැතිය යුතු පැරද් යන්න නොව එහි කාර්ය භාරය කොතරම් විශාල විය යුතුද යන්නයි. අනෙකුත් දේවල්ද අතර, සමාජවාදය යන්නෙන් අදහස් වන්නේ, ශිෂ්ට ජීවිතයකට අවශ්‍ය පදනම් වන්නාවූ සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය, සහ අන් බොහෝ දේ ලබා ගැනීමේ එකම මාර්ගය මුදල් ගෙවීමට ඇති හැකියාව නොවන බවයි. වෙනත් වචන වලින් කියන්නේ නම් අන් අදහස් වන්නේ ජීවිතය මෙලවය යටත් වූ භාණ්ඩයක් සේ සැලකීම ක්‍රමයෙන් ඉවත් කර දැමීමයි. සමාජ සම්බන්ධතා වල සාරය ලෙස මුදලට දැන් පවත්නා ස්ථානය නැති කර දැමීමයි.

සැලසුම් කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිව යුත්තේ ඒ විකමයි. සමාජවාදී ආණ්ඩුපක්‍රම, අන්තාවශ්‍ය මහජන වාද විවාද සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයුරින් කිරණ ගැනීමෙනි. පසුව ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතු දෑ නිරණය කිරීමටත් ඒ නිරණ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සැලසුම් පිළියෙල කිරීමටත් හැකි විය යුතුය. සෝවියට් දේශය හා අන් තැන්වල භාවිතයට දමනු ලැබූ සම්ප්‍රදායිකත්ව, මුළුමනින්ම මධ්‍යගත සැලසුම් ක්‍රමයෙන් මෙය බොහෝ වෙනස්ය.

මේවා පුරුල් හා දිර්ග කාලීන

අරමුණු වේ. ඒවා සාර්ථක කර ගැනීම හෝ සාර්ථක කර ගැනීමේ පාරමිතයක් හෝ කුදුරු අනාගතයේදී අන්තරා කළ කොතැන, එහෙත් මේ අරමුණ අවසාන වලින් සමාජවාදයේ තෙහෙරිත අංග වේයි. එහෙයින් ඒවා නිතර නිතර අප විසින් මෙතෙක් කළ යුතු වේයි. ඒ කෙසේ වෙතත් අප එදිනෙද ක්‍රියාත්මක හා සමාජවාදී අරගලයන්හි තෙහෙරිත අංගයක් වන සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න ගණනාවක් ඇත. මා අදහස් කරන්නේ වැටප්, පැය ගණන, සහ කොන්දේසි, වැඩපලවල කම්කරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම් සෙසු පුරවැසි අයිතින්හි සමස්ත මාතෘකයන්, ලිංගිකවාදය හෝ වර්ගවාදය හෝ වෙනත් පදනම් මත සාමාන්‍යතාව, කම්කරු හා සමාජවාදී සංවිධානයන් තුළ වුවත් සිදුවන සෑම ආකාරයේම වෙනස්කම්වලට එරෙහි අරගලය, සාමූහික හා සමාජ සේවාවන් සාරක්ෂා කිරීම හා ඒවා ව්‍යාජක කිරීමට ඉල්ලා සිටීම, පරිසරය රැක ගැනීම, මිනවාදී හා සංස්කෘතික අරගල, දින ගල් පුද්ගලයන් වරුද්ධ වීම සහ සාමාන්‍යකර කලයේ ගැටළු වැනි දේවල්.

මේ සියල්ලටම අප සියල්ලන්ට ම එකම විය හැක එහෙත් සංවිධාන පුනරුත්ථාපයක් යන්න ගැන ම බොහෝ මත ඇත. තෙර පැවත පත් සංවිධාන තෙහෙරිතවම ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී වූ බවත් ඒවායේ දැනට ප්‍රයෝජනවත් නොවන බවත් බොහෝ අදහා හඬ නගති. ඒ නිසා වමේ අරගලය, ලිංග අන්දය, වර්ගය, පරිසරය, සාමය, ලිංගික නම්‍යතාවයන්, සංස්කෘතික පුනරුත්ථාපයට කැපවූ විවිධ සමාජ ව්‍යාපාර මගින් හෙතෙසායුතු බවත් මිදුන්ගෙන් කියවෙයි.

එවැනි ව්‍යාපාර අවශ්‍ය බවද විරෝධයේ හා බලපෑමේ නියෝජිත භාගන ලෙස ඒවා දේශපාලන භූමිය යම් ඉදිරිගාමී කාර්යභාරයක් ඉටුකරගනු ලැබීම විශ්වාස කරමින් නමුත් ඒවා සමාජවාදී පක්ෂ වලට ආදේශක නොවේ. තනි, පුරෝගාමී, සියල්ල කේන්ද්‍රගත කර ගන්නා වමේ පක්ෂයක් පිළිබඳ පංතල්පය කාලයේ ගෙවීමේ සම්බන්ධ යටපත්වී තිබෙන බව සත්‍යයකි. ඒ කෙසේ වෙතත් සමාජවාදයේ පැවැත්ම තහවුරු කිරීමට සමාජවාදී විකල්පය ලැසස් කරලීමට කෘණිත ඉලලීම් හා දුක්කැන්වීම් විශාල රාමුවක් තුළ අඩංගු

කිරීමට සමාජවාදී පක්ෂ ඉතා ළඟ ලෙස අවශ්‍ය වී තිබේ. එවැනි පක්ෂ වලට සමස්ත බලවේගයේ තවත් එක් අංශයකට වඩා වැඩි දෙයක් නොවිය යුතුය. එසේම නම් පැහැදිලි දායකයන්, අභිනවයන් හා වර්ගයන් එම බලවේග රාශිය තුළ තමන්ට හිමි ස්ථානය අත්පත් කරගත යුතුය. සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂ වලට මේ කාර්යය ඉටු කළ නොහැක. එසේම අත්දැකීම්වලින් මෙහෙයුම් කර ඇති පරිදි, යම් යම් විශේෂිත අරමුණු වලට පාර්ශ්වවාදී ලෙස සිර වී සිටින (සමහරුන්ට අනුව තමන් විසින් සීමා ඉදිරිපත් කිරීම) කණ්ඩායම්ගත වීම් වලටද මේ කටයුතු කළ හැකි බවක් නොපෙනේ. නමුත් එය කළ යුතු කටයුත්තකි. එසේම එවැනි පක්ෂ ගොඩනැගීම මට සපයන නැවියට, බොහෝ රටවල වාණිජකරණයේ නායක පත්‍රයේ අඩංගු විය යුතු ඉතා අධික වූ ඉලක්කයකි.

අවසාන වශයෙන් නව එක් ප්‍රශ්නයක් ඇතිවීම තිබේ. එනම් මාක්ස්වාදයේ ය හා වම් කුළ එයට හිමි ස්ථානය වැද ප්‍රශ්නයයි. මෙයත් දැන් ඉතාම විවාදයට කුඩුදෙන මාතෘකාවකි. වම් බෙදුමක් දෙසක් දැන් මාක්ස්වාදය වැද විවාදයක් සමග භාරතීය ලෙස දැක්වූ, පංති උත්සාහවාදී වූ, ලිංගභේදය පිළිබඳව අන්ධ වූ, විශ්ලේෂණාත්මක වශයෙන් දෝෂයගහන වූ, සාමාන්‍ය වශයෙන් අනාවයට ගිය දෙයක් ලෙස ප්‍රතිපෝෂණ කරති. මට පෙනෙන්නේ මේ නිගමන සාමාන්‍යයක් විශාල ලෙස ප්‍රමාණය ඉක්මවා තිබෙන බවයි. මාක්ස්වාදය, නියතිවාදය හා අනෙකුත් අතරද පුද්ගලත්වයට එරෙහිව සමාජය අතරද, ස්වයං-සිද්ධ භාවයට එරෙහිව පංතිවාදය අතරද නොවිසඳුනු අවිනිවේක තාවයකින් පිරී පවතින බව සත්‍යයකි. කෙසේ වුවද එවැනි ප්‍රතිවිරෝධී දෙදෙයක් බොහෝ දුරස්ථය හැක. නමුත් කිසිවදිනක මාක්ස්වාදයේ ශක්තිය පැහැදිලිවීමේදී භෞතික අංශයන් වූ ප්‍රතිවිරෝධීතාවයන්ට පද නිවැරදි වියදම් ඉදිරිපත් කිරීම නොවේ. එහි නියම ගන්ධය එම ප්‍රතිවිරෝධීතාව හා අභිනවය මතුකර ලෙසටමත් අපට ඒවා විසඳා ගැනීමට හෝ අවම වශයෙන් ඒවා තුනී කරගැනීමට මග සොයා දීමයි. මට පෙනෙන නැවියට නම් අත් කිසිම වින්තන පද්ධතියකට වඩා, සමාජවාදී

වින්තනයේ අනාවය අංග ලක්ෂණ මාක්ස්වාදයේ ඇත. එය ධනවාදී සමාජයේ ඉතාම වැදගත් අංග ලක්ෂණයක් වෙත - ඒ සමාජය හේතු වී තිබෙන බව වෙත - නම් අවධානයට යොමු කරයි. එක් අතකින්, නිෂ්පාදන මාධ්‍යයන්ගේ, පරිපාලන හා බලතන්තාරී මාධ්‍යයන්ගේ, සන්නිවේදන හා දෘෂ්ටිමය මාධ්‍යයන්ගේ එනම් ප්‍රධාන භාධිපත්‍යයේ හා සුරාකෑමේ මාධ්‍යයන්ට ඔවුන්ගේ ඇති අයිතිය හා පාලනය පිළිබඳව බලය මගින් නිෂ්චය කරනු ලැබූ ආධිපත්‍යයක් පංතියක්, අනෙක් අතින්, එවැනි මාධ්‍යයන් සාපේක්ෂ හෝ මුළුමනින්ම අතිරේක මගින් නිෂ්චය කලාවු පිටින පන්තියක් වශයෙන්ද එය දැක්වී තිබීමයි.

දෙවනුව මාක්ස්වාදය මේ පංතීන් අතර ඇති මූලික වශයෙන් වෙනස් වූ අභිලාෂයක් වෙත නම් අවධානය යොමු කරයි. නවද ආධිපත්‍යය හා සුරාකෑම මත පදනම්වූ පංති සමාජයක් කවදවත් එකමුතු සාමකාමී සාමූහික සමාජයක් බවට පරිවර්තනය වීමට නොහැක බවත් විවේක ඉතා බලවත්වද විවේක ඉතා අඩුවද නමුත් ස්ථාවරව පවත්නා ගැටුම් ඒවායේ පැවැත්මේ නිසිය වන බවත් පෙන්වා දෙයි. නමුත් ආධිපත්‍යය හා සුරාකෑම වෙනස් කළ නොහැකි අන්දමේ මිනිස් ජීවිතයට කාලීන ඇත්කාවු අංග නොවන බවත්, ආධිපත්‍යයට හසුවන පංතීන්ගේම සාමූහික වැයමක් මගින් ඒවා අතික්‍රමණය කළ හැකි බවත් මාක්ස්වාදය නව දුරටත් අවධාරණය කරයි.

පවා කැපී බිඳී හා විසිරී ගොස් ඇතැයි ප්‍රකාශ කෙරේ. මාක්ස් හා ප්‍රවෘත්ති මාක්ස්වාදීන් කමිකරු පංතිය මත ආරෝපනය කරන ලද කාර්යභාරය ඉටුකිරීම පදනා එය කිසියම්ම හෝ අභිලාෂයක් ප්‍රදර්ශනය කර නැතැයි ද එම විචාරකයින් නව දුරටත් පෙන්වා දෙයි. මේ සියල්ල විශ්කරාත්මකව කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමක් ඉලලා සිටී. ඇත්ත වශයෙන්ම කමිකරු පංතිය ධනපති රටවල ජනගහනයෙන් බහුතරයකින් සමන්විත වන බවත් එයින් බොහෝමයක් මාක්ස් සඳහන් කල අර්ථයෙන් විස්ලවවාදී වී නොමැති බව සත්‍යයක් වන අතරම කොකරම් බෙදී තිබුණත් නිරන්තරයෙන් සිදුවන සමාජ නවීකරණය පිළිබඳ රැඩිකල් වැඩ පිළිවලටවුවද කමිකරු පංතියේ බහුතරය පුරෝගාමී වී ඇති බවත් පවසන්නේ මම මෙහිදී සඳහන් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

අවසාන වශයෙන් කිවයුත්තේ: සමාජවාදය වින්තන පද්ධතියක් ලෙසත් විශාලයක් ලෙසත් දැක්වූ අර්බුදයක සිටීම අවිවාදයයි. නමුත් එය මියගොස් හෝ මිය යමින් සිටින සිටිය දැඩ ප්‍රකාශයක් බරපතල ලෙස අප සැලකිල්ලට ගැනීමට අවශ්‍ය නැත. එවැනි ප්‍රකාශයන් භාසාජනන වන්නේ ධනවාදයේ පැවැත්ම නිසාය. එහි මූලික ප්‍රධාන දෑමය නොහැකි පිමාවක් හා අඩුපාඩු නිසා ධනවාදය, සැමකෑනම් මිනිසුන් හා ගැහැනන් එයට විකල්පයක් සොයා යන බව සහතික කරයි. නවද සමාජවාදය ධනවාදයට ඇති එකම

මුළු පෙනෙන ගැටියට නම් අත් කිසිම වින්තන පද්ධතියකට වඩා සමාජවාදී වින්තනයේ අනාවය අංග ලක්ෂණ මාක්ස්වාදයේ ඇත එය ධනවාදී සමාජයේ ඉතාම වැදගත් අංග ලක්ෂණයක් වෙත එ සමාජය හේතු වී තිබෙන බව වෙත ගම අවධානයට යොමු කරයි.

අවසාන වශයෙන් පදහන් කළ කාරණයකදී එනම් සමුලවාදී හා විස්ලවීය විපර්යාසයන්හිදී කරුණකයා ලෙස කමිකරු පංතියේ ක්‍රියා කරන්නන් යන විස්වාසය නිසා මාක්ස්වාදය මෑත දශක වලදී විශාල ලෙස සරදමට ලක් කරනු ලැබ තිබේ. එය (කමිකරු පංතිය) යන්තමට හෝ පවතින තුන්වල

සබදවික මානුෂීය විකල්පය ඉදිරිපත් කරයි. අන් කවරදකටත් වඩා මේ මොනොක් සමාජවාදීන් ලෙස අපේ වනකීම එම විකල්පය ආරක්ෂා කිරීම හා දියුණු කිරීමයි.

ද්‍රවිඩ දේශපාලන පක්ෂ සහ සංවිධානවලට විවෘත ලිපියක්.....

ජනවාර්ගික ගැටළුව සාමකාරීව විසඳන සඳහා පියවර ගත්තා ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුවෙන් සහ එල්. ටී. ටී. සංවිධානයෙන් අපි ඉල්ලා සිටිමු.

සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් විසඳුමක් සෙවීමේ ප්‍රයත්නයට එරෙහිව ඔහු විකිබෙන සිංහල මහජාතිවාදී විරෝධය අපි දැඩි ලෙස හෙළා දැමීමු.

ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ උවමනාකම් නියෝජනය කරන ද්‍රවිඩ සමාජයේ සිවිල් සංවිධානයන්ද ඇතුළත් කළ හැකි වන පරිදි සාකච්ඡා සඳහා ගොඩනගන රාමුව පුළුල් කරන ලෙසද අපි ඉල්ලා සිටිමු.

උතුරුද දකුණක පමණ කාලයක් තුළ පවතින ජනවාර්ගික ගැටුමේදී දෙමළ ජනතාව පත් වී ඇති කේදවාටකයට ඉවත් බවක් නැතිව සිදු වූ ජීවිත ශාකන, ශ්‍රී ලංකා හමුදාවන් විසින් දහස් ගණන් ජනයා වධහිංසා වලට පැමිණවීම හා සිරගත කරන ලැබීම සහ ලක්ෂ ගණනකට උන්හිටි හැත් අහිමි වීම සහ මේවා ඇතුළත් වේ. අතාවයා ආහාර ද්‍රව්‍ය, බෙහෙත්, වීදුලිබලය සහ ගම්පොළවන පහසුකම් යනාදිය බරපතල ලෙස හිඟ වීමත් සමඟ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වල ජනජීවිතය හයානක ලෙස බිඳ වැටී තිබේ. සුවිසරණයන්ගේ සංඛ්‍යාව සීඝ්‍ර ලෙස ඉහළ යාම සහ දෙරු හා මාතෘ මරණ සංඛ්‍යාව ඉහළ යාම සහ මේවා සඳහය මැදිදේ විශේෂයෙන් සුවිසරණ සහ දෙරුවන් පත්වී ඇති බිහිසුණු ව්‍යාප්තියට සාක්ෂි දරයි.

මේ අතර එල්. ටී. ටී. සංවිධානයේ සන්නද්ධ ක්‍රියා දාමය මගින් අභියාචනා සිංහල ගම්වැසියන් කණ්ඩායම් වශයෙන් ආගතය කිරීමත් සිරකරුවන්ට වධදීම සහ මවුන් මරා දැමීමත් සිදු වී තිබේ. මෑතකදී මවුන් විසින් කරන ලද දෙයක් නම් දහදහස් ගණන් මුස්ලිම් ජනතාව කම් නිවෙස් වලින් බලහත්කාරයෙන්

ඉවත් කර උතුරු පළාතෙන් තොරව දැමීමයි. නැගෙනහිර පළාතේ වස්ලිම් ජනයා සියගණන් මරා දමා තිබේ. බහු භායකයින් කාන්තා සහ ශිනිස් අධිනිවාසිකම් ව්‍යාපාර වල ක්‍රියාකාරකයින් මරා දැමීම ගැනද එල්. ටී. ටී. ටී. ය වග කිව යුතුය. ටී. ඩී. ආර්.එල්. එන්. සහ ජලොච්චි වැනි අනෙක් ද්‍රවිඩ දේශපාලන සංවිධානයන් ද උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විනාශකාරී ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන පලිගැනීමේ දේශපාලන ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කර ඇත.

ද්‍රවිඩ සමාජයේ සැඟන පමණ කොටසක සමාජ ආර්ථික ප්‍රගතියට ප්‍රධාන බාධකයක් වශයෙන් කලසිඳුණු නවමත් පවතින බවද අප මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුය. මේ අතර කාන්තා අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් සහ යුද්ධයට එරෙහිව ස්වාධීන ලෙස සංවිධානය වූ කාන්තාවන් මර්දනයට ලක් කරනු ලැබී ඇත. ද්‍රවිඩ ජාතිකවාදයේ පවු රාමුව නිසා එය මුස්ලිම් ජනයාට පසම්පූරු එකක් වී තිබෙන අතර ද්‍රවිඩ-මුස්ලිම් සහයෝගීතාවය බිඳ දැමීමටද එය හේතු වී තිබේ. උතුරු නැගෙනහිර පාමය අක්ෂත් කරගැනීමේ ගැටළුව මේ මගින් තවත් උග්‍ර කර ඇත. අවසානවශයෙන් ද්‍රවිඩ ජාතික ව්‍යාපාරයේ යුධවාදයේ නවත් ප්‍රතිඵලයක් වී තිබෙන්නේ ව්‍යාසනයට පත්වී සිටින ද්‍රවිඩ ජනතාව වෙත සිඝ්‍ර ජාතෘත්මක ප්‍රජාවගේ සානුකම්පාවද හිත වී යෑමයි.

සිංහල ජාතිවාදය සම්බන්ධයෙන් එල්. ටී. ටී. ටී. ය දකවා ඇති ප්‍රතිචාරයේ ස්වභාවය වෙතින් ද්‍රවිඩ ජාතිවාදය පිළිබඳ බැඳුණු ප්‍රශ්න ගණනාවකට මතු වන බවත් ඒවා ප්‍රමාණවත් ලෙස සාකච්ඡාවට සාපනය වී නැති බවත් අපි විශ්වාස කරමු. ද්‍රවිඩ ජාතිකවාදයේ වර්ධනය නිසා උතුරු-නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජනතාව ද්‍රවිඩ ජනතාවට වෙතින්

විදේශගත ද්‍රවිඩ බුද්ධිමතුන් පිරසක් වසින් තිකුන් කැරැණු ඇති මෙම ප්‍රකාශය මෙතෙක් සම්පූර්ණයෙන්ම සිංහල භාෂාවෙන් පළ නොවූ නිසාත්, වත්මන් ජනවාර්ගික අරබුදයේ ද්‍රවිඩ පැති පිළිබඳව සබුද්ධික දෘෂ්ඨි කෝණයකින් කරනු ලැබූ විග්‍රහයක් මෙම ප්‍රකාශයේ අඩංගු වීම නිසාත් අපි එම ප්‍රකාශය සම්පූර්ණයෙන් මෙහිලා පළ කරමු.

ඇත් වූයේ මන්ද? උතුරු-නැගෙනහිර පළාත් වල පරම්පරා ගණනාවක් පුරා සිටින වී ඇති සිංහල සහ මුස්ලිම් ජනතාව එම පළාත් වලින් එළවා දැමීමේ හඟවයක් සම්පූර්ණයෙන් ද්‍රවිඩ නිරතුරුවක් සහ සංකල්පය නිසා එල්. ටී. ටී. ටී. ටී. ඇත්තේ මන් නිසාද? ද්‍රවිඩ ජාතික ව්‍යාපාරයේ ඉල්ලීම් තුළ නැගෙනහිර පළාතේ ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අත්කොටන නියෝජනය වන්නේද? තුනෙන් වෙන් ප්‍රකාශ වන්නේ ද්‍රවිඩ ව්‍යාපාරයේ යාපනයේ නායකයින්ගේ කැමැත්ත පමණක්ද? ද්‍රවිඩ ජාතික ව්‍යාපාරය තුළ ස්ත්‍රීන්ගේ සහ 'ජීවිත' තුළ වල ජනතාවගේ අත්කොටන නියෝජනය වී නැත්තේ ද මන්ද?

අද උතුරු-නැගෙනහිර පළාත්, ශ්‍රී ලංකා රජයේ හමුදාවලින් විනාශ කරනු ලැබුවාණින්, සියලු විකල්ප දේශපාලන රාජ්‍යයන් එල්. ටී. ටී. ටී. යේ මර්දනය වසින් නිහඬ කරනු ලැබුවාණින් පාලු කාන්තාරයක් බවට පත්වී තිබේ.

අපේ ඉල්ලීම් සහ නිර්දේශයන් සමම්පූරු ක්‍රියා දාමයන් වහාම නවතවා සියලු දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරන ලෙස අපි ආණ්ඩුවේ නුත් එල්. ටී. ටී. ටී. යෙන් ඉල්ලමු.

උතුරට සහ නැගෙනහිරට ආහාර බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය සහ ඉන්ධන සැපයීමේ පහසුකම් වහාම සලස්වන ලෙස අපි දෙපාර්තමේන්තුව බල කර සිටිමු.

නිරීක්ෂකයින් සහ සාකච්ඡා වලට සහභාගි වන්නන් ලෙස උතුරු-නැගෙනහිර සිවිල් සංවිධාන වල

ට්‍රැන්ස්-නැගෙනහිර පළාත් වල පරම්පරා ගණනාවක් පුරා ජීවත් වී ඇති සිංහල සහ මුස්ලිම් ජනතාව එම පළාත් වලින් එලවා දැමීමේ තත්වයක් සම්ප්‍රදයික ද්‍රවිඩ නිජගමියක් සහ සංකල්පය නිසා උද්ගත වී ඇත්තේ මක් නිසාද? ද්‍රවිඩ ජාතිකවාදී ව්‍යාපාරයේ ඉල්ලීම් තුළ නැගෙනහිර පළාතේ ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අපේක්‍ෂාවන් නියෝජනය වන්නේද?

නියෝජිතයින්ගේ ප්‍රධාන පෙළේ ද්‍රවිඩ පුරවැසියන්ගේ හවුල් කාරණා ලෙස අපි නිර්දේශ කරමු. ද්‍රවිඩ ජනතාවට ප්‍රාදේශීය ස්වයං-පාලනය ලබා දීමට ආණ්ඩුව අසමත් වීමත් සාකච්ඡාවෙන් විසඳුමකට එළඹීමට එල්. ටී. ටී. ටී. ස ප්‍රතික්ෂේප කිරීමත් නිසා ප්‍රචණ්ඩ සිවිල් යුද්ධය දිග්ගැස්සී ඇත. එබැවින් සාකච්ඡා ක්‍රියාදාමයට අනෙකුත් ද්‍රවිඩ සංවිධාන සහ පුද්ගලයින් සම්බන්ධ කර ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වියදමක් සඳහා අත්‍යවශ්‍ය

මව්වරුන්ගේ පෙරමුණ සහ සංකල්පයේ සාමී කම්ප්‍රව මිඬුකලයේ සහ සාපනයේ රාජගුරු ක්‍රියාදී කුමක් ලෙසද සමච්ච සහ සාපනයේ විශ්ව පද්ධතිය වල ජ්‍යෙෂ්ඨ ආචාර්යවරුන් විද්වතුන් වෘත්තීය සමිති නායකයින් මානව අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාකාරකයින් කාන්තා ව්‍යාපාරයේ ක්‍රියාකාරකයින් සහ ශිෂ්‍ය නායකයින් සාම සාකච්ඡා ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ කර ගන්නා

ලෙස අපි යෝජනා කරමු. සාකච්ඡා මගින් සම්පූර්ණ ඇතිකර ගනු සඳහා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ සහභාගිත්වය පිළිගන්නා ලෙස අපි ආණ්ඩුවෙන් එල්. ටී. ටී. ටී. යෙන් ඉල්ලමු. සාකච්ඡා යනසන් වේනතාවෙන් සිදුකිරීමත් එක් පාර්ශ්වයන්ගේ නැවත වරක් ප්‍රචණ්ඩ මාලිකට එළඹීම වැලැක්වීමත් සහතික කිරීම් වස්තූන්ගෙන් සහ මැදඟන් බේරුම් කැරුවකු ලෙස ක්‍රියා කිරීමට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට පුළුවන.

ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට සුධම්මය විසඳුමක් නැතිබව අපි තරයේම විශ්වාස කරමු. එමෙන්ම පෙරටුල් ව්‍යුහයක් තුළ සියලු ජනවාර්ගික ප්‍රජාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් සුරැකෙන පරිදි සාකච්ඡා මගින් එළඹෙන දේශපාලන සම්ප්‍රතියක් වෙනුවෙන් සියලුම දේශපාලන පක්ෂ කැපවිය යුතු යයිද අපි විශ්වාස කරමු.

1992 ජනවාරි 20

- මහාචාර්ය ජේ. එම්. පෙරේරානායකම්
- මහාචාර්ය ජී. ආනන්ද ලිංගම්
- ආර්. චාර්ල්ස්
- මහාචාර්ය වැලන්ටයින් ඩැනියෙල්
- මහාචාර්ය ශාන්ත දේවරාජන්
- මහාචාර්ය ඊටන් හුල්
- ආචාර්ය එස්. කෙසවනාදන්
- එම්. කුඹනන්ද හෝර්න්
- රාමී මානික්කලිංගම්
- ආර්. හොසෙල්
- ආචාර්ය එස්. පක්මනාදන්
- මහාචාර්ය එස්. පෙරේරානායකම්
- ආර්. රාජමෝහන්
- මහාචාර්ය ලක්ෂ්මන් සබාරත්නම්
- කේ. සාන්වායන් හෝර්න්
- එස්. සුභද්‍රා මිය.
- එම්. සුදර්ශන්
- මහාචාර්ය එස්. ජේ. කම්බයියා

- තිවියෝක් විශ්ව විද්‍යාලය
- පෙරේරානායකම් විශ්ව විද්‍යාලය
- මැක්මාස්ටර් විශ්ව විද්‍යාලය
- මිචිගන් විශ්ව විද්‍යාලය
- හාර්වඩ් විශ්ව විද්‍යාලය
- හාර්වි මඩ් විශ්ව විද්‍යාලය
- පෝන් හොස්කින්ස් විශ්ව විද්‍යාලය
- කැරොලිනා විශ්ව විද්‍යාලය
- මැසචුසෙට්ස් තාන්සේකික ෆායනනය
- මැක්මාස්ටර් විශ්ව විද්‍යාලය
- මේරිලන්ඩ් විශ්ව විද්‍යාලය
- හන්ටර් විද්‍යාලය
- මැක්මාස්ටර් විශ්ව විද්‍යාලය
- ඩේවිඩ්ස් විද්‍යාලය
- වෙස්ටර්න් විශ්ව විද්‍යාලය
- බ්‍රව්න් විශ්ව විද්‍යාලය
- මැසෙචුසෙට්ස් විශ්ව විද්‍යාලය
- හාර්වඩ් විශ්ව විද්‍යාලය

6 වෙනි පටුපෙන්

බලය බැලීමට මෙය කදිම අදහසකි. එහෙත් එහි නියම ගැටළුව පෙනෙන්නේ ලංකාවේ බලතලය. ලෝක බැංකුවක්, ආධාර කැණියාගෙන් විසින් බිහිවූ කාර්ය සිටි කුරුන් කිරීමට උත්සාහ ගනු ලැබෙන ආණ්ඩු සමඟ ඇති කෙරෙන සාකච්ඡා, සහ ආර්ථික වන ලෙස සහ ගිවිසුම් පිළිබඳව පෙර එළිදැවී කිරීමට සිටිය යුතු වේ. අනුමැතිය ඇති? ඔවුන්ගේ ආධාර ලබන ආණ්ඩුවල ප්‍රතිපත්තිවල සාර්ථක හෝ අසාර්ථක සාර්ය පිළිබඳ විවේචන සාකච්ඡාවන් දිරිගැන්වීමට ඔවුන් සූදානම් ද? කැනඩාව මෙන්ම අනෙක් බටහිර රටවල්ද දැන් සහයන සංවර්ධන ආධාර දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ සමඟ කැපවීමට බැටහෙන සිටිති. මෙම නව ප්‍රජාවය 'සංවර්ධන ආධාර හා බැඳුණු දේශපාලන කොන්දේසි' යනුවෙන් හැඳින්වේ. ඒ අනුව ආධාර ලබන රටවල් වල අනන්තර දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණයන් කිරීම අවධාරණය කැරේ. එනමින් ලෝක සන්දර්භය තුළ ජාතික රාජ්‍යයන්හි සෙවර්තාවය පිළිබඳ තැරණි අදහස කවුරුන් විලංගු නොවිය යුතුය මෙයින් ගම්‍ය වේ සංවර්ධන ආධාරවලට දේශපාලන කොන්දේසි එකතු කිරීම ආධාර ලබන රටවල අනන්තර කටයුතුවලට අහ හේතියේදී? මිනුම් මගින් ඇත්ත වූ ජාතික අර්ථ දේශපාලන - ආර්ථික පිළිවෙතක් ස්වභාවය ගැන අතට වැරදි අවබෝධයක් සිතිය යුතු කැන. මේනක් කල් ආර්ථික තීන්දු ගන්නේ පෙර රටවලට ආධාර දෙන්නන්ය. ඔවුන්ය. අනාගතයේදී දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ තීන්දු ඔවුන් විසින් ගනු ලබනු ඇත.

මෙහිදී මතුකළ යුතු කරුණ නම් ආධාර දෙන රටවල් තුන්වැනි ලෝකයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනුවෙන් සංකල්පගත කරන්නේ එම රටවල ආණ්ඩු සහ ජනද දායකයින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යැයි හේරුම්ගන්නා දේ පමණක් වීමයි. මේ දේශපාලන තීන්දු කරා පවා එළඹෙන්නේ කෙසේද යන්න මෙන්ම ඒවා ආර්ථික හා දේශපාලන විද්‍යාත්මක බවට පෙරලන්නේ කෙසේද යන්නත් දැන ගැනීමේ අයිතිය ආධාර ලබන රටවල ජනයාට ඇතැයි ඔවුන් සිතන බව නොපෙනේ. එමතුද නොව මනා ලෙස ආණ්ඩුකිරීම පාලකයින් ජනතාවට වගකීම සහ රාජ්‍ය පිළිබඳ යලි සිතාබැලීම සහ ඔවුන්ගේ සංකල්පයන් තුළ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති සාධනය පිළිබඳව හොරුකුරු මහ ජනයාට දැනුම්දීම යන්න අඩංගු වන්නේ නැත.

තමන්ගේ ජීවිත වලට කැපවීම බලපාන ආර්ථික හා දේශපාලන තීන්දු සාධනයේ ලාභනායක වීම මහජනයාගේ මූලික අයිතිවාසිකමක් බව ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව, විදේශීය ආධාරකරුවන් සහ මුල්‍ය ආයතන දැනුවත් පිළිගත යුතුය.

සුද්ධයේ දායාද

උතුර-තැනෙහි පුද්ගලයන් මෙරට ජනායාගේ වර්ධනය වීමට දායක වන බැවින් ආර්ථික හා සාමාජික ප්‍රතිපාදන ක්‍රමවේදය සාධකය. පුද්ගලයන්ගේ සමාජයේ මිලිටරි කරණයට ලක් කිරීමට හේතු වී ඇත. තැනිත වශයෙන්ම සුද්ධයට කැපවීමට සිදුවන්නේ ඊට වැඩියත් යහපත සඳහා යෙදවීමට ඇති ආර්ථික සමාජීය ආමානව සම්පත්ය. මෙම වෘද්ධි පෙරළා කිසිදු

ප්‍රතිපාදනයක් ගෙන නොගෙන නිෂ්චල විය කිරීමය. එහි ප්‍රතිඵලය ලෙස සමාජය සිලසුන් පාර්ලිමේන්තු හා සාමාජික වශයෙන් දිවිදායකය කරා ගෙනයාම නොවේද?

උතුරු තැනෙහි පුද්ගලයන් නිෂ්චාදන කාර්යයට ඇතිකල බලපෑම් මෙන්ම පොදු ජනායාගේ සාමාන්‍ය ජීවන සැලැස්ම කෙරෙහි කොතරම් බලපෑමක් ඇතිකලාද යන්න කෙටියෙන් හෝ විමසා බැලීම මේ සටහනේ අරමුණයි.

ප්‍රධාන වශයෙන් කාලිකාර්මික ප්‍රදේශ ලෙස සලකන උතුරු තැනෙහි පුද්ගලයන් වී නිෂ්චාදනය කෙරෙහි වන්නේ පුද්ගලයන් බලපෑම් කවර ආකාර වූයේද යන්න යොධා බලමු. වී නිෂ්චාදනය කෙරෙහි කරන කාලගුණයේ බලපෑම්, ආරක්‍ෂක කක්වයෙන් කරන බලපෑම්වලින් වෙන්කර ගැනීම සඳහා 1982/83 මහ කන්නයේ වී වගාකල හා අස්වනු ගෙන ඇති ප්‍රමාණය ආදර්ශයට ගත හැක. ඒ අනුව සලකා බලන කල 1983/84 සිට 1989/90 අතර කාලය තුළ බලාපොරොත්තු වී නිෂ්චාදනය සඳහා කෙරුණ මෙවුන් වටාන් 4,095,419 කි. එහෙත් ලැබුණ අස්වැන්න මෙවුන් වටාන් 3,147,036 කි. මේ නිසා මෙහි කාලය තුළ සෙහි වූ වී නිෂ්චාදනය මෙවුන් වටාන් 948,384 කි. මෙය එම කලාවේ සිදුණු සිවිල් යැවුම් යන තරම ආරක්‍ෂක කක්වයන් නිසා උද්ගතවූ කක්වයකි.

මෙහි කන්නයේ වී නිෂ්චාදනය සැලැස්මට හේ වීම බලාපොරොත්තු උපරිම අස්වැන්න (අද පලාගෙනම) මෙවුන් වටාන් 2,084,670 කි. එහෙත් ලැබුණේ මෙ. වටා. 1709, 380 කි. මේ නිසා පල වී නිෂ්චාදනයෙන් මෙ. වටා. 375,290 ක් විය.

මේ සලකවල ගොඩනැගීමේ අස්වැන්න වගාව ගැන සලකාගෙන මිලිටරි, පල, පුහුණු යනාදිය කරන ආරක්‍ෂක කක්වයන් නිසා මේ නිෂ්චාදනයන්ට බරපත

දිස්ත්‍රික්කය	උපරිම නිෂ්චාදන ගණන කාර්යය	ලැබුණ නිෂ්චාදනය	අහිමිවූ නිෂ්චාදනය
උතුර	1,528,201	1,107,547	420,654
තැනෙහි	4,651,888	3,748,868	903,020
මෙහි මුළු ප්‍රමාණය	6,180,089	4,856,415	1,323,674

ආරක්‍ෂක වියදම් වල පරිණාමය (මිලියන වලින්)

	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992(අවසන්වූ)
මුළු කුලිය	-	-	-	-	2563	2463	4301	4429	7024
කාර්මික කුලිය	-	-	-	-	971	749	1070	1259	1374
මුළු කුලිය	-	-	-	-	1357	905	1536	1390	1858
පොලීසිය	-	-	-	-	1605	1690	2405	3294	4543
විද්‍යාගාර (සිවිල් කොටස) පරිපාලනය	-	-	-	-	1694	2638	4644	1022	951
නිවැරදි කිරීම	-	-	-	-	-	-	-	5000	-
මුළු කුලිය	-	-	-	-	8190	8445	13956	16934	15960
දළ දේශීය නිෂ්චාදනයේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස ආරක්‍ෂක වියදම්	-	-	-	-	3.7	3.4	4.3	4.3	3.6
ආරක්‍ෂක වියදම්, රජයේ මුළු වර්ෂයේ වියදම් වල ප්‍රතිශතයක් ලෙස	-	-	-	-	17.8	14.8	19.4	20.2	18.9
ආරක්‍ෂක අංශවල වැටුප් රජයේ මුළු වැටුප් හා වර්ෂයේ වල ප්‍රතිශතයක් ලෙස	6.0	6.6	9.4	13.0	10.3	15.4	15.3	19.6	-

ග්‍රහණය හා සමග අතර මිස මිනිසුන් අතර ජාති ප්‍රභේද නැති බව පහද දුන් බුදුන් වහන්සේ විවිධ භාෂා සංස්කෘතීන් සහිත ජනතාවන් දේශ, වංශ හෝ ජාතීන්, වශයෙන් සංවිධානය වී ක්‍රියා කරන බව අවබෝධ කරගෙන සිටි තිසාම ගෝත්‍ර, වංශ හා ජාති මුල් කරගෙන ඇතිවූ ගැටුම් සමාදාන කර මිනිසන් බවේ සත්‍යය නඟා සිටුවීමට සමත් වූහ.

මාර්ගය බවද, අතීත ලංකාවේ සමාජ සැකැස්ම මූලික වශයෙන්ම බෞද්ධ ඉගැන්වීම් මත පදනම් වී තිබුණු බව ද නිගමනය කරයි.

කෙසේ වුවද ඒ මහතා තම කෘතිය සඳහා යොදාගෙන තිබෙන ශීර්ෂයට වුව අපගේ අවධානය එම කෘතිය කෙරේ යොමු කරවීමට සමත් වන බව සිටිය යුතුය. 'දැවෙන ලොව හා විශ්වත්තරවාදය' යන යෙදුම ඉලමි ඒ මහතා වර්තමාන අර්බුදය ඉහණය කරන්නා ආකාරය වෙතම සඳහා ඉදිරිපත් කරන විසඳුමේ ස්වභාවයද අධ්‍යය වී ඇත. එහි ගැබ්වී ඇත්තේ වර්තමාන අර්බුදය ලෝක පරිමානයෙන් විශිද්‍ර ශීය එකක් බැවින් එයට විසඳුම ඒ ආකාරයේම 'විච්චි' එකක් විය යුතු බවට 'විශ්වත්තරවාදය' යන යෙදුමින් මහතා අදහස් කරන්නේ කුමක්ද යන්න ගිවිසුම් මතභේද තිබිය හැකි නමුදු මිත්‍ර එම පදය යොදන්නේ ජාතික, ආගමික, වාර්ෂික

කිසිදු කලක් කිසිදු විවිධ ආකාරයෙන් විවිධ කල වලින් සමාජ දේශපාලන කටයුතු වලට සම්බන්ධ වී අන්දැකීම් ලබාගෙන ඇති පුද්ගලයෙකුයි. අයි. ඩී. ධර්මසේනර මහතා ඒ මහතා අනුගමනය කළ දේශපාලන ක්‍රියාවන් සාමාන්‍යයෙන් අප අනුමත කරන ඒවා නොවේ එසේ වුවත් විශ්මයේ අර්බුදය සම්බන්ධයෙන් මිනු ඉදිරිපත් කරන අදහස් බැඳුණු ලෙස යැලකිල්ලට ගැනීම හදෙකලා බුද්ධිමත්තාවයක් පෙන්වා දෙනු ලබන චරිත පිළිබඳව කථා කරනවාට වඩා අතිශයින්ම වැදගත්ය.

දැවෙන ලොව හා විශ්වත්තරවාදය

කරතෘ : ජී. අයි. ඩී. ධර්මසේනර
ප්‍රකාශනය : වික්‍රම පර්ශදය

ආදි සිමාවන් ඉක්මවා යන්නාවූ අර්ථකථන බවනම් ඉතාම පැහැදිලියි. 35 වන පිටුවේ අඩංගු මේම කියුමෙන් එය වඩාත් කහවුණු වේ.

'දැවෙන ලොව හා විශ්වත්තරවාදය' යනුවෙන් නම් කරනු ලැබ ඇති ඒ මහතාගේ කෘතියේ අඩංගු වන්නේ එක් විෂයයක් හෝ එක් කෝමාවක් පිළිබඳව හෝ ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් මාලාවක් නොවේ. මහු 1985-1991 අතර කාලයේ විවිධ අවස්ථාවල වුවත් පත් සඟරා ආදියට ලියන ලද ලිපි කිහිපයකි එම කෘතියට අඩංගු වී ඇත්තේ.

දේශපාලන ප්‍රවණතා පිළිබඳවත්, විවිධ දෘෂ්ටිමය ප්‍රශ්න හා ගැටළු පිළිබඳවත් පරිසර ප්‍රශ්න වැනි දේ පිළිබඳවත් ජාත්‍යන්තර දේශපාලන ප්‍රශ්න පිළිබඳවත් ඒ මහතා අවධානය යොමු කොට ඇත. අප පසුව යාකවිණා කරන පරිදි මෙම විවිධ විෂයන් ඔස්සේ ලියැවුණු ලිපි තුළ පොදු ජනමතියක් ඒවාට පොදු වූ සුසංගත ඉදිරි දර්ශනයක් මතුකර ගැනීම අපහසුය.

ඒ මහතා බොහෝ විට සමාජවාදී අරමුණක් උදෙසා පෙනී සිටින බවක් පෙනී යයි. ඒ පදනා 'මාක්ස් - ලෙනින්වාදී' දෘෂ්ටි මාර්ගය පිළිබඳව අවධානය යොමුකරන අතරම බෞද්ධ දෘෂ්ටිමාර්ග පිළිබඳව බරපතල උනන්දුවක් දක්වයි. එම අවස්ථාව 'නිවැරදි ජාතික විමර්ශනය' නමින් ඒ මහතා හඳුන්වන අදහස් පද්ධතියක් පිළිබඳව කථා කරමින් හෙළ ජාතික වික්‍රමයේ පදනම් බෞද්ධ දෘෂ්ටි

ආදි සිමාවන් ඉක්මවා යන්නාවූ අර්ථකථන බවනම් ඉතාම පැහැදිලියි. 35 වන පිටුවේ අඩංගු මේම කියුමෙන් එය වඩාත් කහවුණු වේ.

'බොධි විචිත සංකල්පයට පදනම් වී ඇත්තේ යුක්තිය, සත්‍යය සාධාරණය, මානව ප්‍රගතිය, සියල්ලෝ සතුන් කෙරෙහි වන කැමැත්තයි. ඒ අතුරු දහමි හැරුණු විට වෙනත් කිසිදු බලයක් හෝ බල කැඳවුරක් කෙරෙහි වූ කිසිදු බැඳීමක් බොධි විචිත සංකල්පයට නැත. බොධි විචිත සංකල්පය බැඳීමටලිත් කොරය නිදහස්ය.'

එම කෘතියේ ඉදිරිපත් කරන අදහස් වල සංකීර්ණ ගොනුකිරීමක් කල නොහැකි තරමට මෙම කෘතියේ විෂය පථය ව්‍යාකූලය. හොඳවම දේශපාලනය පිළිබඳවත්, නිවැරදිව ජනවාදීකම ගැටළුව, කරුණ කැරලි, යනාදී වැදගත්

ආදි සිමාවන් ඉක්මවා යන්නාවූ අර්ථකථන බවනම් ඉතාම පැහැදිලියි. 35 වන පිටුවේ අඩංගු මේම කියුමෙන් එය වඩාත් කහවුණු වේ.

මෙම කියුමේ වැදගත් කම රු පවතින්නේ වර්තමාන අර්බුදයට විසඳුම් ලෙස ජාතික, වාර්ෂික, ආගමික, යනාදි පවු ප්‍රවේශයන්ගෙන් යුත් ක්‍රියාමාර්ගයන් ඉදිරිපත් කිරීමට බොහෝ දෙනා හැඳුරුවක් දැකවීම වන්නේ සමාජ සංවාදයේ පුළුන් ලක්ෂණයක් වී තිබීම නිසාය. මිනිසන් ජාතිය, ආගම, කලය,

මෙම කියුමේ වැදගත් කම රු පවතින්නේ වර්තමාන අර්බුදයට විසඳුම් ලෙස ජාතික, වාර්ෂික, ආගමික, යනාදි පවු ප්‍රවේශයන්ගෙන් යුත් ක්‍රියාමාර්ගයන් ඉදිරිපත් කිරීමට බොහෝ දෙනා හැඳුරුවක් දැකවීම වන්නේ සමාජ සංවාදයේ පුළුන් ලක්ෂණයක් වී තිබීම නිසාය. මිනිසන් ජාතිය, ආගම, කලය,

මෙම කියුමේ වැදගත් කම රු පවතින්නේ වර්තමාන අර්බුදයට විසඳුම් ලෙස ජාතික, වාර්ෂික, ආගමික, යනාදි පවු ප්‍රවේශයන්ගෙන් යුත් ක්‍රියාමාර්ගයන් ඉදිරිපත් කිරීමට බොහෝ දෙනා හැඳුරුවක් දැකවීම වන්නේ සමාජ සංවාදයේ පුළුන් ලක්ෂණයක් වී තිබීම නිසාය. මිනිසන් ජාතිය, ආගම, කලය,

යනාදී වූ විවිධ සාමූහික අනන්‍යතාවයන් තුළ ගොනුවී සිටීමට කැමැත්තක් දැක්වීම තේරුම් ගත හැකි දෙයකි. තමන් වර්තමානයේ අප මුහුණ දී ඇති අර්බුදය විසින් කියා පාන්නේ ජාතිය, වර්ගය, ගෝත්‍රය, කුලය, ආගම, යනාදී පවු අනන්‍යතාවයන්ට සීමාවී මෙම අර්බුදයේ පරිමාණය මුහුණය කරගැනීමට හැකිදාවක් නොමැති බවයි.

වර්තමානයේ අප අත්පත් කරගෙන ඇති සංග්‍රහණයන් පමණක් නොව අප මුහුණ දී ඇති අභියෝගයන් පවා සංවේදක පටු අනන්‍යතාවයන්ට සීමා කොට විමසිය නොහැකි සංකීර්ණ හා පළල් ඒවාය. එබැවින් ජාතිය, ආගම වැනි පවු රාමු තුළ සිරවී සිටි එම අභියෝග වලට පිළිතුරු යෙදීමේ කිසියම් අරුතක් තිබේද?

පහත උපුටා දැක්වූ ධර්මසේකර මහතාගේ කියුම වැදගත් වන්නේ මෙහිදීය. ධර්මසේකර මහතාම ප්‍රකාශ කර ඇති පරිදි මහ ප්‍රධාන වශයෙන්ම වය මත පෙණීමේ ලබන්නේ බොදධ බයෙකි. බුදුන් වහන්සේගේ ධර්මය සිංහල ජාතියකට, කුලයකට, වර්ගයකට සීමාවූ එකක් නොවේ. එවැනි පවු සීමා මා සම්භාව්‍ය බුදු දහම තොරුස්සයි.

ධර්මසේකර මහතා මෙසේ සඳහන් කරයි.

“ගස්වැල් හා සතුන් අතර මිස මිනිසුන් අතර ජාති ප්‍රභේද නැති බව පහද දුන් බුදුන් වහන්සේ විවිධ භාෂා සංස්කෘතීන් සහිත ජනතාවන්, දේශ, වංශ හෝ ජාතීන්, වශයෙන් සංවිධානය වී ක්‍රියා කරන බව අවබෝධ කරගෙන සිටි නිසාම ගෝත්‍ර, වංශ හා ජාති පිළි කරගෙන ඇතිවූ ගැටුම් සමාදාන කර මිනිසන් බවේ සත්‍යය තහා පිටුවීමට සමත් වූහ. (පිට 83)

බුදුන් වහන්සේ පෙන්වා දුන් පරිදිම මිනිසුන් අතර විවිධ භාෂා හා සංස්කෘතික වෙනස්කම් පැවතීම යථාර්ථයකි. තමන් ඒවා ප්‍රාථමික වෙනස්කම් ලෙස උත්විභන්ගයේ සැලකුවේ නැත. ඒවා යම් යම් ඓතිහාසික, සමාජයීය, භූගෝලීය තත්වයන් විසින් නිර්ණය කරනු ලැබූ දේ වෙයි. ප්‍රාථමික සත්‍යය නම් මිනිසුන් බවයි.

තමන් ධර්මසේකර මහතාගේ අදහස් උදහස් සමස්තයක් ලෙස පරීක්ෂා කළ කල්හි අපට මෙලෙස ප්‍රශ්නයක් නැගීමට සිදුවේ. එනම්: ඒ මහතා ඉදිරිපත් කරන

පොදු මානවීය වූ (සමහරවිට මානවභිතවාදය ඉක්මවා යන පිවිහිතවාදයක් යයි කියන) ඊළඹුම සාක්ෂාත් කර ගැනීමට සමත් ඉදිරි දැක්මක් හා දාස්ථිමය ක්‍රියා මාර්ගයක් සම්පාදනය කිරීමට ඒ මහතා සමත් වී තිබේද? යන්නයි. කණගාටුවකට මෙන් සමස්ත කෘතිය කුලින්ම අපට ලබාදෙන පිළිතුර නම් “නැත” යන්නයි.

මෙම නිෂේධාත්මක නිගමනයට පැමිණීමට හේතු භූතවූ කරුණු ගණනාවක්ම සඳහන් කළ හැක. සමහර ඒවා මෙම කෘතිය තුළ ගැබ්වී ඇති කරුණුය. නවත් සමහර කරුණු මෙම කෘතිය ද ඇතුළු මේරට සිංහල ජාතිකවාදී බුද්ධි සම්ප්‍රදාය තුළම දක්නට ලැබෙන උපතාවයන්ය.

ප්‍රථම කොටම මෙම කෘතිය පිරික්සා බැලීමේදී පෙනී යන ප්‍රධාන කාරණාවක් නම් මේ තුළ ඒකාග්‍රවුද සුසංගත වුද අදහස් පද්ධතියක් දැකගත නොහැකි

23 වන පිටුවේ මහ මෙසේ කියයි. “රාජාණ්ඩු ක්‍රමය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට වඩා උසස් කොට දැක්විය යුතු නොවේ” ඒ අතරම රජුන් සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන අභියෝගකරියෙන් යුත් වර්ණනා කෘතිය පුරාම බහුලය. එම නිසා නූතන යුගයට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය විනා රාජාණ්ඩු ක්‍රමය නොගැලපෙන්නේ මන්ද? පුරාණ සමාජය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවන සමාජයක් ලෙස ධර්මසේකර මහතා දකින්නේද යන කරුණු පෙන්වා මිහු දීමට අසමත්ය. මෙම අදහස හා පුරාණ සමාජය ගැන කෙරෙන වර්ණනාවන් බෙහෙවින්ම පරස්පරය.

කෘතිය පුරාම භාවිත භාෂාව දෙස බැලීමේදී පෙනී යන්නේ එම භාෂාව “මාමිවාදී” දේශපාලන සාහිත්‍යයේ දක්නට ලැබෙන භාෂා විලාසයම බවයි. මාක්ස් ලෙනින්වාදයේ “ප්‍රේෂ්ඨත්වය” ගැන කෙරෙන ප්‍රකාශයන්ද බොහෝ තැන්හි දක්නට ලැබේ. ජාතිය යන්න

සිම්භාව්‍ය බොද්ධ දර්ශනය තුළ දක්නට ලැබුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අංශ ලක්ෂණ මතු කර ගැනීමට උත්සාහ කළ බොහෝ සිංහල ජාතිකවාදී ගීති පැවිදි බුද්ධිමතුන් තුළ දක්නට ලැබුණු ප්‍රකටම උාතනතාවයක් ධර්මසේකර මහතාගේ අදහස් වලටද ගැබ්වී තිබේ.

නිර්මාල රංජිත දේවසිරි විසිනි

වීමයි. බොහෝ දුරට එකිනෙකට පරස්පර අදහස් උදහස් ගණනාවක් කෘතිය තුළ දක්නට ලැබේ. පිටිසුම් ලිපිගේ (පිට XVIII) දැක්වේ. “... ඊනියා සමාජවාදී දේශකයින් අතට උගන්වන්නේද එංගලන්තයේ ප්‍රංශයේ හෝ ඉතාලියේ කම්කරුවන් පරිපාලකවාදයට ගැටගැසී ලෝක ප්‍රතිගාමීත්වයේ අවයවයක් බවට පත්වී සිටීමට තුඩුදුන් ධනෝග්වර පාර්ලිමේන්තු ප්‍රතිසංස්කරණ මාවතයි”

මෙසේ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය ප්‍රතික්ෂේප කරන අතරම, “ආයිස්ට් කර්ජනය පරාජය කිරීම සඳහා” ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මාවතෙන් ඉවත් වීමෙන් රට විදේශ ආධිපත්‍යයට බිලිවනු ඇත” වැනි ලිපි වලින් වර්ණිත වන්නේද “බටහිර” පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයමයි.

නිර්වචනය කිරීමේදී භාවිතා කරන්නේ ඒ පිළිබඳ ස්වාලින්ගේ අර්ථ කථනයයි.

ඒ සියල්ල අතරම ඉස්මතු වන ඊළඟ ප්‍රබල කරුණ නම් සියල්ලට විසඳුම් ඇත්තේ ‘හෙළ ජාතික වින්තනය තුළ බවයි. ‘මාක්ස්වාදී’ බුද්ධි සම්ප්‍රදාය තුළ විශේෂයෙන් ලෙනින්ගෙන් පසු ‘රුසියානු නිල මාක්ස්වාදයෙන්’ ‘මාමිවාදී’ සම්ප්‍රදායෙන් ජාතිකවාදී අංශ ලක්ෂණ ගැබ්වී ඇති බව සත්‍යයකි. තමන් සිංහල ජාතික වින්තනය පිළිබඳ කෙරෙන කථා බහ වලදී එම ප්‍රකාශකයන් මාක්ස්වාදය දකින්නේ බෙහෙවින්ම නිෂේධාත්මක අයුරකිනි. එමර්සේකර වැන්නෙක් සඳහන් කරන්නේ ‘මාක්ස්වාදය නිංගනය ආත්ම කොට ගත්තේ බවයි. එමනිසා සිංහල ජාතික වින්තන මතවාදය මාක්ස්වාදී සම්ප්‍රදාය ඉවසන බවත් පෙනෙන්නේ නැත.

එහිදී ධර්මසේකර මහතා කථාකරන 'මාක්ස්වාදයද, බටහිර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ද ඉවසන' ජාතික චින්තනය, නමින් - අමරසේකර ඉරු කුලයේ ජාතික චින්තනයෙන් වෙනස්ද හැදෑරූ යන්න පිළිබඳව අදහසක් අප තුළ ඇති නොවේ. කෙසේ වුවත් පැහැදිලි දෙය නම් මේ සම්බන්ධව ධර්මසේකරගේ අදහස් බොහෝමයක් අසංවිධානාත්මක අවුල් සහගත විසංවාදී ඒවා බවයි.

ජනවාදී ජනප්‍රිය වැනි ඉහම ම බැරෑරුම් දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් පවා මහගේ අදහස් හදුනාගත නොහැකි තරම් අවුල් වියවාදිය. යුදධමය ක්‍රියාමාර්ගය ප්‍රතිසංස්කරණ කරන බව ප්‍රකාශ කළද එම අදහස පරිපූරණ ලෙස ඉදිරියට ගෙන යමින් ජනවාදීක ගැටළුව යනු කුමක්ද එයට විසඳුම් කුමන ආකාරයද යන්න පැහැදිලි ලෙස ප්‍රශ්න ගත කිරීමට මඟ අසමත් වේ. ආචාර්ය නමින්, ගුණදස අමරසේකර වැනි අය ජනවාදීක ගැටළුව කොමූනි බවත් ඇත්තේ අවිධි ජාතිවාදී ආක්‍රාණයක් බවත් එයට විසඳුම් යුදධය බවත් පවසන විට එම අදහසේ සබඳක නාවය කෙසේවුවද අදහසක් ලෙස එය පැහැදිලි ය. නමින් සසඳු ප්‍රශ්න වලදී මෙහිම මේ ප්‍රශ්නයේදී ධර්මසේකරට මේ පිළිබඳව සංගත, ඒකාබද්ධ අදහසක් නොමැත.

මෙම කෘතිය තුළින් පැහැදිලිවම පෙනෙන ආකාරයට ධර්මසේකර මහතා මුහුණ දෙන ඉතාම බැරෑරුම් උගන්වන 'කොටිකය' නම් මඟු 'විශ්වත්තරවාදය' නම් සංකල්පය මගින් අර්ථගැන්වීමට උත්සාහ දරන්නාවූ 'විශ්වීය' සංකල්ප පද්ධතියට ගැලපෙන පැහැදිලි ඉදිරි දර්ශනයක් ගොඩ නංවා ගැනීමට අසමත් වීමත්, විවිධ ප්‍රශ්න තේරුම් ගැනීමේදී එම 'විශ්වත්තරවාදය' හෝ 'බෝධි චිත්ත සංකල්පය' යොදා ගැනීමට මුළුමනින්ම අසොහොසත් වීමත්ය. මඟු සංකල්පික වශයෙන් කුමක් කීවද ප්‍රශ්න තේරුම් ගැනීමේදී යොදා 'ජාතික චිත්තකයින්' මෙන්ම මඟු භාවිතා කරන්නේ පවු දෙයක් ලෙස මඟු විසින්ම බැහැර කෙරෙන ජාතිකමය වූ ප්‍රවේශයකි. එය කෘතියට ප්‍රවිෂ්ට වෙමින් මඟු නම ලෝක දැක්ම ලෙස ඉදිරිපත් කරන විශ්වත්තරවාදය, බෝධි චිත්ත සංකල්පය යනාදී දේවලට සපුරා පට හැනිය. අපගේ අදහස වන්නේ එම

සංකල්ප වලට යම් අර්ථගැන්වීම භාවයන් ලබාදීමට ධර්මසේකර මහතාට අවශ්‍ය නම් ඒ සඳහා මුලින්ම 'ජාතික චිත්තනය' නම් වූ පවු බල ව්‍යාපෘතියෙන් කැඩී වෙන් විය යුතු බවයි.

අවසාන වශයෙන් සඳහන් කළ යුතු වැදගත් කරුණක් නම්, සිංහල ජාතිකවාදී බුද්ධි සම්ප්‍රදාය තුළ කැපී පෙනෙන උපතනකාවයක් ධර්මසේකර මහතාගේ අදහස් උදහස් වලද දක්නට ලැබෙන බවයි. එනම් අතීතය පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරන අවිචාර බිලි අශාස්ත්‍රීය අර්ථ කථනයයි. එයින් බොහෝ විට සිදුවන්නේ අතීතය පරමාදර්ශයට නැංවීමයි. අරබුදයට ගිය වර්තමානයකට එරෙහිව 'සුසංවාදී' 'කැපතිමත්' අතීත සමාජය මගට නැබීමයි. සම්භාව්‍ය බෝද්ධ දර්ශනය තුළ දක්නට ලැබුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලංග ලක්ෂණ මඟු නර ගැනීමට උත්සාහ කළ බොහෝ සිංහල ජාතිකවාදී ගිහි පැවිදි බුද්ධිමතුන් තුළ දක්නට ලැබුණු ප්‍රකටම උපතනකාවයක් ධර්මසේකර මහතාගේ අදහස් වලටද ගැබිවී තිබේ. එනම් බුදු දහමේ එන මූලික ඉගැන්වීම් අපේ සමාජය තුළ විසංවාදයකින් තොරව ක්‍රියාවට දැමුවාය යන්නයි. ඇත්ත වශයෙන්ම සම්භාව්‍ය බුදු දහමේ එන මානවවාදී මූලයන්ට ප්‍රායෝගික වටිනාකමක් ලැබෙන්නාවූ, සමාජ කොන්දෙසි එද සමාජය තුළ නොතිබූ බවත්, ලංකාව තුළ මුල් බැසගත්තේ සම්භාව්‍ය බුදු දහම නොව බොහෝ විට පර්යායයට භාජනය වූද, රාජ්‍ය බලය සමඟ සෑදූ ලෙස සම්බන්ධ වූ ද, දේශීය ජන දැනුම් හා ගිණු සමය සමඟ සම්මිශ්‍රණය වූද 'වෙනත් මුද්ධාගමක්' බවත් මොවුන් හදුනාගත්තේ නැත. එසේම සම්භාව්‍ය බුදු දහමේ එන මානවීය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මූලයන් පාද මතුකර ගැනීමට නම් අතීතය දෙස ඉතාම විවේචනාත්මක ලෙස බැලිය යුතුය යන්නද පිළිගනු නොලැබේ. අභාග්‍යකට මෙන් මෙම අගනීත්තෙන් මිදීමට දරනු ලැබූ උත්සාහයන් ධර්මසේකර ගේ වෑයම් කුල දක්නට නොලැබේ. එමගින් අප මුලින් දැක්වූ මඟුගේ මානවීය ප්‍රවේශය අරුත් හත් දෙයක් බවට පත් කර දමයි.

මුදුනේ වූ ස්වරත්, රාජ්‍යයක් අතර පවත්නා අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් වාසිදායක අදාළ බල ගණන්දෙකු විය. එහෙයින් ආගම රාජ්‍යයෙන් මුදා ගැනීමේ යුග ආරම්භයට ආබද්ධව, එහිම චේතනීය කොටසක් වශයෙන්, වූදගත් නවත් කටයුත්තක් තිබේ. රටේ ප්‍රජාවන්ත ගිහිබුන් ඉදිරියේ ඇති මේ අනෙක් සඳ කටයුත්ත නම් බෝද්ධ ජීවන පිළිවෙත හා සාර දර්ශණය උඩු යටිකුරු කළ මෙම වැඩවසම් බල ආයතනය බිඳ විසුරුවා හැර, ගිහිබු සමාජය ඉහත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සාරධර්මවලට අනුකූලව ප්‍රති-ව්‍යුහගත කිරීමයි. ඒ සඳහා බුද්ධිකාලීන ගිහිබු සංඝයන් ද ආවේශය හා ප්‍රදාය හෝ මිදව ලබාගත හැකි බව මම විශ්වාස කරමි.

ඉහත ලංකාවේ රජය බෝද්ධ කේන්ද්‍රීය වනවා පමණක් නොව, සිංහල කේන්ද්‍රීය සම්භාවයක් දරනවා යැයි අප කියන්නේ මන්ද? හේතුව දකින්නට අපිරු වුවත් එහි එලයන් නම්, සිංහල කේන්ද්‍රීය ආබාධයෙන් නොසැලෙන නිදහස් මනසක් ඇති මු. ශ්‍රී සිංහලයෙකුට වුව, දිනපතා පෙ. ජනවාදීක අරබුදය උත්සාහ කේතුවෙන් සපුනිය කාලයේ දී අ. සිංහල ජනයා අතර ද මේවා සාකච්ඡාවට භාජනය වී ඇත. දේමළ ජනතා මේ තත්ත්වය අත්දකින්නේ 'පිට මං කි' අධිකිත් අහෝසි කිරීමක් වශයෙනි. සිංහල සාධකයට පහසුවෙන් වටහා ගත හැකි සුර උද්භරණයක් සමඟක් ගෙන බලමු 'රාජ්‍ය නාට්‍ය උදෙල' 'රාජ්‍ය සාහිත්‍යය උදෙල' වැනි උත්සව මොනවාද? මේ වූ කලී සිංහල නාට්‍ය උදෙලක් හා සිංහල සාහිත්‍ය උදෙලක්ම පමණි. සිංහල කලා උත්සව නිකිය යුතු බවට කිසිදු විවාදයක් නැත. එහෙත් ඒවා රාජ්‍ය කලා උත්සව වශයෙන් කෙරෙහිව එයින් ඇඟවෙන්නේ කුමක්ද? එක්කෝ අපේ රාජ්‍යයට ලාංකික ජනතාව දෙමළ බසින් හදන නාට්‍ය 'නාට්‍ය කෙවෙයි, මවුන් දෙමළ බසින් නිර්මාණය කරන සාහිත්‍යය සාහිත්‍යය නොවෙයි, එසේත් නැතහොත් දෙමළ ජනතාව ලංකාවේ රාජ්‍යත්වය තුළට වැද්ද ගන්නට එය සුදුනම් නැත. එදිනෙදා ජීවිතයේ විවිධ අංශ වලදී, විවිධාකාරයෙන් දෙමළ ජනතාව පිටමං කිරීම පිළිබඳ උද්භරණ ලැබීයකුටකට ගතහොත් එය බෙහෙවින්ම දිගු රකක් වන අතර එහෙත් අපි මේ විසඳුරු පලයන්ගේ හේතුව කරා යා යුතුය. එය නම් අනෙක් කොට ලංකාවේ රාජ්‍යය බල වූහයක් ලෙස සැලකූ විට, එම බලය ජන වර්ග හරහා බෙදී ඇති අසමාන, අසාධාරණ, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ආකාරයයි.